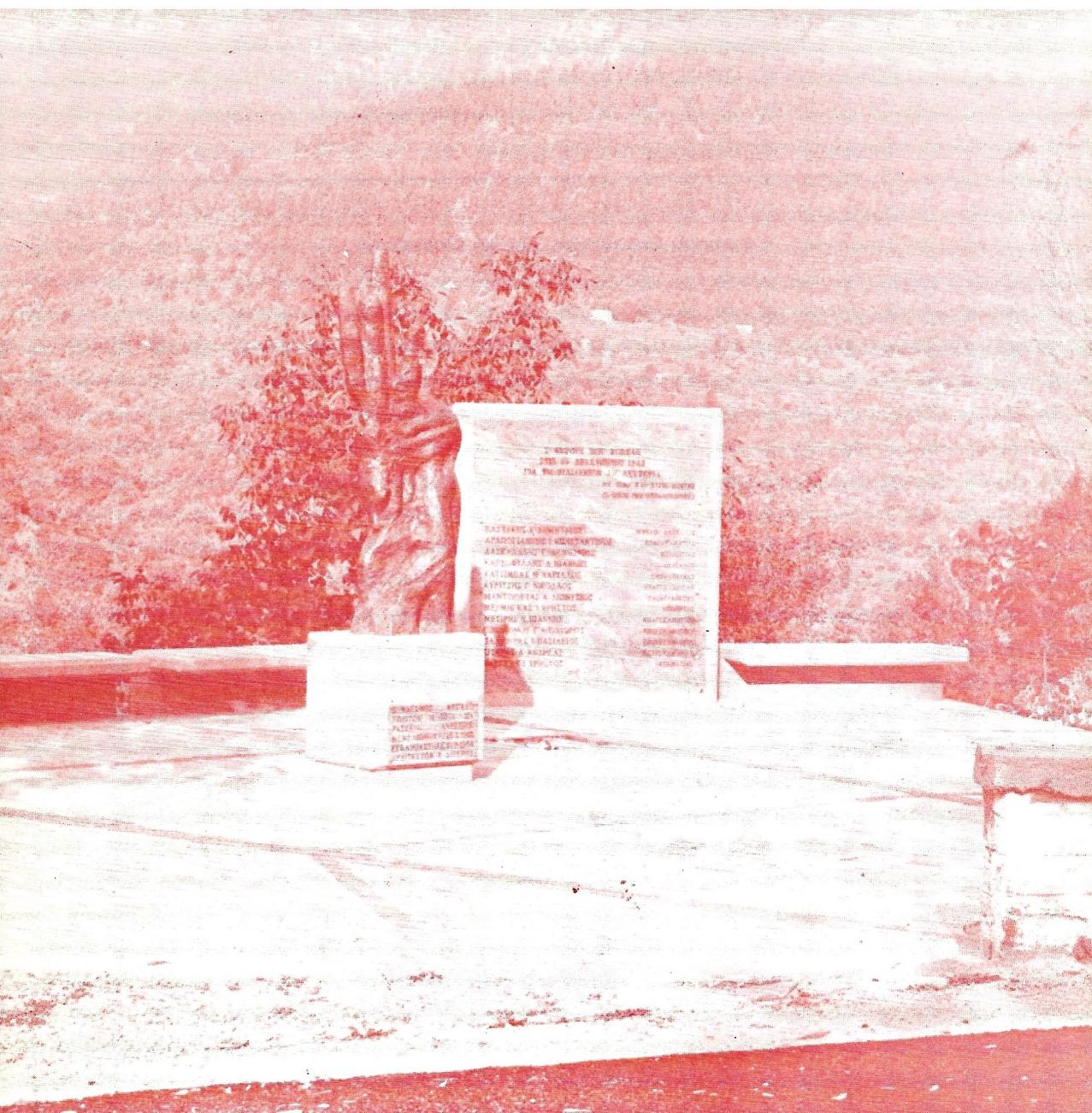


ΗΦΩΝΗ

τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Β' Εξαμ. 1984 — Α' Εξαμ. 1985 Αρ. Φύλ. 55-58



Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
-ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 15^ο. ΑΡ. ΦΥΛ. 55-58
Β' Εξαμ. 1984 - Α' Εξαμ. 1985

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ Ι. Γενναδίου 16 - τηλ. 7210282 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Στέλιος Αν. Τσαπέπειας Μυκάλης 34 - Αθήνα - Τηλ. 3463161	ΣΤΕΛΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Έμμ. Μπενάκη 6 (1ος όροφος) Τηλ. 36 19 861 - ΑΘΗΝΑ 105 64 ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ τηλ. 51 33 591	

- Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή όχι δέν έπιστρέφονται
- Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν πή γνώμη τού συνγραφέα τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛ.

ΜΕΡΟΣ Α': ΑΦΙΕΡΩΜΑ στους Εθνομάρτυρες της 24.12.1942	1-28
ΜΕΡΟΣ Β': Ανοιχτή Επιστολή του Δ.Σ.....	29
Η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας	30
I. Καναρά: Προστασία του περιβάλλοντος από τη ρύπανση	34
B. Μωρίκη: Γιάννης Χασκόπουλος, ένας φλογερός πατριώτης	36
+K. Δ. Βαστάκη: Σελίδα μνήμης	38
+K. Δ. Βαστάκη: Ληξιαρχικά	43
Εκδόσεις	44
Χαρούμενες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας	45
Κοινωνική ζωή	47
Μεγαλοχωρίτικα	48
Ευρυτανικά	53
Εισφορές για τους σκοπούς του Συνδέσμου μας	58
+K. Δ. Βαστάκη: Πρεσβύτερος Γεώργιος Στάθης	59
Μεγαλοχωρίτικα πένθη	60
Επιστολές	65



ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ 24.12.1942



Τα αποκαλυπτήρια του μνημείου των εκτελεσθέντων Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών από τα στρατεύματα Κατοχής στις 24.12.1942

Μέσα σε εθνική έξαρση και πατριωτικό μεγαλείο έγιναν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου των Εθνομαρτύρων συμπατριωτών μας στις 19 Αυγούστου 1984.

Το μνημείο αυτό, αντάξιο της ηρωϊκής θυσίας των 11 συγχωριανών μας και των 2 Μικροχωριτών συμπολιτών μας, αναγέρθηκε στον ιδιόκτητο χώρο του Συνδέσμου μας στο προαύλιο του ναού του Αγίου Γερασίμου του χωριού μας.

Το άγαλμα από ορείχαλκο φιλοτέχνησε ο γλύπτης Γιώργος Χουλιαράς.

Τη στήλη που αναγράφονται τα ονόματα των εκτελεσθέντων καθώς και τα σχέδια της διαμόρφωσης του χώρου εκπόνησε ο Αρχιτέκτονας Κώστας Διβέρης.

Την εκτέλεση του έργου έκαμε ο εργολάβος: Κώστας Μαζούτας.

Την επίβλεψη των εργασιών είχε ο Μεγαλοχωρίτης πολιτικός μηχανικός Κώστας Μητσόπουλος, με βοηθό του τον συγχωριανό μας Δημήτρη Φ. Βονόρτα σπουδαστή ΚΑΤΕΕ.

Την ξυλεία για το «καλούπαμα» του έργου παραχώρησε δωρεάν η Εταιρία Betoform A.E. την οποία και από τη θέση αυτή ο Σύνδεσμος ευχαριστεί.

Για την ολοκλήρωση του έργου και την αισθητική του τελειότητα πολύτιμες υπηρεσίες και πρακτική εργασία προσέφερε και ο συμπατριώτης μας αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης Αυγέρης Αυγερόπουλος.

Για την πραγματοποίηση του μεγάλου αυτού έργου και του μεγάλου χρέους προς τους εθνομάρτυρες συμπατριώτες μας συνέθαλαν οικονομικά τα μέλη των οικογενειών τους και όλοι οι Μεγαλοχωρίτες.

(Αναλυτικό κατάλογο των εισφορών υπέρ του μεγάλου αυτού σκοπού δημοσιεύουμε σε άλλη σελίδα).

Την οργανωτική Επιτροπή για το συντονισμό των εργασιών και την περάτωση του έργου αποτέλεσαν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας Κώστας Πριτσιόλας, Νίκος Σκλαβούνος και εκ μέρους των οικογενειών των θυμάτων, ο Πάνος Ι. Καρυοφύλλης.

Τις δημόσιες σχέσεις για την επιτυχή οργάνωση της τελετής και της κινητοποίησης για τα επίσημα αποκαλυπτήρια είχε το μέλος του Συνδέσμου κ. Στέφανος Βασιλόπουλος.

Προσκλήθηκαν να παραστούν στα αποκαλυπτήρια:

1. Ο Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Νώντας Μπλάτσης.
2. Ο Δήμος Καρπενησίου και όλες οι Κοινότητες Ευρυτανίας.
3. Ο Επίσκοπος Καρπενησίου κ. Νικόλαος με όλον τον Ι. Κλήρο της πόλεως και τον Κλήρο των όμορων Κοινοτήτων Ευρυτανίας.
4. Ο Μεγαλοχωρίτης Επίσκοπος Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεος.



Ο κ. Νομάρχης κατά την αποκάλυψη του μνημείου.



Ο πρόεδρος της Κοινότητος κ. Θ. Γαβρίλης καταθέτει στεφάνι.

5. Οι Υπουργοί: Απ. Κακλαμάνης, Γ. Α. Μαγκάκης, Αγ. Κουτσόγιωργας, Ε. Γιαννόπουλος, Ι. Βεριβάκης.
6. Ο Βουλευτής του Νομού μας.
7. Ο τ. Νομάρχης Ευρυτανίας και νυν Φωκίδας Μιχ. Καλκανδής.
8. Οι υπόλοιπες πολιτικές και στρατιωτικές Αρχές του Νομού μας.
9. Οι πρόεδροι των Πολιτιστικών Συλλόγων του νομού μας.
10. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. της Πανευρυτανικής Ένωσης και της Ομοσπονδίας Ρουμελιώτων Ελλάδος.
11. Αντιπροσωπίες Αντιστασιακών Οργανώσεων.
12. Τα μέλη των οικογενειών των Εθνομαρτύρων.
13. Ολόκληρος ο Ευρυτανικός Λαός.

Το επίσημο πρόγραμμα άρχισε με τη Θ. Λειτουργία που τελέστηκε στον Ι. Ναό Αγίας Παρασκευής του χωριού μας και στην οποία χοροστάτησε ο Επίσκοπος Καρπενισίου κ. Νικόλαος με συλειτουργούς τον Εφημέριο Κωνσταντίνο Λαμπαδάρη, τον Εφημέριο του Μικρού Χωριού Νικόλα Αζακά και τον Πρωτοπρεσβύτερο Κωνσταντίνο Βαστάκη.

Σε κατανυκτική ατμόσφαιρα και ανάμεσα σε γενικό πένθος ψάλθηκε αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ της ανάπauσης των ψυχών των Εθνομαρ-



Κατάθεση ατεφανιών, από τον αντιπρόεδρο του Συνδέσμου κ. Ηλ. Καρίπη (αριστερά) και από τον κ. Π. Καριοφύλλη, εκ μέρους των οικογενειών των Εθνομαρτύρων.



Ο κ. Νομάρχης και ο δήμαρχος Καρπενησίου, κατά τη διάρκεια της τελετής, ανάμεσα στους προέδρους του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών και της Αδελφότητας Μικροχωριτών.

τύρων που για πρώτη φορά στο χωριό μας έγινε με πρωτοβουλία του Συνδέσμου μας.

Την επιμνημόσυνη δέηση ακολούθησε ομιλία του πρωτοπρεσβ. Κωνσταντίνου Βαστάκη στην οποία ο ομιλητής αναφέρθηκε στο μαρτύριο και την εκτέλεση των τιμωμένων νεκρών μας.

Κατόπιν το πικνό εκκλησίασμα με τη σημαία του Συνδέσμου μας, με κοπέλες και νέους με τις τοπικές εθνικές μας ενδυμασίες, με το ιερατείο, τον πρόεδρο και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου του χωριού μας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου και πλήθος κόσμου κατευθύνθηκε και έλαβε θέσεις στο χώρο του μνημείου.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση. Ύστερα κλήθηκε από τον τελετάρχη ο νομάρχης Ευρυτανίας και έκανε την αποκάλυψη του αγάλματος. Κατόπιν κλήθηκε και αποκάλυψε τη στήλη των ονομάτων των εθνομαρτύρων ο μητροπολίτης Καρπενησίου ανάμεσα σε παρατεταμένα χειροκροτήματα και δάκρυα άφατης συγκίνησης των οικογενειών των θυμάτων και του πλήθους των παρευρεθέντων. Ο πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Νίκος Καρβέλης αναφέρθηκε στο νόημα των αποκαλυπτηρίων και ύστερα παραχώρησε τον λόγο στον Νομάρχη Ευρυτανίας κ. Νώντα Μπλατσή. Ο Νομάρχης αναφέρθηκε στο νόημα της θυσίας των εθνομαρτύρων και την Εθνική μας Αντίσταση και έκαμε παραλληλισμό των γεγονότων εκείνης της

εποχής με τη σημερινή και συσχετισμό του ενθουσιασμού και της μεγάλης θυσίας των εκτελεσθέντων με τα σημερινά δεινά που τεκμαίρονται σε βάρος της πατρίδας μας από εχθρούς που επιβουλεύονται την εθνική μας ακεραιότητα και βάζουν σε κίνδυνο την παγκόσμια ειρήνη. Τέλος ο ομιλητής τόνισε την ανάγκη μιας αραγούς εθνικής ομοψυχίας για δικαίωση της μεγάλης θυσίας των Εθνομαρτύρων συμπατριωτών μας.

Κύριος ομιλητής κατά το πρόγραμμα ήταν ο κ. Στέφανος Βασιλόπουλος, μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας που διεξοδικά αναφέρθηκε στο χρονικό της σύλληψης και εκτέλεσης των 13 Συμπατριωτών μας Εθνομαρτύρων (Η ομιλία δημοσιεύεται σε άλλη σελίδα).

Ακολούθησαν προσφωνήσεις και καταθέσεις στεφανιών από:

Τον Νομάρχη Ευρυτανίας, τον Δήμαρχο Καρπενησίου, τον πρόεδρο του Κοινοτικού Συμβουλίου του Χωριού μας Θ. Γαβρίλη, τον πρόεδρο της Κοινότητας Κορυσχάδων Χαράλ. Μακρίκα, τον πρόεδρο της Πανευρυτανικής Ένωσης Παν. Κωστοπαναγιώπη, τον πρόεδρο της Αδελφότητας Μικροχωριτών Κλ. Κουτσούκη, τον πρόεδρο του Συλλόγου «Καλιακούδα» Γιάννη Βράχα, τον εκπρόσωπο των οικογενειών των Εθνομαρτύρων Πάνο Καρυοφύλη, τους Εκπροσώπους των Αντιστασιακών Οργανώσεων και άλλους.

Τέλος ο Σύνδεσμος με τον αντιπρόεδρό του κ. Ηλία Καρίπη κατέθεσε στεφάνι δάφνης εκ μέρους όλων των μελών και των ξενιτεμένων αδελφών

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Καρπενησίου αποκαλύπτει την ανάμνηστική στήλη.



συμπατριωτών μας που δεν είχαν την ευκαιρία να παρευρεθούν τη μεγάλη αυτή ώρα στην εκπλήρωση του ελάχιστου χρέους ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ προς εκείνους που θυσίασαν τη ζωή τους για το «τιμιότερο και αγιότερο» από τα αγαθά την ΠΑΤΡΙΔΑ και τη ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Η αξέχαστη τελετή των αποκαλυπτηρίων συνεχίστηκε με τη συγκινητική κατάθεση στη βάση του μνημείου μικρής ανθοδέσμης από αγριολούλουδα που μάζεψε ο μικρός Γιαννάκης Καρυοφύλλης, εγγονός του εθνομάρτυρα δάσκαλου Καρυοφύλλη και τα λογάκια του τετράστιχου που με την παιδική φωνούλα του απάγγειλε.

Μετά τον μικρό Καρυοφύλλη ο συμπατριώτης μας αγωνιστής της Εθνικής μας Αντίστασης Αυγέρης Αυγερόπουλος απάγγειλε εμπνευσμένο ποίημά του με τίτλο «Αργούνε οι νεκροί μας» και κατάθεσε δάφνινο στεφάνι.

Η τελετή έκλεισε με τον Εθνικό μας Ύμνο που τραγουδήθηκε από όλο το συγκεντρωμένο πλήθος.

Το μνημείο του Χρέους όλων των Μεγαλοχωριτών απέναντι στους συμπατριώτες μας Εθνομάρτυρες στήθηκε μεγαλόπρεπο για να θυμίζει την ηρωϊκή τους θυσία, να κινεί τον εθνικό μας ενθουσιασμό και να φρονιματίζει τους νεώτερους.

Χρειάστηκαν να περάσουν από την ημέρα τής θυσίας των συγχωριανών μας 42 ολόκληρα χρόνια. Τα χρόνια αυτά δύσκολα για όλους μας ξεπεράστηκαν ανάμεσα σε πολλές αντιξοότητες, μικροπαρεξηγήσεις που

Ο εγγονός του Εθνομάρτυρα I. Καρυοφύλλη, Γιαννάκης, απαγγέλει ένα τετράστιχο πριν καταθέσει τη μικρή του ανθοδέσμη.



καμιά φορά κλόνιζαν την πίστη μας στην ιδέα της ύψωσης του μνημείου, διαφωνίες, πείσματα, αλαζονίες, εγωϊσμοί, εμπάθειες. Ο Σύνδεσμος πάλαιψε με όλα αυτά, τα οικονόμισε όλα, τα συμβίβασε όλα, τα γεφύρωσε όλα, τα συσπείρωσε όλα, τα συνένωσε όλα, τα ξεπέρασε όλα. Το μνημείο του Χρέους όλων μας υψώθηκε πανώριο, πανέμορφο, μεγαλειώδες, περήφανο. Περήφανο σαν την καρδιά του κάθε Μεγαλοχωρίτη που όταν έρθει η ώρα ξεχνάει οπιδήποτε τον χωρίζει από τους άλλους και ενώνεται με τους άλλους αναζητώντας να πράξει το ΧΡΕΟΣ του.

Κι αυτή τη φορά έπραξε το Χρέος του ορθώνοντας το μνημείο του ΧΡΕΟΥΣ του σε ό,τι ιδανικό και ωραίο του κληροδότησαν οι αδελφοί και πατέρες του.

Απομένει τώρα να οικοδομηθεί το Κοινοτάφιο που θα φυλάξει το θησαυρό των ιερών λειψάνων των εθνομαρτύρων και να αναληφθεί η προσπάθεια της αποκατάστασης της μνήμης και όλων των άλλων Μεγαλοχωριτών που θυσιάστηκαν κατά την περίοδο της Εθνικής μας Αντίστασης.

Και για αυτούς τους σκοπούς οι Μεγαλοχωρίτες θα σταθούν άξιοι όπως το έπραξαν πάντα.

Με την ευκαιρία ο Σύνδεσμος επιθυμεί από αυτή τη θέση να ευχαριστήσει όλους όσουι με οποιοδήποτε τρόπο συνέβαλαν στην πραγμάτωση της ανέγερσης του μνημείου, όλους τους Μεγαλοχωρίτες, τις οικογένειες των Εθνομαρτύρων.

Ευχαριστίες στους συντελεστές: Γιώργο Χουλιαρά γλύπτη, που φιλοτέχνησε το άγαλμα. Κώστα Διβέρη, αρχιτέκτονα για την εκπόνηση των σχεδίων, τον επιβλέποντα Μεγαλοχωρίτη Μηχανικό Κώστα Μητσόπουλο και το βοηθό του επιβλέποντα Δημήτρη Βονόρτα.

Τέλος τη δημοσιογράφο Βιργινία Ξενιδάκη, για την ημίωρη συνέντευξη - ραδιοφωνική ομιλία, που παρεχώρησε στον κ. Στέφανο Βασιλόπουλο στην εκπομπή της στο πρόγραμμα Ραδιοφωνίας της EPT 2 στις 16.8.84.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ



Προσφώνηση

(Προέδρου Συνδέσμου)

N. Καρβέλη

Μορφές ηρώων. Κι αν τυχόν το σώμα σας κοιμάται
στην όμορφη και απέραντη, την αιώνια γαλήνη
κάθε μας μνήμη ζωντανή, με δάκρυ θα θυμάται
πως γράψατε με το αίμα Σας την Ιστορία Εκείνη.....

Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Σεβασμιώτατε, Αξιότιμε κ. Νομάρχα, αιδεσιμώτατοι,
και αγαπητοί συμπατριώτες.

Τα λόγια αυτά του ποιητή μας γυρίζουν πίσω στα 1942, όταν στις 24 Δεκέμβρη (13) δίκοι μας άνθρωποι, μετά από φρικτά κι απάνθρωπα βασανιστήρια, έπεσαν θύματα του φασιστικού παραλογισμού.

Στα 42 χρόνια που πέρασαν από τότε, εμείς οι Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες συμπατριώτες τους, διατηρήσαμε ζωντανή τη μνήμη των Εθνομαρτύρων μας και τους τιμούσαμε και τους τιμούμε κατά τα πρεπούμενα.

Οι άξιοι προκάτοχοί μας τόσο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, όσο και του Κοινοτικού Συμβουλίου Θεώρησαν, από την πρώτη στιγμή χρέος ηθικό και εθνικό, το στήσιμο μεγαλόπρεπου ΜΝΗΜΕΙΟΥ, ως ελάχιστη ανταπόδοση στην προσφορά από τους Εθνομάρτυρες της ίδιας της ζωής τους για την ύψιστη ιδέα της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Σήμερα το χρέος εκπληρώνεται και οι προσπάθειες τόσων χρόνων δικαιώνονται.

Με τη συμπαράσταση όλων των όπου γης Μεγαλοχωριτών ο ιστορικός μας Σύνδεσμος παραδίδει το μνημείο αυτό που θα θυμίζει την κάθε στιγμή σε όλους αλλά και στους επιγενόμενους τι σημαίνει και πώς κερδίζεται η ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Δεν υπάρχουν μεγάλοι και μικροί ευεργέτες, πρωτεργάτες και απλοί συμπαραστάτες ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ στήσαμε το ΜΝΗΜΕΙΟ.

Η προσφορά δεν αποτιμίεται με το μέγεθός της αλλά με την ειλικρίνεια και τη φλόγα της ψυχής.

Το έργο αυτό είναι και θα μείνει η έκφραση και απόδειξη της δύναμης που αντανακλά η ενωμένη προσπάθεια.

Επιβάλλεται όμως στο σημείο αυτό να εξάρουμε και συνάμα να ευχαριστήσουμε την καλλιτεχνική και τεχνική ομάδα που σχεδίασε και εκτέλεσε το όλο έργο. Το διακεκριμένο γλύπτη κ. Γ. Χουλιαρά και τον άξιο αρχιτέκτονα κ. Κ. Διβέρη. Τον συμπατριώτη μας αρχιτέκτονα - μηχανικό κ. Κ. Μητσόπουλο, τον συνεργάτη του υπομηχανικό κ. Τάκη Βονόρτα καθώς και τον εργολάβο κ. Κ. Μαντζούτα. Ακόμη θερμές ευχαριστίες σε όλους όσους ανώνυμα και επώνυμα μας βοήθησαν καθοιονδήποτε τρόπο στην ολοκλήρωση του έργου.

Η σημερινή ημέρα είναι και θα μείνει ιστορική, μοναδική για το Μεγάλο Χωρίο και το Σύνδεσμό μας.

Και αυτό πέρα από τη μεγάλη δική σας προσέλευση αγαπητοί συμπατριώτες το υποδηλώνει κατά τον καλύτερο τρόπο η επίσημη συμμετοχή στη σημερινή τελετή, τόσο της Πολιτείας όσο και της Εκκλησίας.

Τη μεγάλη τούτη στιγμή, την ιερή και ανεπανάληπτη που ανάμεσά μας γαλήνιες πλανιώντες οι ψυχές των Εθνομαρτύρων, εκφράζοντάς Τους την απέραντη ευγνωμοσύνη, το θαυμασμό και την περηφάνειά μας, παρακαλούμε τον αξιότιμο κ. Νομάρχη να αποκαλύψει το ΜΝΗΜΕΙΟ και τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Νικόλαο να αποκαλύψει την αναμνηστική ΣΤΗΛΗ των ονομάτων των ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εκ μέρους του Κοινοτικού Συμβουλίου Μεγάλου Χωριού του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας και από μένα προσωπικά.

1942 - 1984

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΜΝΗΜΕΙΟΥ



Τιμή και δόξα στους Εθνομάρτυρες

Μεγάλο Χωρίο, 19 Αυγούστου 1984



ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ 24.12.1942

Ιερό δέος διακατέχει τις καρδιές όλων μας όσων συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ στον αγιασμένο τούτο χώρο τον ίδιο χώρο που τιμά η Εκκλησία το μάρτυρα τούτου του χωριού τον 'Αγιο Γεράσιμο, για ν' αποτίσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής κι ευγνωμοσύνης στους 13 ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ του νέου Ελληνισμού και να παραδώσουμε στους επερχόμενους αυτό το μνημείο σημάδι του μεγαλείου της δόξας των νεκρών μας και πυξίδα των εθνικών ιδανικών της χιλιάριβης Λευτεριάς και του χρέους.

Η αναφορά μου στο χρονικό του μαρτυρίου τους θα είναι σύντομη.

Στις 18 του Δεκέμβρη 1942 ένα σύνταγμα Ιταλών φασιστών ξεκινά απ' το Καρπενήσι με αποστολή την εκκαθάριση των χωριών της Ποταμιάς και κύρια του Μικρού και Μεγάλου Χωριού από τα αντάρτικα τμήματα του 'Αρη Βελουχιώτη. Η φασιστική φάλαγγα φτάνοντας στον Γαύρο διαχωρίζεται σε δυό τμήματα. Το ένα οδεύει για το Μικρό Χωριό δια μέσου της ρεματιάς που τότε από εκεί οδηγούσε ο δρόμος προς το Μικρό Χωριό και το άλλο κατευθύνεται προς το Μεγάλο Χωριό.

Επιτροπή από κατοίκους του Μεγάλου Χωριού, σύμφωνα με τις οδηγίες των Ελληνικών Αρχών, υποδέχεται τους Ιταλούς και προσπαθεί να τους εξασφαλίσει καταλύμματα για τη διαμονή τους. Αυτό γίνεται για ν' αποφεύγονται δυσάρεστα γεγονότα μεταξύ των κατοίκων και των Ιταλών στρατιωτών που κάνουν πλιάτσικο και παρενοχλούν τους χωρικούς.

Ενώ η επιτροπή των χωριανών μελετά και φροντίζει για τη διαμονή των Ιταλών, στο απέναντι Μικρό Χωριό, η Ιταλική φάλαγγα πλησιάζοντας την αφανισμένη πλέον από την κατολισθηση γέφυρα δέχεται την επίθεση από τα ένοπλα αντάρτικα τμήματα του ΕΛΛΑΣ, υπό τον μόνιμο αξιωματικό του ελληνικού στρατού Δ. Δημητρίου (Νίκηφόρο). Τα καταιγιστικά πυρά των ανταρτών σκορπίζουν τον θάνατο στα ανυποψίαστα Ιταλικά τμήματα.

Η σύγκρουση διαρκεῖ 6 ολόκληρες ώρες και οι αντάρτες μόλις πέφτει το Δεκεμβριανό σούρουπο; χωρίς πυρομαχικά, αποσύρονται προς τις απρόσιτες πλαγιές της Χελιδόνας.

Οι Ιταλοί μένουν, όσοι απόμειναν, για να μαζέψουν τις δεκάδες των νεκρών και των τραυματισμένων τους, που οι οιμωγές τους σμίγουν με τα νερά της ρεματιάς και τα γαυγίσματα των σκύλων.

Ανάμεσα στους Ιταλούς νεκρούς είναι και ένας συνταγματάρχης.

Οι αντάρτες εγκαταλείπουν νεκρό τον εικοσάχρονο Κλέαρχο (Κώστα Μπίρτσα), παλληκάρι από το Δομοκό, από τα πρώτα του επικού αγώνα της Αντίστασης του λαού μας ενάντια στο μεγαλύτερο φασισμό που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα. Την ίδια στιγμή στο απέναντι Μεγάλο Χωριό ώρα 11 πρωινή με το άρχινισμα της μάχης, οι Ιταλοί προτάσσουν τα όπλα σ' όσους χωριανούς βρίσκονται κοντά τους, τους συνάζουν στο σχολείο, τους φρουρούν, τους ανακρίνουν, τους βασανίζουν, άλλοι Ιταλοί αναπτύσσονται σε θέσεις μάχης, καταλαμβάνουν το καμπαναριό, πυροβολούν από εκεί

προς το μέρος που γίνεται η μάχη, ενώ έξαλλοι οι χωριανοί, όσοι δεν έχουν συλληφθεί, προσπαθούν εγκαταλείποντες τα σπίτια τους, να κρυφτούν και ν' απομακρυνθούν μέσα στα δάση.

Οι ανυπεράσπιστοι κάτοικοι και των δυό χωριών δέχονται τη λυσσώδη μανία των φασιστών. Οδηγούν περισσότερους από 80 Μεγαλοχωρίτες και τους κλείνουν στο σχολείο. Ανάμεσα στους συλληφθέντες ο παπα - Δημήτριος Βαστάκης, ο Αρχιατρος Χρήστος Μέρμηγκας, ο ανάπτηρος Γιάννης Μεσίρης, ο αξιωματικός Γιάννης Καναράς, είναι οι άνθρωποι που βασανίστηκαν περισσότερο απ' όλους.

Την επόμενη ημέρα Σάββατο 19 Δεκεμβρίου με στρατιωτική συνοδεία οδηγούνται όλοι οι συλληφθέντες στο Μικρό Χωριό. Υστερα από εξαντλητικές ανακρίσεις και ακατονόμαστο μαρτύριο διαλέγουν και κρατούν καμιά 20αριά. Ανάμεσά τους, ο Ενωματάρχης διοικητής του Σταθμού Χωροφυλακής Μεγάλου Χωριού Χαρίλαος Κατσίμπας, αδελφός του αξιωματικού του ΕΛΑΣ Γιώργου Κατσίμπα από τις Καρούτες Δορίδας. Επίσης κρατούμενες και δυό γυναίκες. Η σύζυγος του αγροφύλακα Δημήτρη Τσελεπή Βασιλική και η σύζυγος του Βασίλη Ι. Παλιούρα από το συνοικισμό Γαύρος που τη συνέλαβαν γιατί έτυχε να λείπει ο άνδρας της.

Στο Μικρό Χωριό, μαζί με τους Μικροχωρίτες Νικόλαο Κυρίτση, πρόεδρο του χωριού και Χρήστο Φλέγκα, οι Ιταλοί κλείνουν τους ομήρους στο σπίτι του Σπύρου Δερματά, ενώ τον παπα - Δημήτρη Βαστάκη τον κλείνουν στην εκκλησία. Όλους τους ανακρίνουν και τους βασανίζουν ακατάπαυστα.

Τα ονόματα των συλληφθέντων είναι:

- 1) Παπα - Δημήτρης Βαστάκης, ιερέας και δάσκαλος. 2) Κων/νος Αραπογιάννης. 3) Δημήτριος Δασκαλάκης, κτηματίας. 4) Ιωάννης Καρυοφύλλης, δάσκαλος. 5) Χαρίλαος Κατσίμπας, ενωματάρχης. 6) Χρήστος Μέρμηγκας, Αρχιατρος. 7) Ιωάννης Μεσίρης, επαγγελματίας. 8) Διονύσιος Ματζιούτας, ταχυδρομ. υπάλληλος. 9) Θεόδωρος Οικονόμου, συνταξιούχος. 10) Ελευθέριος Οικονόμου, συνταξιούχος. 11) Ανδρέας Σιταράς, συνταξιούχος. 12) Ιωάννης Πριγκηφίλης, γιατρός. 13) Γιάννης Καναράς, αξιωματικός. 14) Σπύρος Γρηγορίου, υποδηματοποιός. 15) Φωτεινή σύζ. Βασ. Παλιούρα. 16) Βασιλική σύζ. Δημ. Τσελεπή, Νικόλαος Κυρίτσης και Χρήστος Φλέγκας, Μικροχωρίτες. 17) Σπύρος Ν. Βονόρτας. 18) Κων/νος Λιάτσος που γνώριζε ιταλικά και έκανε τον διερμηνέα. 19) Γιάννης Χατζής.

Από αυτούς ξεχώρισαν τους:

- 1) Παπα - Δημήτρη Βαστάκη, 2) Χαρίλαο Κατσίμπα. 3) Χρήστο Μέρμηγκα. 4) Ιωάννη Καρυοφύλλη. 5) Ιωάννη Μεσίρη. 6) Θεόδωρο Οικονόμου. 7) Κώστα Αραπογιάννη. 8) Διονύση Ματζιούτα. 9) Δημήτρη Δασκαλάκη. 10) Ανδρέα Σιταρά. 11) Φωτεινή Παλιούρα. 12) Νικόλαο Κυρίτση. 13) Χρήστο Φλέγκα. 14) Σπύρο Γρηγορίου.

Οι όμηροι - μάρτυρες ξενυχτούν στο Μικρό Χωριό στις 19 και 20 Δεκέμβρη μέσα σε φρικτά βασανιστήρια και ανείπωτο μαρτύριο.

Ανάμεσά τους φρικτά βασανισμένος ο μάρτυρας Παπα - Δημήτρης υπομένει το μαρτύριο του και τους εξευτελισμούς των φασιστικών τεράτων γυμνός ως μάρτυρας.

Στις 21 Δεκέμβρη ημέρα Δευτέρα οι όμηροι οδηγούνται πεζοί στον Προυσό. Πολλοί από αυτούς δεν είναι σε θέση να βαδίσουν και υποβαστάζονται από όσους μπορούν ακόμα κι αντέχουν.

Στον Προυσό οι φασίστες συλλαμβάνουν τον πρόεδρο της Κοινότητας Γ. Δεληγιάννη, τον ηγούμενο του μοναστηριού Γερμανό Σταθογιάννη, τον Γιάννη Ραυτογιάννη και τη γυναίκα του αγροτικού διανομέα Κ. Δαράβαλη.

Το βράδι της 21 Δεκέμβρη οι όμηροι διανυκτέρευσαν στο μοναστήρι του Προυσού, αφού υπέστησαν εξαντλητικές ανακρίσεις και μαρτύρια και το μεσημέρι της επομένης 22 Δεκέμβρη η αιμάτινη πορεία τους συνεχίζεται επιστρέφοντας για το Καρπενήσι.

Το βράδι η φάλαγγα στάζοντας αίμα φτάνει στο Χάνι Μπαλτά, εκεί ο Ιταλοί στήνουν «στρατοδικείο», που σ' αυτό τον πρώτο και τελευταίο λόγο έχει ο Ιταλοντυμένος προδότης του Ευρυτανικού λαού Γιώργος Κροκίδας από το Στένωμα, που πλειοδοτεί σε εξευτελισμούς και φρικώδη βασανιστήρια.

Στο Χάνι Μπαλτά, έφτασε ο Βασίλης Παλιούρας που προστέθηκε στη φάλαγγα των ομήρων ελευθερώνοντας τη γυναίκα του.

Έτσι η φάλαγγα συνεχίζει το δρόμο της επιστροφής.

Στη διαδρομή μια από τις γυναίκες η Δαράβαλη μη αντέχοντας το ατέλειωτο μαρτύριο ξεκόβει απ' την πορεία, αφήνεται στο χάος των γκρεμών, πριν προλάβουν οι φασίστες να αντιδράσουν. Όλοι πιστεύουν πως χάθηκε στο χάος.

Το θάρρος της να ενεργήσει ακαριαία και το ψυχικό της σθένος που έτσι κι αλλοιώς δεν υπολογίζει τον θάνατο μπρος στο αβάσταχτο μαρτύριο, την κρατούν ζωντανή και την ανασύρουν από το βάραθρο οι συγχωριανοί της.

Την επόμενη αυγή 23 Δεκέμβρη η πορεία των μαρτύρων συνεχίζει με κατεύθυνση τα δυό χωριά, Μικρό και Μεγάλο. Η λεηλασία και η καταστροφή θα συμπληρωθεί εδώ και θα καούν τα σπίτια του Μικρού και λιγότερα του Μεγάλου Χωριού.

Οδηγώντας οι φασίστες τους ομήρους από τη ρεματιά που δόθηκε η μάχη με τους αντάρτες, λυσσούν και ξεσπούν με μανία επάνω τους. Τους ξυλοκοπούν μέχρις αίματος, βγάζουν χέρια και μάτια, χαράζουν με μαχαίρια τα πρόσωπά τους, ξεσπούν σε κάθε είδους άγριο βασανισμό. Κι' αυτοί υπομένουν σιωπηλοί το μαρτύριο. Το μαρτύριο του δρόμου που οδηγεί στο άπλετο φως της τέλειας ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, χωρίς το ξέσπασμα ούτε μιάς διαμαρτυρίας, χωρίς την υποψία καν της επίρριψης της ευθύνης σε κάποιον άλλο, χωρίς την προδοσία του ιερού αγώνα του λαού, χωρίς την ενοχοποίηση του συγχωριανού, του φίλου, του συναγωνιστή, του συνεργάτη.

Νύχτα 23 Δεκέμβρη, ημέρα Τετάρτη.

Το Μικρό Χωριό καίγεται και μέσα του καίει τη δύστυχη Αθηνά Δερματά που θέλησε να μην εγκαταλείψει το σπίτι της.

Στους κρατούμενους δίνεται η εντολή να γράψουν τις τελευταίες τους παραγγελίες στους δικούς τους.

Και η νύχτα πέρνάει μέσα από τον πόνο και την προσμονή της λύτρωσης.

Η τέλεια απολύτρωση είναι μόνο ο θάνατος. Αυτός ο θάνατος που οδηγεί λυτρωτικά στη ΖΩΗ.

Ανάμεσα στους ομήρους που αφέθηκαν ελεύθεροι, είναι κι ο Ι. Ραντογιάννης. Αυτός δίνει τη μαρτυρία του για κείνο το βράδι. Αναφέρει συγκεκριμένα:

«Τη νύχτα αυτή, ο Παπα - Βαστάκης και ο ηγούμενος Γερμανός με ψάλτη τον δάσκαλο Καρυοφύλλη, έψαλλαν ολόκληρη τη νεκρώσιμη ακολουθία. Στη συνέχεια ψάλαμε τροπάρια της Χριστουγεννιάτικης γιορτής, ξημερώνοντας το πρωί 24 Δεκέμβρη συχωρεθήκαμε μεταξύ μας και τελειώσαμε όλοι μαζί με τον Εθνικό Ύμνο, με μάτια γεμάτα δάκρυα».

Τι αντοχή.

Τι θάρρος, τι μεγαλείο ψυχής!

Γράφει ο Αρχιάτρος Μέρμηγκας:

«Ημείς όλοι οι μελοθάνατοι μετά ψυχραιμίας αντιμετωπίζομεν τον θάνατον. Ούτος δεν είναι ατιμωτικός!».

Γράφει ο μάρτυρας παπα - Δημήτρης με το χέρι του δάσκαλου Καρυοφύλλη γιατί το δικό του άγιο χέρι δεν μπορεί να κρατήσει μολύβι.

«Ο παπα - Δημήτρης εύχεται στην οικογένειά του να εξακολουθεί να είναι καλοί χριστιανοί. Συγχωρεί όλους όσοι τον έβλαψαν και παρακαλεί να τον συγχωρήσουν όσους έβλαψε».

Κι ο δάσκαλος Καρυοφύλλης, οδηγούμενος στο τόπο της εκτέλεσης απευθύνεται στις γυναίκες που κλαίνε με τούτα τα αλησμόνητα λόγια:

«Γυναίκες μην κλαίτε. Δεν ταιριάζουν σε Ελληνίδες τα κλάμματα για θάνατο σαν τον δικό μας».

Είναι τα λόγια του ακριβώς τα λόγια του Χριστού στις μυροφόρες το πρωί της ανάστασης «Γυναίκες μη κλαίτε».

Μας θυμίζουν το εκκλησιαστικό με τον τέλειο θρίαμβο της ζωής πάνω στον θάνατο.

«Μάτην φυλάττεις τον τάφον κουστωδία ου γαρ καθέξει τάφος αυτοζωίαν».

Έτσι ο Καρυοφύλλης με τα λόγια του προείκαζε την Ανάσταση και τη λύτρωση μέσα από το μαρτύριο.

Με ματωμένα κορμιά και μόνο ορθές τις ψυχές 11 μελοθάνατοι οδηγούνται στον τόπο της λύσης του δράματος. Αλύγιστοι κι ορθοί ως το τέλος.

Είναι η ώρα 7 πρωινό Πέμπτης 24 Δεκέμβρη.

Χρήστος Μέρμηγκας, Γιάννης Καρυοφύλλης, Γιάννης Μεσίρης, Διονύσης Ματζιούτας, Ανδρέας Σιταράς, Δημήτρης Δασκαλάκης, Κώστας Αραπογιάννης, Βασίλης Παλιούρας, Θεόδωρος Οικονόμου, Νίκος Κυρίτσης, Χρήστος Φλέγκας.

Στην τοποθεσία Λόγγοβες του Μικρού Χωριού αντηχεί η κραυγή των μελοθάνατων «Ζήτω η Ελλάδα».

Και η ομοβροντία των φασιστικών πολυβόλων θερίζει τα κορμιά των 11 ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ, που περνούν από τον κόσμο της φρίκης, στον κόσμο της ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ, περνούν το κατώφλι της ιστορίας.

Λείπουν όμως από τη συντροφιά των εκτελεσθέντων ο παπα - Δημήτρης Βαστάκης και ο Χαρίλαος Κατσίμπας. Αυτών τα κορμιά παραδίδονται στις φλόγες του καιόμενου σπιτιού του Πιστιόλη στο Μικρό Χωριό. Σ' αυτούς τους δυό ξέσπασε ολόκληρη η μανία των φασιστικών τεράτων του μαύρου άξονα.

13 ο απολογισμός της εκδίκησης και της μανίας. Οι άλλοι ελεύθεροι ή κρατούμενοι προσωρινά θα γλυτώσουν.

Τα σεπτά σκηνώματα των 9 μεγαλοχωριτών μεταφέρονται στο χωριό και θάβονται ανάμεσα σε γενικό θρήνο, μέρα Χριστούγεννα 1942.

Οι δυό Μικροχωρίτες θάβονται στο χωριό τους. 'Ο, τι απόμεινε απ' τ' αγιασμένα λείψανα του παπα - Δημήτρη και του Κατσίμπα φυλάγονται στο κοινό κοιμητήρι των ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ στο Μεγάλο Χωριό.

Εδώ τελειώνει το χρονικό. Το ιστορικό χρονικό. Αυτό το χρονικό το αιμάτινο κι αγιασμένο. Όμως το χρονικό των 13 δεν είναι το τέλος μα η απαρχή του χρονικού που έγραψε ολόκληρος ο ελληνικός λαός με το αίμα και το μαρτύριο των παιδιών του στα 5 χρόνια της ηρωικής του Εθνικής Αντίστασης.

Αυτό το χρονικό δεν ολοκληρώθηκε ακόμα, σαράντα χρόνια από το τέλος της καθολικής αντίστασης του λαού μας.

Μένει μόνο γραμμένο στα κατάβαθμα της καρδιάς του και ζητά την πλέρια του φανέρωση για νάβρουν οι νεκροί του ανάπαιση, για νάβρουν οι αγώνες δικαίωση.... για νάβρουν οι επερχόμενοι πρότυπα.

Η μάχη του Μικρού Χωριού, η θυσία των συμπατριωτών μας ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ, η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου που προηγήθηκε, στάθηκαν γεγονότα με παγκόσμια απήχηση, ενέπνευσαν θάρρος στους δουλωμένους Ευρωπαϊκούς λαούς ν' αδράξουν κι αυτοί τα όπλα κατά του μαύρου τύραννου και έδωσαν την ευκαιρία στους συμμάχους μας να ετοιμαστούν για την απόβαση και την αποφασιστική μάχη της Αφρικής. Αναπτέρωσαν το ηθικό του Λαού που πύκνωσε τις τάξεις των ενόπλων τμημάτων της Αντίστασης.

'Οσοι αμφισβητούν αυτή την αλήθεια, όσοι αμφισβητούν την Εθνική καθολική Αντίσταση του Λαού μας, σίγουρα πρέπει να θεωρούνται εθνικά ύποπτοι και κοινωνικά μη αποδεκτοί.

Ο αιματοπότιστος, απ' τα παλιά ακόμα χρόνια και καθαγιασμένος τούτος τόπος, στάθηκε το μετερίζι, το εθνικό μετερίζι που σύναξε τον αιμάσσοντα ελληνισμό και τον αντιπαράθεσε ενάντια στο βάρβαρο Ούννο και τον εκφυλισμένο κομποτίνο Ιταλό.

Η θυσία των 13 που τιμάμε σήμερα ανήκει πέρα για πέρα στην Εθνική Αντίσταση και εκπορεύτηκε μέσα από αυτήν.

'Οποιος τολμά να την αμφισβητήσει ή να της μειώσει τη σημασία, δεν κάνει τίποτα άλλο από του να διαστρεβλώσει την ιστορία και να ψαχουλεύει στα τυφλά μονοπάτια μιας ύποπτης οπισθοδρόμησης.

'Όμως αν σήμερα επιτελούμε ένα χρέος το χρέος αυτό ήταν υποσχεμένο από τον Σύνδεσμό μας να επιτελεσθεί.

Σαν 'Ελληνες όμως κι ως Μεγαλοχωρίτες, κι έχουμε το θάρρος να το

ομολογήσουμε εδώ σήμερα, το χρέος μας προς τους νεκρούς συγχωριανούς μας που έχουσαν το αίμα τους και θυσίασαν τη ζωή τους κι απορφάνισαν τις οικογένειές τους στη διάρκεια του ένοπλου Αντίστασιακού αγώνα του 'Εθνους μας, δεν έχει επιτελεσθεί.

Λείπουν από μια ξέχωρη στήλη τα ονόματα: Της Παναγιώτας Σταθοπούλου, Σωτήρη Τσελεπή, Γιάννη Χάσκου, Αλέκου Κατσιγιάννη, Σπύρου Μουτογιάννη, Θανάση Μπούρλου, Χρήστου Σιαμανή και Μαρίας Σκοτίδα, συγχωριανών μας που είτε έπεσαν ένοπλοι ή φονεύτηκαν άνανδρα.

Αμποτε λοιπόν το Μεγάλο Χωριό με πρωτοβουλία της Κοινότητας και των μόνιμων κατοίκων του, να ξεκινήσει το στήσιμο αυτής της στήλης που θ' ανασύρει στη μνήμη μας προσφιλείς συμπατριώτες, ηρωικούς νεκρούς της πιό μεγάλης αντίστασης του κόσμου.

Της Ελληνικής Εθνικής Αντίστασης.

Ετούτο το μνημείο ας γίνει σύμβολο της ενότητας και ξέχωρο σημάδι στο γλυκοχάραμα του έπους του νεώτερου Ελληνισμού.

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ, συμπατριώτες.

Γονατίζουμε σήμερα στο βωμό σας, σας αποθέτουμε τα δάφνινα στεφάνια μας και σας ορκιζόμαστε πως:

Το αίμα σας που χύθηκε για τη Λευτεριά την πολυπόθητη και πανώρια, να γίνει αίμα της ΕΛΠΙΔΑΣ, της ΕΙΡΗΝΗΣ και της συνεργασίας ανάμεσα στους λαούς.

Η θυσία σας θα βρει το βαθύτερο νόημά της όταν όλοι εμείς σε εθνική ομοψυχία εργαστούμε για μια ΕΛΛΑΔΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, εμπνέοντας το σεβασμό των εθνικών μας συνόρων τόσο στους φίλους μας όσο και σ' όσους επιβιουλεύονται αυτά τα ιδανικά για τα οποία εσείς προσφέρατε τη ζωή σας.

Γυναίκες, παιδιά, εγγόνια, αδελφές των ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ μη κλαίτε. Σας το παράγγειλαν οι άντρες, τα παιδιά σάς εκείνο το ξημέρωμα στις 24 Δεκέμβρη του 1942 με το στόμα του δάσκαλου Καρυοφύλλη.

Σας το παραγγέλνουν και τούτη τη στιγμή που οι ψυχές τους πετούν ανάμεσά μας προσθέτοντας.

–Υψώστε εσείς πονεμένες μητέρες, γυναίκες, αδελφές, ορφανά παιδιά μας τη φωνή διαμαρτυρίας στον ολοκληρωτικό όλεθρο που το πνεύμα του κακού απεργάζεται.

Εσείς που γινήκατε κοινωνοί του μαρτυρίου μας και περάσατε απορφανησμένοι τη φρίκη του πολέμου φωνάζετε και ενωθήτε με την παγκόσμια φάλαγγα διαμαρτυρίας ενάντια στα πυρηνικά οπλοστάσια και γίνετε η στρατιά της ΑΓΑΠΗΣ και της ΕΙΡΗΝΗΣ!

Ααγαπητοί φίλοι.

Το φασισμό του εξέθρεψε ένα σύστημα το σύστημα βάλθηκε τότε να μας αφανίσει. Το πνεύμα το αντιστασιακό το πανάρχαιο των Ελλήνων σάλπισε ξανά το «'Ιτε Παίδες», ξεσήκωσε το Λαό μας που μαχόμενος σ' όλες τις γωνιές της ματωμένης ηρωϊκής γης του κατάφερε να θανατώσει το φασιστικό τέρας.

Το πνεύμα του φασισμού όμως δεν πέθανε οριστικά κι αναζητεί τρόπους ν' αναβιώσει σαράντα χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου. Στρατοκράτες και πολεμοκάπηλοι στον κόσμο, το πλανώμενο πνεύμα του κακού αναζητά τη ρεβάνς και εξοπλίζει τον κόσμο με τα πυρηνικά οπλοστάσια.

Μιά τέτοια ρεβάνς όμως θα σημάνει το ολοκληρωτικό τέλος κάθε μορφής ζωής του πλανήτη μας!

Το πνεύμα της θυσίας των συμπατριωτών μας ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ που τιμάμε σήμερα και το απότερο νόημα αυτής της θυσίας δεν ήταν μόνο η ΛΕΥΤΕΡΙΑ του Λαού.

Ήταν το σημαντικότερο. Η εθνική καθοδήγηση, ο εθνικός μας φρονιματισμός και η παιδευτική επιταγή:

ΟΧΙ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΟΧΙ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

ΣΥΝΕΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΘΝΙΚΗ και διαρκής ΔΙΑΠΑΛΗ για την κατοχύρωση των ιδανικών της Παγκόσμιας ΕΙΡΗΝΗΣ, της ΑΓΑΠΗΣ, της ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, της ΠΡΟΚΟΠΗΣ, της ΕΝΟΤΗΤΑΣ του Λαού, της ΕΘΝΙΚΗΣ μας ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.



ΠΙΑΤΙ ΑΡΓΟΥΝΕ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Του Αυγέρη Αυγερόπουλου

Από το Χάνι της Γραβιάς βαριά ακούγεται η φωνή τ' Ανδρούτσου του Δησέα.

Ελάτε μωρ' αδέρφια μου να συναγροικηθούμε.
τι γίναν τούτοι οι νεκροί που χρόνια καρτεράμε,
για λευτεριά σκοτώθηκαν για λευτεριά και Ειρήνη
σαράντα χρόνια πέρασαν κι αυτούνοι δε φανήκαν
μη χάσανε τα διάσελα μη χάσανε τις στράτες.

Κεσείς ωρέ γραμματικοί στείλτε παντού μαντάτο
στα Άγραφα, στα Γιάννενα, Ντελκό και Μεσολόγγι.
Καλάθρυτα και Δίστομο, Αράχωβα, Ζητούνι,
και Αλαμάνα, Σάλωνα, Προύσσα και Καρπενήσι.
Και σούλη τη Ρωμιοσύνη, να ψάξουν
νάβρουν τους νεκρούς που χρόνια καρτεράμε.

Και ο Αετός της Ρούμελης σαν πέρνει το Μαντάτο
απ' τα ταμπούρια του Προυσού αράθυμα του κρένει.
'Ε... 'Αξει Ηγούμενε των μοναστηριών ξύπνα τους Καλογήρους
να κρούσουντε τα σήμαντρα να κρούσουν τις Καμπάνες.
Μη λάχει κι' αγρικήσουν οι νεκροί που τους αναζητάμε.

Και σεις περήφανοι Αετοί σηκώστε τις φτερούγες
πετάτε κατά τη Λιάκουρα, τον Παρνασσό, την Οίτη,
τη Γκιάνα, τα Βαρδούσια περάστε τη Σαράντινα
πετάτε στο Καρπενήσι ρίξτε ματιές στις λαγκαδιές,
στου Βελουχιού τις Ράχες στης Χελιδώνας τις πλαγιές
στις Λόγγοθες και στα Ρυζά Θαρρώ και κειν νεκροί μας.

Στις Καλιακούδας τις κορφές πατάτε και ρωτάτε,
Είναι και κει πολλοί... νεκροί, νεκροί του 21.
Μη λάχει και τους αγροίκισαν μη λάχει και τους είδαν.

Της Καλιακούδας οι νεκροί αργά, αργά τους κρένουν
γυρίστε κατά την Οίτη κοντά στο ρημοκκλήσι
το λεν Αγιά Τριάδα. Εκεί στης Οίτης τα ρυζά
κοντά στην Καλιακούδα, εκεί ακούμε βογγητά
ακούμε μοιρολόγια. Εδώ τους βρήκαν
οι αετοί πολούς απ' τους νεκρούσμας μαζύ τους
και ο Καλλίας. Κυδώνι έχει στην τσέπη του
του τόδωσε μια μάνα να δροσιστούν τα χείλη του
όντας θα πολεμάει μα κείνος δεν τα δρόσισε
και έμεινε στον τόπο με κάμποσα παλικάρια.

Στις Χελιδώνας τις κορφές στις Λόγγοθες και στα ρυζά
πέταξαν οι αετοί και βρήκαν τους νεκρούς μας.
Κοκκίνησαν τα νύχια των αετών απ' το ματωμένο χώμα
κ' εσύ χάρε δειλέ με μπαμπεσιά θανάτεψες τούτα τα παλληκάρια.
Σε θάμπωσες η ομορφιά, σε τρόμαξε η λεθεντιά.
Δείλιασες χάρε, δείλιασες, φοβήθηκες να μετρηθείς στα
Μαρμαρένια αλώνια προτίμησες τη μπαμπεσιά
που είναι η λεθεντιά σου.

Κι ήρθαν όλοι οι νεκροί, νεκροί του 21
Διάκος, Διοβιώνης, Πανουργιάς, Αντρούτσος, Μακρυγιάννης,
Καραϊσκάκης, Μπότσαρης κι ούλοι Καπετανέοι.
Και ο Ησαΐας ο Δεσπότης Παπαντρίας μαζί του,
τους ευλογάν και λένε Παπαβαστάκη άργιες κεμείς σέχουμ' χροίαν.

Γιατί αδέρφια αργήσατε τους κρένει ο Δησέας.
Σαράντα χρόνια πέρασαν κ' εμείς σας καρτεράμε.
Μη χάσατε τα διάσελα μη χάσατε τις Στράτες
Δε χάσαμε τα διάσελα δε χάσαμε τις στράτες
είχαμε χιόνια και βροχές, βροντές και καταιγίδες,
και βούλιαξαν τα διάσελα και χάλασαν οι στράτες
χαμός μεγάλος έγινε σ' όλα τα μονοπάτια,
κ' απόμερα μεριάσαμε και καταφρονημένοι
της Λευτεριάς το χάραμα για μας ήταν σκοτάδι.

Μα να τώρα ξαστέρωσε βγήκε ο Ήλιος λαμπερός
χορτάριασε ο τόπος το λένε πάλι τα πουλιά
λουλούδιασε η γη μας και γίνανε τα διάσελα.
Και γίνανε οι στράτες κι ήρθαν μας βρήκαν
οι παλιοί και είμαστε κοντά σας.

Ομπρός αδέρφια στο χορό φωνάζει ο Δησέας
και σέρνει πρώτος το χωρό κρατάει ο Παλιούρας
Καραϊσκάκης από κοντά με όλα τα παληκάρια,
ο Μακρυγιάννης τραγουδά και παίζει τον ταμπουρά του
κι ο Ησαΐας ο Δέσποτας μονολογάει και λέει.
Ευλογημένοι αδέρφια μου νάμαστε μονιασμένοι.

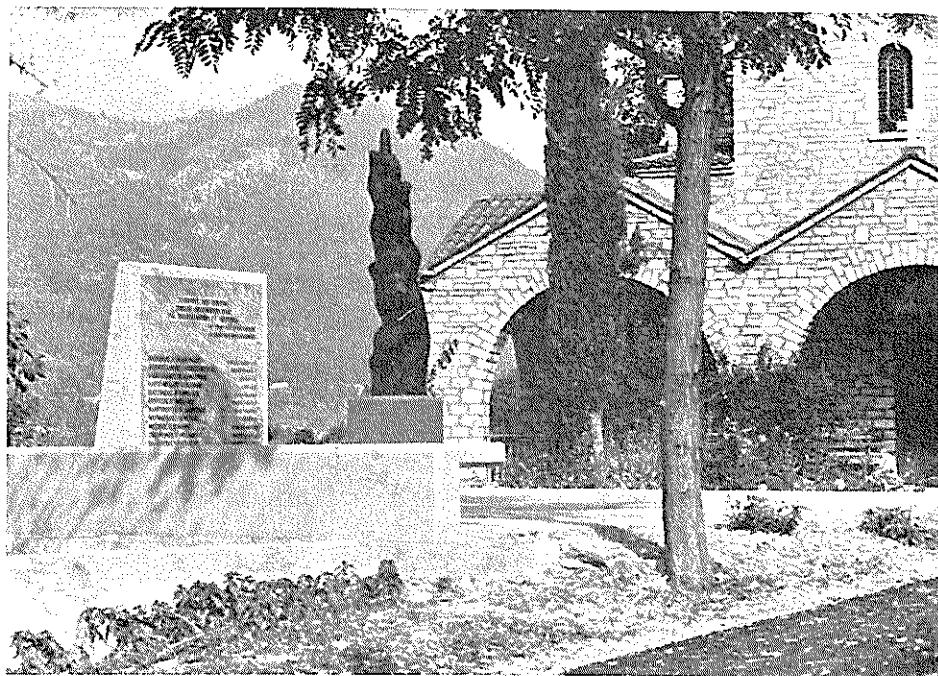
Μα εκεί που έστρωσε ο χορός και άναψε το γλέντι
απ' τη μεγάλη τη χαρά αρχίζουν πάλι κλάματα δακρύζουνε
τα μάτια κι' απ' τους καινούργιους τους νεκρούς τους κρένει ο
Καρυοφύλλης.

Μην κλαίτε μάνες κ' αδερφές γυναίκες για τους άνδρες
μην κλαίτε που ορφανέψατε περήφανες σταθείτε
εδώ δεν πρέπουν κλάματα δεν πρέπουν μοιρολόγια.

Σαν θα μαιρίσει ο Ὄλυμπος και ανταριάσει η Γκιώνα
αστράψει ο Γοργόπόταμος και σκλαβωθούν οι κάμποι
είναι ντροπή για Ἑλληνες να μην αρματοθούνε,
δεν την αντέχουν τη σκλαβιά,
δεν μας χαρίζουν λευτεριά με αἷμα και με
θάνατο εμείς την κατακτούμε.

Οι Ἡρωες δεν θέλουν κλάματα δεν θέλουν
μοιρολόγια, θέλουν στεφάνια ολόχρυσα,
λουλούδια και τραγούδια κι' όλοι εμείς οι Ἑλληνες
όρκο να κάνουμε βαρύ στους τάφους των νεκρών μας
να ζούμε μονιασμένοι μας το ζητούν εκείνοι
Μα και ποτέ να μην ξεχάσουμε νεκρούς που
θυσίαστηκαν για Λευτεριά και Ειρήνη.

(19 Αυγούστου 1984. Αποκαλυπτήρια του μνημείου των 13 Εθνομαρτύρων στο Μεγάλο Χωριό).



Το χρονικό της θυσίας των Εθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών όπως το έζησα

Γράφει: ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

Από πολύ καιρό ήθελα να γράψω, όσα θυμάμαι ακόμα από το ιστορικό και Μεγάλο χωριό μας.

1942. Κατοχικές δυνάμεις, Ιταλών, έχουν εγκατασταθεί στο Καρπενήσι, από τον Οκτώβριο ή αρχές Νοεμβρίου 1942.

Συχνά ζητάνε από τα γύρω χωριά, νέους άνδρες για διάφορες αγγαρίες. Εμείς στο χωριό μας έχουμε δημιουργήσει τις πρώτες πεντάδες τα ΕΑΜ. Όλοι δουλεύουμε κρυφά κι οργανωμένα.

Για ν' αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση, της αγγαρίας, είχαμε πάρει την απόφαση, να πηγαίνουν οι νέοι άνδρες στο Καρπενήσι, στο Ιταλικό Φρουραρχείο και να παίρνουν άδειες ότι θα πάνε στον κάμπο του Αγρινίου, να δουλέψουν στο μάζεμα της Ελλήσας.

Σχεδόν όλοι οι νέοι πήγαμε και βγάλαμε τέτοιες άδειες.

Ορισμένοι νέοι, τότε, του χωριού μας, όπως ο Γιάννης Φλώρος, ο Ζάχος Πριόβολος, ο Γιώργος Γιαταγάνας, ο Γιώργος Κοτρώνης και άλλοι θα θυμούνται ακόμα τον Ιταλό Στέλα και τα γυμνάσια που μας έκανε.

Τον Οκτώβριο πάλι, ή αρχές Νοεμβρίου πέρασαν οι πρώτοι αντάρτες του ΕΛΑΣ και διέλυσαν τον αστυνομικό σταθμό του χωριού μας. Σε λίγες μέρες ξαναπερνούν αντάρτες με τον ίδιο τον αρχηγό, τον Άρη Βελουχιώτη που μίλησε σ' όλο το χωριό στο προαύλιο του σχολείου. Την άλλη μέρα φεύγουν, και έξω από το Κρικελό, χτυπιούνται με τους Ιταλούς.

Εκεί σκοτώνεται ένας αντάρτης που ήταν δάσκαλος. Με την διάλυση του αστυνομικού σταθμού του χωριού μας ο κόσμος κινείται ελεύθερα. Αέρας λευτεριάς φυσάει. Κατά την ημέρα που είχε έρθει ο Άρης Βελουχιώτης στο χωριό μας, και μίλησε πολλοί νέοι, ζήτησαν να καταταγούν, αλλά ελλείψει οπλισμού αναβλήθηκε η κατάταξή τους για αργότερα. Κατά τα τέλη Νοεμβρίου, αρχές Δεκεμβρίου 1942, πέφτει ένα ερώτημα: Τι θα κάνουμε εάν έρθουν ιταλικά στρατεύματα στο χωριό μας, θα μείνουμε να τους δεχτούμε ή θα φύγουμε;

Συζητήσεις πολλές κάθε μέρα στα καφενεία, και ιδιαίτερα στο καφενείο του μακαρίτη Γιάννη Μεσίρη. Άλλοι λέγανε να μείνουμε να τους υποδεχτούμε, για να μη μας κάψουν τα σπίτια. Άλλοι, -ιδιαίτερα οι νέοι- να φύγουμε στα γύρω βουνά, αρκεί

να γλυτώσουμε και τα σπίτια ξαναγίνονται: διότι βλέπαμε πως δεν θα τα πάμε καλά με τους Ιταλούς, γιατί το αντάρτικο μέρα με τη μέρα δυνάμωνε και ήταν αδύνατο να μην έχουμε συγκρούσεις με τις κατοχικές δυνάμεις στο άμεσο μέλλον. Θ' άρχιζαν να συλλαμβάνουν ομήρους για αντίποινα.

Είχαμε παράδειγμα ότι στο Γοργοπόταμο εκτέλεσαν ομήρους για αντίποινα. Έκανα αυτή τη μικρή και σύντομη ενημέρωση για την κατάσταση που επικρατούσε στο χωριό μας, πριν τα γεγονότα του Δεκεμβρίου 1942. Στις 17 Δεκέμβρη το βράδυ κατά τις 9 περίπου, περνάνε αντάρτικες δυνάμεις με τον αρχηγό Αρη Βελουχιώτη. Δεν σταματάνε στο χωριό μας: συνεχίζουν και πάνε στο Μικρό Χωριό. Θυμάμε που βγήκα έξω από το σπίτι μου καν ανταμώθηκα με τον καπετάν Θάνο, ανάψαμε τοιγάρο, μιλήσαμε για λίγο και έφυγε.

Την άλλη μέρα το πρωί, 18 Δεκεμβρίου, κανονίσαμε μερικά σφάγεια, δεν θυμάμαι πόσα και ο Μήτσος Κοντός τα πήγε στο Μικρό Χωριό για συσσίτιο, των ανταρτών.

Στείλαμε αντιπροσωπεία του χωριού μας –της οργάνωσής μας– τους Κώστα Παπαχαραλάμπους καὶ Μάνθο Μπουρνάζο. Πήγαν μαζί τους και δυό τρείς άλλοι Μεγαλοχωρίτες. Δεν θυμάμαι ποιοί. Εκείνη τη μέρα, τα καφενεία γέμισαν πρωί-πρωί. Η συζήτηση βέβαια ήταν το πέρασμα των ανταρτών. Κατά τις 10 η ώρα το πρωί έρχεται η είδηση ότι έρχονται Ιταλοί. Φανταστείτε την ψυχολογική κατάσταση που δημιουργήθηκε. Αμέσως έστειλα 4-5 νέους, στον Αη-Γιάννη για να παρατηρούν τις κινήσεις των Ιταλών και να έρχονται με τη σειρά να μας ειδοποιούν.

Οι νέοι αυτοί ήταν ο αλησμόνητος Βασίλης Μέρμηγκας, Γιώργος Κοτρώνης, Γιώργος Γιαταγάνας και 2-3 ακόμα. Είχαμε βγεί όλοι έξω στην πλατεία, και προτρέπαμε όλους και ιδιαίτερα τους νέους να φύγουν από το χωριό. Έφυγα σχεδόν τελευταίος από την πλατεία.

Οι Ιταλοί είχαν φτάσει στο Γαύρο και γύρισαν - η κεφαλή της φάλαγγας προς το χωριό μας. Ο Αρης ο Βελουχιώτης στο Μικρό Χωριό διώχνει τους Μεγαλοχωρίτες για να προλάβουν να περάσουν τη γέφυρα στο Γαύρο πριν έλθουν οι Ιταλοί. Οι Μάνθος Μπουρνάζος και Κώστας Παπαχαραλάμπους περνώντας από το σχολείο μπαίνουν μέσα και λένε στους αείμνηστους δασκάλους, Γιάννη Καρυοφύλλη και Αριστείδη Αναγνωστόπουλο να διώξουν τα παιδιά γιατί έρχονται Ιταλοί «Δεν ξέρουμε τι θα γίνει». Έτσι και έγινε. Το σχολείο σχόλασε, οι δάσκαλοι έμειναν. Την ώρα που είμουνα στην πλατεία και προέτρεπα τους χωριανούς να φύγουν από το χωριό, ήρθε και με αντάμωσε ο αξέχαστος Κώστας Αραπογιάννης και με ρώτησε τι θα γίνει και τι θα κάνουμε:

Του λέω: «όλοι οι νέοι τουλάχιστον, να φύγουν από το χωριό».

Με ρωτάει: προς τα που θα πάμε; του απαντώ. «Προς το κόκκινο χωράφι. Για να τόχουμε δίπορτο: ή για Καρίτσα, ή για Ανιάδα». «Θα πάρουμε και τις αδερφάδες μας, είπαμε όλοι οι νέοι αγόρια και κορίτσια». Εντάξει να πάρω και γω την αδελφή μου (μακαρίτσα Κούλα). Δυστυχώς τι μεσολάβησε και δεν ήρθε δεν ξέρω. Πήγε στην υποδοχή των Ιταλών και χάθηκε άδικα. Εγώ την ξαναντάμωσα στο πεδίο εκτέλεσης και την κουβάλησα κι αυτήν στον ώμο μου όπως και τους άλλους εκτελεσθέντες.

Όταν έφυγα από την πλατεία –σχεδόν τελευταίος– πέρασα από το σπίτι μου πήρα σ' ένα σακκίδιο λίγο ψωμί και κάτι άλλο και πέρασα απέναντι στον Αη-Λιά στα κάτω-κάτω έλατα για να βλέπω τι γίνεται στο χωριό, όταν έφτασε η κεφαλή της Ιταλικής φάλαγγας στο Γαύρο μέχρι τη μέση, ήρθε προς το χωριό μας και από τη μέση και πίσω ακολούθησε το δρόμο από το ρέμα προς το Μικρό χωριό.

Οι Ιταλοί που ήρθαν στο χωριό μας στρατωνίστηκαν στο σχολείο. Εκεί πήγαν να τους

υποδεχτούν αρκετοί χωριανοί μας μεταξύ των οποίων και τα μέλλοντα θύματα. Η Μάχη άρχισε περίπου μετά μια ώρα καθώς φτάσανε οι Ιταλοί στο χωριό μας. Προτού δε αρχίσει η μάχη, και λίγο μετά την άφιξη των Ιταλών στο χωριό μας, ξεκίνησε μια περίπολος Ιταλών από το σχολείο, με επικεφαλής, τον απαίσιας μνήμης αρχιπροδότη Κροκίδα για να με συλλάβει. Στο δρόμο ρώτησε πολλούς προς τα που είναι το σπίτι μας. Μεταξύ άλλων την καν Ρίτα κ. Βονόρτα. «Χασκορίτα τότε», μετά τον μακαρίτη γέρο Θανάση Σκοτίδα. Αυτός τους είπε στο απάνω μέρος του χωριού του ζήτησαν να τους οδηγήσει αλλά αρνήθηκε λέγοντας πως είναι γέρος και δεν μπορεί ν' ανέβει ανήφορο. Φτάσανε στο σπίτι μου απ' έξω. Εκεί βρήκαν τον Γιώργο Δ. Λάιο «καντηλανάφη» και τον ρώτησε που είμ' εγώ. Τους είπε πως δεν είναι εδώ. «Πώς δεν είναι εδώ αφού το πρωί 9-10 η ώρα ήταν στο καφενείο του Μεσσίρη» και του δώσαν 2 χαστούκια. Τους απάντησε «Πάει στον κάμπο. Πέρασαν Αναδιώτες και έφυγε μαζύ τους». Ή μάννα μου και η γιαγιά μου τα άκουγαν από μέσα από το σπίτι και όταν μπήκαν μέσα στο σπίτι και με ζήτησαν τους είπαν ότι άκουσαν που είπε ο Γ. Λάιος.

Τις τιήραν μαζί τους και τις πήγαν στο σχολείο. Σε λίγο άρχισε η Μάχη στο Μικρό χωριό και τότε έκλεισαν την αυλόπορτα του σχολείου και φώναζαν «Μέσα, όλοι μέσα» δηλαδή στο σχολείο.

Στο Μικρό χωριό οι αντάρτες είχαν πάρει θέσεις στο κάτω μέρος του χωριού. Οι Ιταλοί είχαν αρχίσει ν' ανεβαίνουν το δρόμο από το ρέμα προς το χωριό. Μια περίπολος Ιταλών βγήκε και έπιασε φυλάκιο στο εικόνισμα στου Μαυρίκη το αλώνι και από πάνω στο αυλάκι της Κεφαληνούς. Μια άλλη περίπολος Ιταλών με τον αρχιπροδότη Κροκίδα συνέλαβαν από τα σπίτια τους: Ελένη Χονδροκώστα (Φαιάνου), την Αλεξάνδρα Αθ. Καρύπη (Καρποθανάσαινα), τη γυναίκα του Δημήτρη Τσελεπή (πρώην χήρα Πρέφα-Παλιούρα) και την Φωτεινή Β. Παλιούρα. Συνέλαβαν συνολικά έξη γυναίκες. Τις γυναίκες δεν τις χτύπησαν μόνο τις ανάκριναν. Άλλα από τους συλληφθέντες άνδρες πολλοί δοκίμασαν τα βασανιστήρια των φασιστών.

Ένας από τους άνδρες που βασανίστηκαν σκληρά και απάνθρωπα, είναι και ο φίλος μου Γιάννης Καναράς μόνιμος υπαξιωματικός του στρατού τότε, και συνταξιούχος σήμερα. Άλλα ο Γιάννης Καναράς σώθηκε χάρη στην επίμονη άρνησή του ότι δεν πέρασαν την νύχτα αντάρτες απ' το χωριό μας.

Όταν οι Ιταλοί βγήκαν στου Μαυρίκη το αλώνι και από πάνω, εγώ έφυγα από τον Αγ-Λια και ανέβηκα προς το Πολυσέμπρικο. Εκεί ανταμώθηκα με τον Μήτσο Κοντό.

Η Μάχη κράτησε 1 1/2 ώρα περίπου. Πόσοι Ιταλοί σκοτώθηκαν δεν έχουμε ακριβή αριθμό. Από τους αντάρτες σκοτώθηκε ένας τον οποίον θάψανε ακριβώς απάνω στην παιλιά γέφυρα, που είναι ένας κόκκινος βράχος από πάνω. Όταν αποσύρθηκαν οι αντάρτες από το Μικρό χωριό, κατόπιν μπήκαν οι Ιταλοί. Όλη τη νύχτα, οι Ιταλοί στο σχολείο του χωριού μας έδερναν αλύπτητα γέρους και νέους χωριανούς μας.

Την άλλη μέρα πήραν όλους τους κρατούμενους χωριανούς μας και τις γυναίκες μαζί και τους πήγαν στο Μικρό χωριό.

Εμείς, στο Μεγάλο χωριό, οι περισσότεροι φύγαμε στα γύρω βουνά και εκεί ξενυχτήσαμε. Μια παρέα, καμιά τριανταριά - σαράντα νέοι και νέες, πήγαμε στην πέρα Δάργα (Καρυτσιώνικη) πίσω-κάτω.

Ανάψαμε φωτιές και ξαπλώσαμε. Εγώ με την ελεύθερη τότε αδερφή μου, ο Μάνθος Μπουρνάζος, η γυναίκα του -ελεύθεροι τότε- ο Βασίλης Μέρμηγκας, ο Δημήτρης Κοντός, ο Γιάννης Σ. Παλιούρας με τη γυναίκα του Ζωίτσα και πολλοί άλλοι που δεν τους θυμάμαι πλέον.

Όταν οι Ιταλοί πήγαν τους κρατούμενους στο Μικρό Χωριό, εκεί έκαναν και άλλη ανάκριση και διαχωρισμό. Ξεχώρισαν τα μελλοντικά θύματα και τους υπόλοιπους αργά το απόγευμα τους απόλυταν. Κατά τη διάρκεια των ανακρίσεων, ένας που τον είχαν ξεχωρίσει με τους μελοθάνατους ζήτησε και ξαναπήγε μέσα στην ανάκριση, κι όταν βγήκε τον έβαλαν με αυτούς που απέλυσαν, τους πολλούς.

Κρατούμενοι ήταν μόνον τα μέλλοντα θύματα. Οι γυναίκες απολύθηκαν όλες. Εδώ ας μου επιτραπεί μια παρένθεση. Ο μακαρίτης Βασίλης Παλιούρας, όταν έμαθε ότι έρχονται Ιταλοί, έφυγε και κρύφτηκε. Όταν όμως έμαθε ότι συνέλαβαν την γυναίκα του, τη Φωτεινή, που ήταν επίτοκος, πήγε ως τον Προυσσό, ή Μπαλτέικα, και από κει φόρτωσε ένα ζώο με λάδι, εληές κ.λ.π. και ήρθε στο Γαύρο· ήθελε να δειξει πως έλειπε το βράδυ που πέρασαν οι Αντάρτες, ότι ήταν στον κάμπο και τότε γύρισε. Όλα αυτά από το πολύ φιλότιμο που διέκρινε αυτόν τον άνθρωπο. Δεν ήθελε η γυναίκα του να είναι κρατουμένη των Ιταλών. Οι Ιταλοί ελευθέρωσαν την γυναίκα του –όπως και τις άλλες– και κράτησαν αυτόν. Και έτσι πλήρωσε με τη ζωή του το φιλότιμό του.

Στις 20 Δεκεμβρίου το απόγευμα ξεκίνησαν οι Ιταλοί από το Μικρό Χωριό για τον Προυσσό.

Εγώ παρακολουθούσα τους Ιταλούς φεύγοντας και διαβαίνοντας το Κλειδί, από την πέρα Δάργα κάτω χαμηλά, δηλαδή περίπου στην κορυφή του Κλειδί, μέσα στα βράχια: Μαζί μου ήταν και ο Μήτσος Κοντός.

Από εκεί είδα τους κρατούμενους και τους Ιταλούς, από την Χόρταση μέχρι μέσα στο Κλειδί, να περνάνε πολύ πολύ αραιά ο ένας από τον άλλον να απέχει 30-40 μέτρα· όλοι πεζοί, εκτός από έναν που ήταν καβάλα σε ζώο. Πιθανότατα αυτός να ήταν ο μακαρίτης Γιάννης Μεσίρης που ήταν ανάπτηρος. Οι Ιταλοί διανυκτέρευσαν στον συνοικισμό της Καρίτσας - Καρύτσες. Την άλλη μέρα το πρωί -21-12-42- ξεκίνησαν για τον Προυσσό, και έφθασαν νωρίς το απόγευμα. Εκεί συνέλαβαν τον αείμνηστο Πάτερ Γερμανό, ηγούμενο της μονής, που κρυβόταν πάνω από το Μοναστήρι της Παναγίας, μέσα στο Λόγγο στα πουρνάρια.

Τον πήραν μαζί τους στην επιστροφή, και τον φυλάκισαν για 5-6 μήνες στο Αγρίνιο. Μετά τον απέλυσαν.

Στις 23-12-1942 το απόγευμα, οι Ιταλοί γύρισαν στο Μικρό χωριό. Όλες αυτές τις μέρες, οι κάτοικοι των χωριών - Μικρό - Μεγάλο, ζούσαν σε συναγερμό. Οι περισσότεροι κοιμόντουσαν έξω και όταν γύρισαν οι Ιταλοί από τον Προυσσό, τότε όλοι ανεξαιρέτως φύγαμε από τα χωριά μέναμε στο ύπαιθρο.

Στους Αρμακάδες, Φτελιές, Βλάντη, Ξερόρεμα, κ.λ.π. γέμισε από χωριανούς· κι έβρεχε και «ποιός έλατος κρατάει βροχή». Στις 24-12-42 πρωί-πρωί κατέβηκα στον Κούτουπα πάνω από το χωριό στα πρώτα έλατα. Από εκεί παρακολούθησα την τελευταία πράξη του δράματος. Κατά τις 10 το πρωί άκουσα ριπές πυροβόλου, αριστερά του Μικρού χωριού. Ήταν η εκτέλεση των θυμάτων. Σε λίγο άρχισαν να καπνίζουν σπίτια στο Μικρό χωριό. Κάψανε πολλά σπίτια. Στο Μεγάλο Χωριό κάψανε έξη. Την ώρα εκείνη άρχισαν οι Ιταλοί να φεύγουν προς Καρπενήσι και φύγανε.

Στο Μεγάλο Χωριό, μαζεύτηκαν μέχρι το βράδυ σχεδόν όλοι οι κάτοικοι του. Την άλλη μέρα -25-12-42- είχαν γυρίσει όλοι στο χωριό.

Κατά το μεσιμέρι ξεκινήσαμε όλοι οι νέοι τότε άνδρες χωριανοί για τον τόπο της εκτέλεσης, για να μαζέψουμε και να κουβαλήσουμε τα πτώματα των χωριανών μας: Εκεί βρέθηκαν τα πτώματα των:

Μέρμηγκα Χρήστου, Καρυοφύλλη Γιάννη, Σιταρά Ανδρέα, Οικονόμου Θεόδωρου, Αραπογιάννη Κώστα, Μανζιούτα Διονύση, Δασκαλάκη Δημήτρη, Μεσίρη Γιάννη, Παλιούρα Βασίλη και τα πτώματα των Μικροχωριτών Νίκου Κυρίτση και Χρήστου Φλέγκα. Δεν βρήκαμε κανένα ίχνος από τους Παπαβαστάκη και Χρήστο Κατσίμπα. Με πρόχειρα φορεία «στροπίνες και κουβέρτες» κουβαλήσαμε τα πτώματα στο χωριό μας σχεδόν σούρουπο. Κατά την διαδρομή αλλάξαμε φορεία για να ξεκουραζόμαστε. Και έτσι σχεδόν όλοι πήραμε μέρος στη μεταφορά όλων των πτωμάτων.

Την άλλη μέρα στις 26-12-42 το πρωί, έγινε η κηδεία τους. Ο ενταφιασμός έγινε δύο-δύο σε διπλούς τάφους, την νεκρώσιμη ακολουθία διάβασε ο μακαρίτης Παναγιώτης Μαραγκός από τη Καρίτσα. Μετά 10 ως 15 μέρες βρέθηκαν και ορισμένα ελάχιστα ίχνη από τους Παπαδημήτρη Βαστάκη και ενωματάρχη Χαρίλαο Κατσίμπα που καταγόταν από τις Καρούτες Δωρίδας και υπηρετούσε στο Σταθμό Χωροφυλακής του χωριού μας. Τα δύο αυτά θύματα οι δήμιοι Ιταλοί τα έκαψαν, βάζοντας φωτιά στο σπίτι του γιατρού Πιστιόλη, στο Μικρό χωριό.

Αυτή είναι η πραγματική ιστορία των γεγονότων εκείνων.

Μετά τα γεγονότα αυτά αντί να πέσει το ηθικό, το κουράγιο του κόσμου, αντίθετα άναψε και φούντωσε το επαναστατικό πνεύμα. Όλοι οι κάτοικοι ενταχτήκαμε σε επαναστατικές οργανώσεις. Ιταλοί δεν ξαναπάτησαν στα χωριά μας.

Οι Ιταλοί που βρίσκονταν στο Καρπενήσι μετά από 2-3 μήνες περίπου φύγανε. Κι έτσι το Καρπενήσι κι ολόκληρη η Ευρυτανία έζησε και κινήθηκε ελεύθερα. Η ελεύθερη Ευρυτανία έγινε κέντρο της Εθνικής Αντίστασης. Κάνανε οι Γερμανοί μια επιδρομή και φύγανε αμέσως κατά το τέλος του 1943.

Δεύτερη επιδρομή κάνανε τα Χιτλερικά ανθρωπόμορφα κτήνη τον Αύγουστο του 1944, τότε που κάψανε πάρα πολλά σπίτια στο χωριό μας και σ' όσα χωριά πήγανε, στο Καρπενήσι μόνο δύο εικκλησίες μείνανε όρθιες. Δεν αφίσανε πέτρα πάνω στην πέτρα και σε δύο περίπου μήνες φύγανε τελείως. Λευτερώθηκε η Ελλάδα.

Δείξανε το βαθμό πολιτισμού τους που θέλανε να επιβάλλουνε και σε μας.

Εν τω μεταξύ στο χωριό μας φούντωσε το αντάρτικο. Όλοι οι κάτοικοι εντάχτηκαν στις επαναστατικές οργανώσεις ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ΕΠΟΝ - ΕΔΕΣ. Πολλά παλληκάρια του χωριού μας εντάχθηκαν αντάρτες.

Οι Επονίτες και Επονίτισες του χωριού μας έχουν να επιδείξουν σπάνια δράση:

Συχνά, πολύ συχνά, οργάνωναν γλέντια και χορούς, και πολλές θεατρικές παραστάσεις, θέατρο για όλο το χωριό, δωρεάν βέβαια. Δεν παρέλειψαν να πάνε και σε άλλα χωριά (Βουτύρου, Κλαψί κ.λ.π.).

Ο Επονίτης Γιάννης Φλώρος, ο Βασίλης Μέρμηγκας, η Μαρία Μανθοπούλου, η Αθανασία Πριγκιφίλη, ο Γιώργος Γιαταγάνας, ο Γιώργος Κοτρώνης, Γιώργος Πριόβολος, Ζάχος Πριόβολος και άλλα κορίτσια και αγόρια, (ας με συγχωρούν που μου διαφεύγουν τα ονόματά τους), δώσανε μια ζωντάνια που νομίζω δεν ξαναγνώρισε το χωριό μας.

Στο χωριό μας οργανώθηκε ένα πλήρες αντάρτικο Νοσοκομείο που έχει να επιδείξει μια σπάνια δραστηριότητα, εκτός από αντάρτες νοσηλεύονταν και πολίτες, πάρα πολλοί πολίτες από τα γύρω χωριά και το χωριό μας. Χειρουργήθηκαν πολλοί από τον αξέχαστο χειρουργό «κόκκινο γιατρό» Βασίλη Υφαντή. Άλλα και άλλοι διαπρεπείς γιατροί, παθολόγοι, οφθαλμίατροι κ.λ.π. πρόσφεραν πάρα πολλά, σ' όλο τον κόσμο.

Οι εκτελέσεις της 24-12-42 δώσανε ζωντάνια και πνοή σ' όλους τους κατοίκους. Παντού ακούγονταν αντάρτικα τραγούδια.

Τότε για πρώτη φορά οργανώθηκε η αυτοδιοίκηση και η λαϊκή Δικαιοσύνη. Οι κάτοικοι του χωριού εξέλεξαν τους δίκαιοτέρους. Πρόσωπα σεβαστά όπως ο Γιάννης Μακρυγιάννης, ο Γεωργ. Χασκόπουλος, ο Κων/νος Δ. Κοντομέρκος, Δημ. Μπούρλος, ο γιατρός Πριγκιφύλλης και μερικοί άλλοι που δυστυχώς δεν θυμάμαι τα ονόματά τους.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η ιστορία του χωριού μας, που έγραψα με λίγα λόγια, για τα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Την έζησα από κοντά, από πολύ κοντά κι έγραψα αυτά τα λίγα.
Οι εκτελεσθέντες είναι 10 από Μεγάλο Χωριό, 2 από Μικρό Χωριό και 1 από Καρούτες Δωρίδος.

Όλη η αντίσταση του Ελληνικού Λαού άρχισε με το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940, που έγραψε στα βουνά της Β. Ηπείρου και της Αλβανίας με το αίμα των παιδιών του.

Και δεν πρέπει να ξεχνάμε εκείνους που άφησαν τα κόκκαλά τους στα Αλβανικά βουνά, σ' αυτούς αξιζει κάθε τιμή και κάθε δόξα.

Αυτοί υποδέχτηκαν τους Ιταλούς κατακτητές με το ντουφέκι στο χέρι κι όχι με τα λουλούδια. Και το Μεγάλο Χωριό έδωσε και αυτό το αίμα των Αραπογιάννη Αποστόλη, Σταθόπουλου Λευτέρη, Λιάπη Θανάση, Μπακούλα Κώστα, που πέσανε πολεμώντας.

Επίσης ο Σωτήρης Τσελεπής αντάρτης του ΕΛΑΣ σκοτώθηκε έξω από την Ναύπακτο πολεμώντας τα Χιτλερικά κτήνη.

Ο Επονίτης Σπύρος Μουτογιάννης έδωσε τη ζωή του στην αντίσταση.

Ο Χρήστος Ν. Σιαμανής συνελήφθη από τους Γερμανούς και τον εκτέλεσαν στο Καρπενήσι.

Η γρηγά Σκοτίδου κάηκε και αυτή ζωντανή μέσα στο σπίτι της από τα Ναζιστικά κτήνη.

Δεν θα πρέπει όλους αυτούς να τους αγνοούμε.

Έχουμε ηθική υποχρέωση να τους τιμάμε πάντα.



“Οσοι άγαπατε τό περιοδικό μας πού σας άνήκει πρέπει νά φροντίζετε γιά τήν έγκαιρη έκδοσή του.

- ★ Δεχόμαστε τίς συγεργασίες όλων τῶν μελῶν μας.
- ★ Δεχόμαστε έθελοντική προσφορά έργασίας στή σύνταξη, τή διόρθωση, τήν έκδοση.
- ★ Δεχόμαστε κάθε οικονομική προσφορά γιά τή βελτίωση τής έμφανσης και τήν τακτικότερη έκδοση.

Ακρως συγκινημένη, για το φρικτό μαρτύριο και την ψυχική ομορφιά του Ιερομάρτυρα και Εθνομάρτυρα Παπαδημήτρη Βαστάκη, έγραψα την παρακάτω μπαλλάντα.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΟΥ
ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ

ΣΤΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΠΑΠΑΒΑΣΤΑΚΗ

(ΜΠΑΛΛΑΝΤΑ)

Ευλογημένα, όπου κι αν είστε, τέκνα της πατρίδας μου
στα φτωχικά θρανία, εσείς, χαρά μου πρώτη
που σας εφίλεψα με της καρδιάς μου και του νου
το μάννα.

Αν κάποια μέρα έφυγα απ' το δρόμο σας
και σε μιαν άλλη μπήκα δημοσιά,
ήταν βαθειά μου πως ηχούσε μια καμπάνα
και μια φωνή με προκαλούσε
μες στην εκκλησιά.

Κύριε,
με έλαιο έχρισε την κεφαλή μου
η δεξιά Σου
κι αναγαλλιάστηκαν οι πλόκαμοί μου
στο άγγιγμά Σου
κι ο λόγος Σου
τις ακοές μου εκάλλυνε
ο γλυκύς:

—Δημήτριε, αγαπάς με;
Ποίμαινε τα πρόβατά μου.

Και μένα, μες στο νου μου άστραψε ένα φως
καθώς απάνω στις κορφές
όταν πασίχαρη σαλπίζει η μέρα.
Κι είπεν η φωνή μου, της ψυχής:

—Το ποίμνιό Σου, Κύριε, για με,
των εγκοσμίων θα είναι
η ωραιότης.
Το μονοπάτι Σου,
μια αιώνια νεότης.
Ιδού, εγώ, στο ρήμα Σου πιστός,
από φυλακής πρωΐας
μέχρι νυκτός.

Και πια,
πάνω στην πέτρα τη σκληρή περπάτησα
δρόμο νάνοιξω στον ολόφωτο λειμώνα
της αυλής Σου.

Κάθε ψυχή να ευφρανθεί
στη χλόη τη νοητή
της άχραντης βοσκής Σου.

Κι ήμουν εγώ, να προπορεύουμαι
ο ελάχιστος.

Και πίσω μου, όσες ψυχές ακούμπησες
στον τράχηλό μου απάνω
να φορώ.

Κι όσο η ευθύνη μου,
ήλιος καιτός με πυρπολούσε
τόσο τον εαυτό μου ένοιωθα
ακόμα πιό μικρό.

Να μη χωρεί την έγνοια μου
που μέσα μου ανθούσε.

Κι όμως
η Θεότης Σου στο σχήμα μου,
χωρούσε.

Κι ήσουν Εσύ
μέσα στο φως μου των ματιών.
Κι ήταν δικοί Σου οι βραχίονες
στη στρογγική μου αγκάλη των χεριών.
Και της καρδιάς μου
ήταν δικός Σου
ο χτύπος.

Κανείς, ωσάν την Πίστη μου
δεν μπόρεσε ποτέ να με γλυκάνει.
Κι η γη που μου μπιστεύτηκες,
ήταν δική Σου στάνη.
Να την περιφρουρώ,
μην έρθει ο λύκος.

Μα μήτε λύκος πέρασε
μήτε ύαινα.
Μοι α ο άνθρωπος.

Θολό ποτάμι, μαύρος συρφετός,
Γότθοι και Ρωμαίοι.
Τη γη μας, που γεώργησαν τόσες ροές
αιμάτων,
με κλήρο την κομμάτιασαν
κι απάνω της δεμάτιασαν
φρίκης θυμωνιές,
με διπλοπέλεκυ συντρίβοντας
την Πύλη των προβάτων.

Και του χωριού μου η οικουμένη,
όρθια, αγραυλούσα, απεγνωσμένη,
είχε τα βλέφαρα στεγνά
και μέσα εβόγγα ο πόνος,
κάθε φορά που μέτραε,
κι απ' το δαρμένο της κορμί
έλειπε κι άλλος
κλώνος.

Κι εγώ, ήμουν εκεί.
Κι ήμουν στα ξώθυρα.
Κι ήμουν ποιμένας ορκισμένος στο Θεό,
μέσα μου να μη ζω
και να μην είμαι ο εαυτός μου.
Στο πεταχείλι μου απάνω να τρυγώ
την αγωνία του κόσμου.

Και για τα πρόβατά μου και τη στάνη
να είναι λιγοστό
και να μη φτάνει,
ότι τα χέρια μου κι ο νους μου
κι η καρδιά μου, δίνουν.
Ας ήταν να γινότανε το αίμα μου νερό,
να πίνουν.

Κι έσκυψες, Κύριε, προς εμέ,
κι ακόμα μια φορά το φως Σου
με ξημέρωσε.
Μια σάλπιγγα αντιλάησε χερουβική
και σύγκορμη συντρίψτηκε του νου μου
η φυλακή,
κι ο λογισμός μου
ξαναφτέρωσε.

Κι όπως πετιέται ένας αετός απ' τη φωλιά του
και μ' ανοιχτά πετάγματα
ραμφίζει τον αγέρα,
έξω απ' το σχήμα μου τινάχτηκα
ένας άλλος.

Κι ήταν τα μάτια μου γυπός,
κι ήταν ο ίσκιος μου
ένας απόηχος ορατός,
που φάνταζε
ακόμα πιό μεγάλος,
τα μαύρα γνέφια που μας έκρυψαν τον ήλιο
να ξεσκίζω
ως λαχταρούσα.
Για την πατρίδα και την Πίστη μου,

χίλιες φορές κι αν πέθαινα,
θα ξαναζούσα.

Ότι η ψυχή, που στο βωμό τους παραδίνεται,
πεντάμορφη
στην πρωτινή πατρίδα της ξαναγυρνά,
καθώς ποτέ της δε συντρίβεται
η υδρία,
που την ευώδιασεν
ο οίνος της Κανά.

Και τότε ήταν, που μου στήσανε καρτέρι
της πατρίδας μου οι δυνάστες
κι ἐπεσα στα χέρια τους.

Κι ως βορεινών ανέμων πύρινες πνοές
απ' την κόμη αρπάζουν τ' αψηλά κλωνάρια
να τα δείρουν καταγής,
και κείνα αντιπαλαίσοντας
ψηλότερα τινάζονται
τον πόνο προσπερνώντας
της πληγής,
όμοια και κείνοι απάνω μου ώρμησαν,
οι καλλικέλαδοι Ρωμαίοι,
μ' όλα τα σύνεργα που διαφεντεύει ο νους,
που μέσα του, το θεϊκό μας λίκνο
ελησμονήθη.

Κι όταν η δίκοπη μανία στα χέρια τους
απόκαμε,
κι όλη ζωγράφισε το φονικό νυστέρι
απάνω μου τη φρίκη,
με φλόγες πυρπολήσαν το κορμί μου
κι έγινα φως
και στάχτη όλος,
μέσα στην άμετρη οδύνη,
την ώρα, που ολόφωτοι ανοίγαν
οι ουρανοί,
κι η Αγια Νύχτα ευαγγελίζετο,
την επί γης ειρήνη.

Πίσω μου άφησα
της πληγωμένης μου πατρίδας τις ιπιές

και πάνω στα κλαριά τους·
τόνειρό μου σκαλωμένο
να ενθαρρύνει.
Και την κιθάρα μου απώθεσα στη ρίζα τους
να κρούει την Ανάσταση
και να πραύνει.

Μακριά από μένα πια
κάθε επίγειος λογισμός.
Και φθογγος μου, ποτέ δε θα βρεθεί
στο θρόνου Σου μπροστά να καταγγείλει
εκείνους που με πόνεσαν.

Τώρα, προς Σε ανέρχεται
ωσεί περιστερά
η ψυχή μου.
Δέξου με Κύριε,
καθώς η Δύση αποδέχεται
το άστρο της ημέρας.

Και κει ψηλά,
μες στις χορείες των Μαρτύρων Σου
των καλλινίκων,
ύμνος ας γίνω
να Σου ψάλλω το Ωσαννά.

Στα χέρια μου
τα τρυφερά βάλια
των φοινίκων.



ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Αγαπητοί συμπατριώτες - συμπατριώτισσες,

Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας γνωρίσουμε ότι επίκειται η αγορά στέγης του Συνδέσμου στην έδρα του, την Αθήνα.

Αυτό, όπως γνωρίζετε, αποτελούσε και αποτελεί επιθυμία και ευχή όλων των μελών και από πολλά χρόνια έχουν γίνει ανάλογες προσφορές.

Επίσης υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει ρητή εντολή των Γενικών Συνελεύσεων προς τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια για την παραπάνω αγορά.

Κατά την τελευταία Γενική Συνέλευση της 10.3.1985 έγιναν γενναιόδωρες προσφορές μελών του Συνδέσμου μας για το σκοπό αυτό και συγκροτήθηκε ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΟΡΑΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ στην Αθήνα.

Η επιτροπή αυτή σύντομα θα φροντίσει να επικοινωνήσει μαζί σας, με σκοπό να ζητήσει και τη δική σας οικονομική και ηθική συμπαράσταση.

Πιστεύουμε ότι όλοι θα ανταποκριθείτε στο κάλεσμα αυτό, έτσι ώστε σύντομα ο Σύνδεσμος των Απανταχού Μεγαλοχωριτών να στεγάζεται στο δικό του χώρο.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΝΙΚ. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΗΛ. ΚΑΡΙΠΗΣ

ΤΑΜΙΑΣ

ΝΙΚ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΩΝ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ

ΜΕΛΗ

ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΑΝ. ΒΟΝΟΡΤΑΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας

Την Κυριακή το πρωί της 10 Μαρτίου 1985 στις αιθουσες του ξενοδοχείου «ΜΑΡΜΑΡΑ» πραγματοποιήθηκε η ετήσια τακτική Γ.Σ. του Συνδέσμου με σημαντική προσέλευση μελών.

Εξελίχθηκε σε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και αποδοτική ανταλλαγή γνωριμιών και απόψεων, για να παρθούν τελικά αποφάσεις καθοριστικές για την παραπέρα πορεία του Συνδέσμου.

Το πρώτο μέρος των εργασιών της Γ.Σ. κάλυψε ο απολογισμός του έργου του Δ.Σ. από τον Πρόεδρο κ. Νικ. Α. Καρβέλη, η ανάγνωση του ισολογισμού του έτους 1984 και του προϋπολογισμού του 1985 από τον ταμία κ. Νικ. Γ. Σκλαβούνο και τέλος η ανάγνωση της έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής από την πρόεδρό της κα Ελένη Π. Παΐδα (Απολογισμός Δ.Σ. (κείμενο) - Ισολογισμός 1984 - Προϋπολογισμός 1985 - Έκθεση μελέτης επιτροπής).

Η Γενική Συνέλευση ομόφωνα ενέκρινε το έργο του Δ.Σ. και στη συνέχεια προχώρησε στο δεύτερο μέρος των εργασιών που ήταν η υποβολή προς το Δ.Σ. διευκρινιστικών ερωτήσεων, οι ανακοινώσεις και οι προτάσεις και τελικά η λήψη των παρακάτω αποφάσεων:

α. Η κατασκευή ενός παραδοσιακού νερόμυλου στο Μεγάλο Χωριό. Σημειωτέον ότι και πολλοί μόνιμοι κάτοικοι του χωριού είχαν κάνει παλαιότερα την ίδια πρόταση και μάλιστα προσφέρθηκαν να βοηθήσουν τόσο οικονομικά όσο και με προσωπική τους εργασία. Και κατά τη Γ.Σ. η ανταπόκριση των μελών ήταν άμεση και ενθουσιώδης, γεγονός που προσοιωνίζει ενδιαφέρουσα συνέχεια.

β. Η συγκρότηση Επιτροπής Κοινωνικών Εκδηλώσεων η οποία μαζί με την Επιτροπή Πολιτιστικών Εκδηλώσεων και με τη βοήθεια του Δ.Σ. θα αναλάβει την οργάνωση και αναβάθμιση των τακτικών εκδηλώσεων του Συνδέσμου (πρωτοχρονιάτικη παιδική γιορτή - κόψιμο πίτας, Αποκριάτικος χορός, Μνημόσυνο Εθνομαρτύρων), αλλά και τη δημιουργία

καινούργιων (συνεστιάσεις, εκδρομές, κ.λ.π.).

γ. Η ανασυγκρότηση της Επιτροπής για αναθεώρηση του καταστατικού.

δ. Η συγκρότηση επιτροπής για άμεση αγορά στέγης του Συνδέσμου στην Αθήνα όπου και η μόνιμη έδρα του.

Για το σκοπό αυτό έγινε μακρότατη συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, και πολλά μέλη του Συνδέσμου έκαναν σημαντικές προσφορές.

Τελικά, η Συνέλευση πήρε απόφαση σύφωνα με την οποία δεσμεύθηκε η Επιτροπή αγοράς Στέγης να υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο μέχρι και την 15 Ιουνίου 1985.

Μέσα σε ατμόσφαιρα ενθουσιώδη και με εκφράσεις ευγνωμοσύνης και συγχαρητηρίων προς τους γενναίους δωρητές, έκλεισε η τακτική Γ.Σ. του 1985 που θα μείνει σίγουρα ιστορική για το Σύνδεσμό μας.



Όσοι δεν πάρονται το περιοδικό παρακαλούνται να μας ενημερώσουν για να συμπληρώσουμε τον κατάλογο με τις διευθύνσεις.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Αθήνα 10.3.85

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου των Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» κ. Ν. Καρβέλη.

Αγαπητοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου σας καλοσωρίζω στη φετεινή Τακτική Γενική Συνέλευση και ελπίζουμε ότι με τη συμμετοχή σας θα καταλήξουμε σε σωστά και χρήσιμα συμπεράσματα και αποφάσεις για το καλό τόσο του Συνδέσμου μας όσο και του Μεγάλου Χωριού.

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος περίπου δουλειώς με το νέο Δ.Σ. και επιθυμούμε να συζητήσμε μαζί σας τα προβλήματα και τους οτόχους μας, έτσι ώστε από κοινού να χαράξουμε το σωστότερο δρόμο.

Ως εντολοδόχοι σας προσπαθήσαμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας, δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ποτέ ότι είναι απαραίτητη και η δική σας συμμετοχή και κριτική στις διάφορες δραστηριότητες και εκδηλώσεις. Από το μέγεθος δε αυτής της συμμετοχής εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η επιτυχημένη πορεία του Συνδέσμου.

Κατά τα καθιερωμένα θα αναφερθούμε πρώτα σ' αυτούς που έφυγαν για το παντοτεινό ταξείδι στο χρόνο που πέρασε.

Είναι εμφανής η απουσία και μεγάλη η λύπη που σήμερα δε βρίσκεται μαζί μας ένας σεβάσμιος συμπατριώτης μας που ιδιαίτερα και τη γενέτειρα και το Σύνδεσμο τίμησε και υπηρέτησε, ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΩΑΝΝ. ΦΛΩΡΟΣ. Πολύτιμη η προσφορά του για πάρα πολλά και λίστα δύσκολα χρόνια. Ως αντιπρόσωπος του Συνδέσμου στην Αμερική και ως αντιπρόεδρος του Δ.Σ. για σειρά ετών συνέβαλε αποφασιστικά στην ανέγερση του Ξενοδοχείου «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» και στην αγιογράφηση του Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής. Σε όλες τις εκδηλώσεις του Συνδέσμου παρών παρά την προχωρημένη ηλικία του, έδινε τον τόνο και το μέτρο της ευγενικής και διακριτικής παρουσίας, αλλά και της ουσιαστικής συμμετοχής με τις εύστοχες, γεμάτες πείρα και αγάπη, παραπήρσεις και παραινέσεις Του.

Για όλους εμάς τους συμπατριώτες του θα αποτελεί ένα άξιο πρόσωπο και η σεβάσμια

μορφή του θα πλανιέται γύρω μας.

Απρόσμενα μια άλλη σεβάσμια μορφή έφυγε. Η Καλλιόπη Ιωάν. Καραγιάννη. Στερείται την παρουσία της και το Μεγάλο Χωριό, πάνω από όλα όμως λείπει από τους δικούς της και μένει για πολύ διάστημα κλειστό ένα από τα παλιότερα σπίτια του χωριού μας.

Μια άλλη μάνα Μεγαλοχωρίτισα αναπαύθηκε. Η Φωτεινή Δημ. Βασιλοπούλου η μητέρα του συναδέλφου στο Δ.Σ. Στέφανου Δ. Βασιλόπουλου. Τα πολλά και αντίξοα βάσανα της ζωής, ο μεγάλος, τίμιος και νικηφόρος αγώνας για την επιβίωση της Ελληνικής οικογένειας σε χρόνια δύσκολα υπονόμευσαν την υγεία της. Κουράσθηκε, κύλισε, έπεσε, έφυγε, αλλά έφυγε καταξιωμένη στη συνείδηση όλων των συμπατριωτών της.

Στην ακμή της ηλικίας της νικήθηκε από την επάρατη νόσο η καλή Μεγαλοχωρίτισα Ελένη Δ. Νασιοπούλου και γέμισε θλίψη ο χαμός της όλο το χωριό. Θλίψη που την αύξησε πιο πολύ ο Ξαφνικός θάνατος δυο σεμνών, ιδιαίτερα εργατικών και πολύ αγαπητών συγχωριανών μας του Γεωργίου Δ. Ασημάκη και του Χρήστου Ι. Σταμάτη, καθώς επίσης και της Καλλιόπης Χατζή. Ιδιαίτερη συγκίνηση προκάλεσε στη Μεγαλοχωρίτικη κοινωνία η θλιβερή ειδηση του θανάτου στη μακρυνή Αυστραλία του εγγονού του αγαπητού μας Βασιλή Περίδα.

Συμπληρώνεται ο πένθιμος κατάλογος με την Βασιλική Ν. Κατσιγιάννη (που δεν πρόλαβε να γίνει νύφη) στη Λαμία, το Λάζαρο Σωτ. Ζυγιάρη στη Δράμα, το Δημήτρη Καραπιπέρη (σύζυγο της Βασιλικής το γένος Γιαταγάνα) στη Θεσ/κη, το Σπυρίδωνα Δερβίση (γαμπρό π. Ι. Ζαβού), τον Παντελή Δ. Λαδόπουλο, τη Ζηνοβία Ν. Μαργαριτοπούλου, τον Κων/νο Ι. Χολέβα στην Αθήνα και τη Βασιλική Αθ. Παπαδοπούλου (το γένος Ανδρ. Σταθόπουλου) στον Πειραιά.

Εν ός λεπτού σιγή στη μνήμη του ους.....

Αιωνία τους η μνήμη
Το βασικό μέλημα του Δ.Σ. αμέσως μετά τη συγκρότησή του σε σώμα ήταν η επιστροφή των εργασιών για την ανέγερση του μνημείου των Εθνομαρτύρων.

Στο σημείο αυτό θέλω να εξάρω τον ενθουσιασμό, την ακούραστη εργατικότητα και την ιδανική συνεργασία όλων των συναδέλφων του Δ.Σ. και πολλών άλλων μελών του Συνδέσμου με πρώτους μεταξύ αυτών τον κ. Πάνο Ι. Καριοφύλλη και τον κ. Αυγέρη Αυγερόπουλο.

Με αυτές τις προϋποθέσεις φτάσαμε έγκαιρα σε αίσιο πέρας και στις 19 Αυγούστου 1984, όπως όλοι γνωρίζετε, πραγματοποιήθηκε η τελετή των αποκαλυπτηρίων. Μια τελετή που δικαίωσε τις προσπάθειες 40 χρόνων και σφράγισε ανεξίτηλα στη μνήμη και την καρδιά όλων των Μεγαλοχωριτών το τόσο σημαντικό για το Σύνδεσμο και το μεγάλο Χωρίο γεγονός της εκπλήρωσης του Μεγάλου Χρέους.

Θέλω να πιστεύω ότι η 19 Αυγούστου 1984 θα πάρει μια ξεχωριστή θέση στην ιστορία του Συνδέσμου μας.

Η τιμή ανήκει σε όλους εσάς που επώνυμα ή ανώνυμα προσφέρατε τη συνεργασία και συνδρομή σας. Εμείς σαν Δ.Σ. εκτελέσαμε τις εντολές σας.

Το έργο όμως του Συνδέσμου συνεχίζεται. Αναπόσπαστα συνδεδεμένο με το μνημείο είναι και το οστεοφυλάκιο των Εθνομαρτύρων.

Με τις μέχρι σήμερα προσφορές και με όσες αναμένεται να δοθούν ακόμη θα τελειώσει το έργο αυτό το καλοκαίρι. Το αρχιτεκτονικό σχέδιο είναι ήδη έτοιμο, προσφορά του μεγάλου φίλου και ευεργέτη του Συνδέσμου και του χωριού μας κ. Φαίδωνα Κυδωνιάτη τον οποίον και από τη θέση αυτή θερμά ευχαριστούμε.

Την παραμονή των αποκαλυπτηρίων ζηλαδή στις 18 Αυγούστου 1984 ημέρα Σάββατο έγινε το Λαϊκό πανηγύρι της Καλλιακούδας όπως πια συνηθίζεται να λέγεται. Η παρουσία των αρχών του Νομού, των εκπροσώπων των γύρω κοινοτήτων και των εκπολιτιστικών συλλόγων και πλήθους κόσμου προσέδοσαν μια ιδιαίτερη επιστημότητα στην εκδήλωση.

Έγινε πλέον θεσμός και είναι χρέος μας να τον διατηρήσουμε και να τον βελτιώσουμε. Έχει δε αυτή η εκδήλωση και μια ιδιαίτερη σημασία. Είναι αποτέλεσμα συνεργασίας των κοινοτήτων και των εκπολιτιστικών Συλλόγων της περιοχής και αυτό αξίζει να προσεχτεί ιδιαίτερα.

Η αποπεράτωση των εργασιών συντήρησης της πνευματικής Στέγης και η εγκατάσταση και λειτουργία της παιδικής χαράς στην αυλή της είναι νόμιζω το άλλο αξιόλογο σκέλος των δραστηριοτήτων του Δ.Σ. στο χρόνο που

πέρασε.

Βέβαια ακόμη δεν αξιοποιήθηκαν ούτε στο ελάχιστο οι πολλές δυνατότητες που παρέχει το θαυμάσιο αυτό παραδοσιακό κτίριο. Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από πολιτιστική έκκρηξη και που όλοι οι Σύλλογοι αγωνιώδως ανάζητούν ανάλογη στέγη, ο Σύνδεσμός μας πρωτοπορεί και από χρόνια έχει στραφεί προς αυτή την κατεύθυνση με τη δημιουργία της Λαϊκής Βιβλιοθήκης. Καιρός πλέον να γίνει με την κινητοποίηση των τοπικών παραγόντων του χωριού και της νεολαίας η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση. Εμείς θα βοηθήσουμε κάθε ανάλογη πρωτοβουλία. Σε πρώτη φάση, μετά το Πάσχα, υπολογίζουμε να λειτουργήσει η Λαϊκή Βιβλιοθήκη και το Λαογραφικό κέντρο.

Ελπίζουμε και η συνέχεια να είναι ανάλογη. Οι εκδηλώσεις του Συνδέσμου στην Αθήνα ακολούθησαν την καθιερωμένη τους τάξη.

Το μνημόσυνο των Εθνομαρτύρων όπως κάθε χρόνο, έτσι και αυτή τη φορά έγινε στον Ι. Ν' Αγίου Γεωργίου Κυψέλης όπου προσταταί το Κ.Δ. Βαστάκης. Η παρουσία του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Κεντρ. Αφρικής κ. Τιμοθέου προσέδωσε ξεχωριστή συγκίνηση ιδιαίτερα με τον εμπνευσμένο σύντομο λόγο του. Και πάλι όμως ήταν περιορισμένη η παρουσία Μεγαλοχωριτών. Είναι ένα γεγονός που πρέπει να μας προβληματίσει όλους.

Η γιορτή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας, σημείωσε και εφέτος εξαιρετικά μεγάλη επιπτυχία. Η προσέλευση ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά και η παρουσία των μικρών Μεγαλοχωριτικών βλαστών εντυπωσιακή, τη θεωρούμε από πολλές πλευρές σημαντική και ωφέλιμη εκδήλωση και χρέος μας είναι να την συντηρήσουμε στο ίδιο και καλύτερο επίπεδο.

Ο Αποκριάτικος χορός και φέτος σημείωσε από κάθε πλευρά αξιόλογη επιπτυχία. Πάντα υπάρχει η δυνατότητα και για κάτι καλύτερο. Το Δ.Σ. το θέλει και το προσπαθεί. Χρειάζεται όμως και τη βοήθειά σας. Τους αδελφούς Κατσιγάννη τους ευχαριστούμε και πάλι για τις πολλές παραχωρήσεις τους και την αγάπη τους για το Σύνδεσμο.

Τέλος η έκδοση της Φωνής του Μεγάλου χωριού αυτή τη φορά ήταν πολυσέλιδη χάρη στη μεγάλη συγκέντρωση ύλης, κυρίως από συνεργασίες συμπατριωτών μας. Είναι δύσκολη και δαπανηρή υπόθεση η τακτική έκδοση «Φωνής», είναι όμως και ο κυριότερος δεσμός επικοινωνίας τόσο μέσα στη χώρα μας, όσο και με τους ξενητεμένους μας. Αξίζει

λοιπόν κάθε προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση και περιμένουμε πάντα τις συνεργασίες σας.

Εδώ τελειώνει ο απολογισμός του Δ.Σ. για το χρόνο που πέρασε. Μένουμε με την εντύπωση ότι πράξαμε το καθήκον μας και ανταπο-

κριθήκαμε στις εντολές σας. Δεν μένει άλλο από το να δεχθούμε τις κρίσεις σας και να συζητήσουμε προτάσεις σας για σωστότερο και αποδοτικότερο μελλοντικό προγραμματισμό.

Σας Ευχαριστούμε

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ 1.1.1984 ΜΕΧΡΙ 31.12.1984

ΕΣΟΔΑ

ΕΣΟΔΑ ΧΡΗΣΕΩΣ ΑΠΟ 1.1.84 ΜΕΧΡΙ 31.12.84	
1. Συνδρομαι μελών από 1.1.84 έως 31.12.84	164.000
2. Καθαρό προϊόν από χροεπιερίδα συνδέσμου	91.800
3. Δωρεαί δια ανέγερση μνημείου Εθνομαρτύρων	531.690
4. Υπέρ πνευματικού κέντρου χωριού	172.000
5. Υπέρ αποκτήσεως στέγης συνδέσμου	632.000
6. Υπέρ κατασκευής κυλικείου νεκροταφείου χωριού	290.000
7. Έπειρ συντηρήσεως νεκροταφείου	5.000
8. Έπειρ κατασκευής στεγάστρου Αγ. Δημητρίου	9.000
9. Υπέρ πλακοστρώσεως Αγ. Γερασίμου	15.000
10. Υπέρ αγοράς παιδικής χαράς πνευματικού κέντρου	28.000
11. Υπέρ αποπερατώσεως οστεοφυλακείου Εθνούμ.	60.000
12. Υπέρ εκδόσεως της Φωνής του Μεγάλου Χωριού	15.000
13. Υπέρ φιλοπτώχου ταμείου συνδέσμου	43.600
14. Υπέρ εκκλησίας Γαύρου	18.000
15. Υπέρ σκοπών του συνδέσμου	54.400
16. Υπόλοιπο χρήσεως 1983	682.989
17. Τόκοι	68.781
	<u>2.886.260</u>

ΕΞΟΔΑ 1984

1. Ενοίκια γραφείου από 1.1.84 έως 31.12.84	55.300
2. Δακτυλογραφήσεις και αγορά γραμματοσήμων	38.250
3. Δια ενίσχυση κοινότητος καθαρισμού σκουπιδιών Πάσχα	20.000
4. Έξοδα πνευματικού κέντρου	222.211
5. Έξοδα ανεγέρσεως μνημείου εκτελεσθέντων 1942	1.216.000
6. Κατασκευή κυλικείου νεκροταφείου κατόπιν επιθυμίας	290.000
7. Δια ενίσχυση απόρων χωριού εορτές Πάσχα, Χριστουγέννων	60.000
8. Δια έκδοσιν της φωνής του Μεγάλου χωριού	112.000
9. Δια αγορά παιδικής χαράς πνευματικού κέντρου	120.000
10. Δια διαμόρφωση χώρου παιδικής χαράς	50.000
11. Διάφορα μικροέξοδα συνδέσμου	24.000
	<u>2.207.761</u>
Έσοδα	2.886.260
Έξοδα	2.207.761
Έξοδα χρήσης 1985	678.499

ΠΡΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1985

ΕΣΟΔΑ

1. Υπόλοιπο χρήσεως 1984	678.499
2. Σπράξεις συνδρομών	100.000
3. Εισπράξεις υπέρ σκοπών Σύνδεσμου	100.000
4. Εισπράξεις υπέρ Μνημείου Εθνομαρτύρων	100.000
5. Εισπράξεις υπέρ Οστεοφυλακείου	500.000
6. Εισπράξεις από εκδηλώσεις Συνδέσμου	150.000
7. Εισπράξεις για την πνευματική Στέγη	400.000
8. Τόκοι	<u>100.000</u>
	<u>2.128.499</u>

ΕΞΟΔΑ

1. Ενοίκιο Γραφείου	60.000
2. Διάφορα έξοδα για τις εκδηλώσεις του Συνδέσμου	100.000
3. Εκτυπώσεις - Γραφική ύλη - Γραμματόσημα κ.λ.π.	100.000
4. Εκδοση Φ.Μ.Χ.	150.000
5. Εκδοση Χρονικού Εθνομαρτύρων	100.000
6. Εκδοση Χρονικού Μάχης - Μνημείου Καλλιακούδας	50.000
7. Συνδρομές Ενισχύσεις	100.000
8. Για το Μνημείο Εθνομαρτύρων	100.000
9. Για το Οστεοφυλάκιο	500.000
10. Για την πνευματική Στέγη	300.000
11. Έξοδα χρήσης 1986	<u>568.499</u>
	<u>2.128.499</u>

Προστασία του περιβάλλοντος από τη ρύπανση

(καθαριότης - υγεία - πολιτισμός)

του Γιάννη Καναρά

Από τα παλιά χρόνια η κοινότης μας το Μεγάλο Χωριό, είχε σαν αρχή να διατηρεί το χωριό (κοινόχρηστους χώρους κ.λ.π.) καθαρό. Επίσης με το αυτό ενδιαφέρον κατέβαλε κάθε φροντίδα να περιποιείται τα διάφορα περιλαμπρα τοπία που το περιβάλλουν, όπως τον Αη-Θανάση, Αη-Γιάννη, Παναγιάς και άλλα. Πρωτοστατούσαν σε αυτό πολλοί και αναφέρω τον αείμνηστο Θαν. Δ. Χάσκο (Τσάμη) που είχε φτιάξει το δασύλειο της πλαγιάς και άλλού. Με το αυτό ενδιαφέρον ο Αναστ. Χασκόπουλος φύτευσε δένδρα στα καθίσματα και στο γύρω του Αη-Γιάννη, τα οποία καλλιεργεί και τα προσέχει, όπως και άλλοι καλοί μας συγχωριανοί. Επίσης ο Σύνδεσμός μας είχε τη Φιλοδασική ένωση που οι νέοι της εποχής εκείνης πολλά είχανε κάνει γιαυτόν το σκοπό. Με το αυτό ενδιαφέρον εξακολουθεί το κοινοτικό συνθούλιο να φροντίζει να βρει τρόπους να κρατήσει αυτή την αρχή, μα τώρα υπάρχουν πολλές δυσκολίες οικονομικές και προσφοράς εργασίας (χέρια). Τα σκουπίδια παρά τις μεγάλες προσπάθειες, προς όλες τις κατευθύνσεις να βρεθούν τα μέσα ν' απομακρυνθούν από τους γνωστούς χώρους που έχουν ορισθεί με παλιές αποφάσεις δεν καρποφόρησαν και έτσι τουλάχιστον επί του παρόντος, θα εξακολουθήσει όπως και πρώτα να ρίχνονται στους γνωστούς χώρους κοντά στα ρέματα και εκεί να καίγονται. Εδώ πρέπει να δείξουμε όλοι μικροί και μεγάλοι ντόπιοι και ξένοι κατανόηση να τα πηγαίνουμε εκεί ακριβώς και όχι να τα αφήνουμε απ' έχω ή εδώ κι εκεί όπου λάχει, γιατί αυτό είναι αποκαρδιωτικό πως οι περισσότεροι από μας δεν κατεβάλλουμε καμμία προσπάθεια για να διατηρήσουμε την περιβάλλον καθαρό.

Αντίθετα μάλιστα μερικοί, λες και διακατέχονται από κάποια μανία ρυπαίνουν με κάθε τρόπο και καταστρέφουν το πραγματικά ωραιό φυσικό περιβάλλον του χωριού μας, θεληματικά ή αθέλητα με τις απροσεξίες

τους, ρυπαίνουν τους δρόμους, κοινοχρήστους χώρους, ρέματα κ.λ.π. αφήνουν τα σκουπίδια τους όπου θέλουν και όπου βρουν, δεν σέβονται τίποτα και κανέναν. Είναι ανάγκη η κοινότης στους χώρους αυτούς να φτιάξει συλό μεταλλικά (λαμαρινένια) με σχάρα, πράγμα το οποίο έχει μελετήσει ως πρώτο στάδιο περιστολής του κακού, αλλά δεν υπάρχουν τα χρήματα.

Η καλυτέρα λύση της προστασίας του περιβάλλοντος από τα σκουπίδια κ.λ.π. των κοινοτήτων της ποταμιάς (Μεγάλου, Μικρού, Κλαυσίου, Βοτύρου, Καρυσχάδων και Γοριανάδων) είναι να γίνει ένας Σύνδεσμος-Σύλλογος υπό την Προεδρία του Δημάρχου Καρπενησίου, οπότε πιστεύουμε εάν γίνει άντο θα βρεθούν τρόποι (π.χ. αγορά και συντήρηση ενδιαφέροντος απορριμματοφόρου αυτοκινήτου, το οποίο θα περιέρχεται τα χωριά έστω και 2 φορές την βδομάδα για την περισυλλογή των σκουπιδιών). Έτσι τα υπέροχα τοπία της ποταμιάς θα ξαναβρούν σιγά-σιγά τον παληό τους εαυτό. Νομίζω η λύση αυτή θα απαλλάξει τα ρέματα από τις βρωμιές, το νάυλον κ.λ.π. και έτσι θα μπορέσουν τα πουλιά να ξαναζήσουν και να μας χαρίζουν το κελάδισμά τους που τόσο ομορφαίνουν την περιλαμπρη αυτή περιοχή του Νομού μας την Ποταμιά. Στο χωρό μας οι νεώτεροι ξαναζωντάνεψαν το ενδιαφέρον τους σε αυτόν τον τομέα, κατόπιν παρακινήσεως του αεικινήτου Προέδρου. Κοινότητος να βοηθήσουν όσο και όπως μπορούν ιδίᾳ τους καλοκαιρινούς μήνες στην καθαριότητα. Έτσι μαζευτήκαν χρήματα, ενίσχυσε και ο Σύνδεσμος με τον ανταποκριτή του στο χωριό Ηλ. Καρίπη, ο οποίος πρωτοστατεί γι' αυτόν τον σκοπό, βοηθούμενος και από άλλους συγχωριανούς μας και έγινε μια πολύ καλή δουλειά στο εξαιρετικό και αξιοθάμαστο τοπίο του Αη-Θανάση. Καθάρισμα, κλάδεμα, κόψιμο κατά το δυνατόν ξερών κλωνωπριών κ.λ.π. που σε λίγα χρόνια θα γίνουν νέα δένδρα ψηλά ν' αντικα-

ταστήσουν τα γέρικα και προπαντός έφυγε πολύ βρωμιά. Όμως το τοπίο αυτό, το οποίο αποτελεί το στόλισμα και καμάρι του χωριού μας έχει ανάγκη σχετικών έργων υποδομής, άνευ προσβολής του φυσικού του (π.χ. περιφραξή του κέντρου να μη μπαίνουν μέσα τ' αυτοκίνητα, αποχωρητήρια, βρύσες, καθιστική παιδική χαρά κ.λ.π., ώστε να γίνει ένας παιδότοπος-πάρκο φιλοξενίας ιδίᾳ κατά τους καλοκαιρινούς μήνες των ντόπιων και ξένων επισκεπτών. Σε αυτό νομίζω μπορεί να βοηθήσει η Νομαρχία, Νομαρχιακό Συμβούλιο, με μελέτη και χρήματα που διαθέτει το Υπουργείο Γεωργίας γι' αυτόν το σκοπό στους διάφορους Νομούς, όπως π.χ. στην Αττική (Πάρνηθα, Πεντέλη κ.λ.π.). Και μια που αναφέρθηκα για παιδότοπο θυμήθηκα ένα υπέροχο χώρο 20 στρεμμάτων περίπου στη θέση Πλατανιά της περιφερείας μας που τον έχει απαλλοτριώσει το Υπουργ. Κοιν. Υπηρεσιών από πολλά χρόνια. Εκεί μπορεί και πρέπει να γίνει Αθλητικό κέντρο, διακοινοτι-

ζ Γυμναστήρια ή «ΠΟΤΑΜΙΑ» για όλα τα γύρω χωριά και το Καρπενήσι ακόμα ν' αθλούνται τα νιάτα. Στίβος, γήπεδο ποδοσφαίρου, ακόμη και κολυμβητήριο που τόσο στερείται ο Νομός μας (έχει αμφιθεατρική θέα, φυσικό τάπητα κ.λ.π.). Νομίζω και εδώ η Νομαρχία, Νομαρχιακό Συμβούλιο, μπορούν διὰ των οργάνων των να μελετήσουν το θέμα, κι η ανάγκη του και διά καταλλήλων ενεργειών, προς τη Γενική Γράμματεία Αθλητισμού να διαθέτουν σχετικές πιστώσεις όπως έχουν γίνει σε όλους τους Νομούς τέτοια κέντρα.

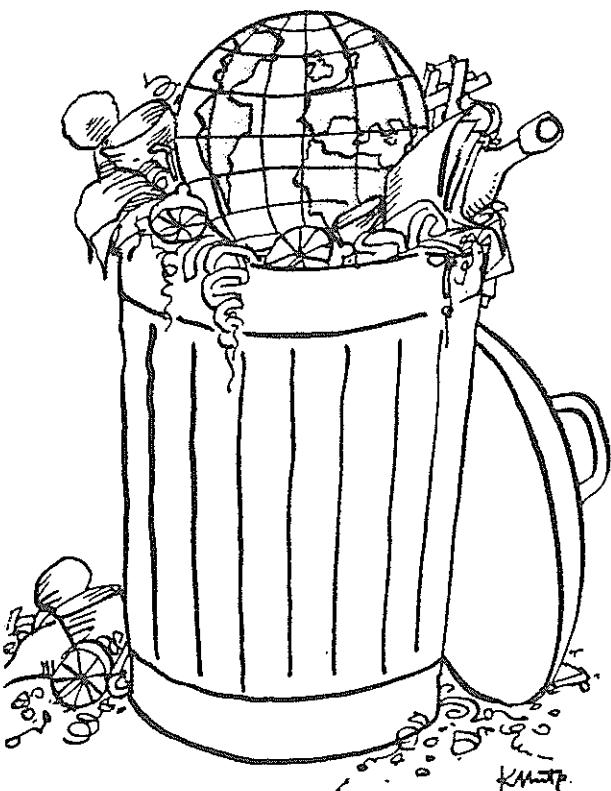
Ακόμη εκεί κοντά είναι το ποτάμι ο Καρπενησιώτης, ο οποίος κινείται αδέσποτα και έχει επιφέρει καταστροφές στα γύρω χωράφια, έχει ανάγκη διαμορφώσεως της κοίτης του και από ότι ξέρω υπάρχει μελέτη (έχουν γίνει σχετικές απαλλοτριώσεις). Για να ποτίζονται τα χωράφια, γίνουν κατόπιν μελέτης αρδευτικά έργα (δέσεις τσιμεντένιες, αυλάκια τσιμεντένια αυλακωτά και όπου υπάρχουν ρέματα σωληνωτά), έτσι θα καλλιεργούνται τα

χωράφια της ωραίας και προσδοκόφορου αυτής περιοχής (κοιλάδος) για να βρούνε δουλειά οι νέοι μας. Επίσης η κοινότητα μετά τη διαμόρφωση της κοίτης του ποταμού μπορεί να φυτέψει λεύκες σε όλο τον ξηριά που μετά από λίγα χρόνια θα υπάρχει μια κοινοτική εκμετάλλευση σοβαρή για το χωριό μας. Τέλος υπάρχει το πρόβλημα της υδρεύσεως, διότι το υδραγωγείο άνω και πέρα Μαχαλά (Κεφαληνούς) είναι πολύ παλιό και έγινε

τότε με προσωπική εργασία και άνευ μελέτης. Είναι ανάγκη αντικαταστάσεως των κεντρικών σωλήνων παροχής, διαμορφώσεως, υδατομάστιγων (για την αποφυγή μολύνσεων) και κεντρικής δεξαμενής διανομής εις υψηλότερο σημείο, για την παροχή νερού σε όλα τα σπίτια, ώστε ιδία τους καλοκαιρινούς μήνες να γίνεται κανονική η ύδρευση και συνεπώς να τηρείται η δέουσα καθαριότητα (τουριστικό ξενοδοχείο κ.λ.π.).

Επίσης είναι ανάγκη να γίνουν πυροσβεστικές παροχές στα πυροσβεστικά αυτοκίνητα σε διάφορα κεντρικά σημεία του δικτύου υδρεύσεως, προς πρόληψη τυχόν πυρκαϊάς εγκαίρως. Γνωρίζω ότι όλα τα ανωτέρω ανησυχούν το κοινοτικό συμβούλιο και κινείται προς όλες τις Αρχές να βρούνε τη λύση τους. Γι' αυτό κι εγώ παρακαλώ μια κοινή συνεργασία Κοινότητος - Συνδέσμου, προς τη Νομαρχία, Νομαρχιακό Συμβούλιο.

Πιστεύω ότι κινήσει το ενδιαιφέρον της και δια των αρμόδιων υπηρεσιών των θα δοθούν οι δέουσες λύσεις για το καλό και τη ζωντάνια του τόπου μας.



Γιάννης Χασκόπουλος

ένας φλογερός πατριώτης

του Β. Μωρίκη

Σαν κεραυνός έπεισε στον κύκλο των συμπατριωτών, των φίλων και των συναδέλφων του στη Θεσσαλονίκη, η είδηση για τη σύλληψη και εξαφάνιση του Γιάννη Χασκόπουλου στις αρχές του Αυγούστου 1944.

Συγκεχυμένες ήταν οι πρώτες πληροφορίες για την τύχη του. «Συνελήφθη και εκτελέστηκε» είπαν οι ιδιοκτήτες του εστιατορίου εις το οποίον εργάζετο, «Συνελήφθη και εστάλη στο στρατόπεδο Παύλου Μελά» η παραπλανητική αυτή πληροφορία εδίδετο από τα φοβερά τάγματα θανάτου του Δάγκουλα που συνεργάζονταν με τον κατακτητή, «εστάλη όμηρος εις στρατόπεδα της Γερμανίας» παρόμοια παραπλανητική πληροφορία εδίδετο από το στρατόπεδον Παύλου Μελά.

Τα μετέπειτα γεγονότα και το βαρύ κλίμα που επεκράτησε σε ότι αφορά την αναγνωρισμένη σήμερα Εθνική Αντίσταση, δεν επέτρεψαν μια λεπτομερή και υπεύθυνο έρευνα για την εξακρίβωση των πραγματικών συνθηκών συλλήψεως και εκτέλεσής του.

Σήμερα όμως, ύστερα από διασταύρωσιν πληροφοριών και γεγονότων, ως χρέος μνήμης μπορούμε να παραθέσουμε τα σημαντικότερα στοιχεία από την ζωήν, την δράσιν και το φοβερό τέλος του φλογερού αυτού πατριώτου.

Ο Γιάννης Χασκόπουλος γεννήθηκε στο Μεγάλο χωριό το 1925. Λίγοι ίσως θυμούνται το φουστανελοφόρο πατέρα του, με το παρατσούκλι (Γκορδής) που πέθανε προ του πολέμου. Πολλοί θα θυμούνται την μητέρα του Δέσποι, το γένος Μωρίκη, που πέθανε σε βαθύτατο γήρας, με την προσμονή της επανόδου του, χωρίς ποτέ να μάθη την πραγματικήν αλήθειαν. Γνωστή είναι ακόμη και η αδελφή του Αικατερίνη που ήτο επί μακρόν νεωκόρος εις την εκκλησίαν του χωριού και ζη σήμερα στη Λαμία.

Ο Γιαννάκης, όπως τον αποκαλούσαν εις αναζήτησιν καλυτέρας τύχης ήρθε στη Θεσσαλονίκη το 1938. Η εργατικότης του, το ήθος του και η εξυπνάδα του, παρά το νεαρόν της ηλικίας του τον βοήθησαν στο να βρη ένυκλα δουλειά. Πρωτοεργάστηκε στο εστιατόριο «Η Ωραία Χαλκιδική», Εγνατίας 106, που ανήκεν εις τον πάντα πρόθυμον και εξυπηρετικόν εξαίρετον εστιάτορα Δημήτριον Σταθόπουλον (Στουρνάρα). Την ημέραν της συλλήψεώς του εργάζετο εις το επί της οδού Εγνατίας παρά την στάσιν Κολόμβου εστιατόριον των αδελφών Σαρόγλου. Εργαζόμενος εκεί πέρασε και το μεγαλύτερον μέρος της κατοχικής περιόδου. Δραστήριος και ανήσυχος καθώς ήταν, από πολύ νωρίς ενετάχθη εις τας τότε αντιστασιακάς οργανώσεις. Πολλοί πατριώτες θυμούνται τον πάντα αισιόδοξο και χαμόγελαστό Γιαννάκη όταν μοιράζοντας χέρι - χέρι τον παράνομο τύπο της αντίστασης τους ενημέρωνε για τις επιτυχίες και τα κατορθώματα των συμμάχων και της παγκόσμιας

αντίστασης· κατά του κατακτητού. Παράτολμος και ριψοκίνδυνος ακούραστος εκινεῖτο πάντα μέσα στη φωλιά του λύκου, όπως ήταν τότε το κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Από τα σημαντικότερα κατορθώματα που αναφέρονται είναι το γεγονός ότι ένα περίπου μήνα προ της συλλήψεώς του, μαζί με τον φοιτητή Κωνσταντινίδη και την ομάδα τους ύψωσαν την Ελληνική Σημαίαν εις τον Μιναρέν της Ροτόντα της Θεσσαλονίκης. Το γεγονός αυτό δεν αξιοποιήθη όπως έπρεπε, διότι δεν έζησαν οι πρωταγωνισταί και ξεχάστηκε με το πέρασμα του χρόνου.

Κατά το εγχείρημα αυτό, σύμφωνα με πληροφορίες συγκατοίκου του οι πρωταγωνισταί εφωτογραφήθησαν και ίσως αυτό ήταν το μοιραίο λάθος που οδήγησεν εις την σύλληψην και εξόντωσίν των.

Ο Γιαννάκης συνελήφθη ενώ έτρωγεν εις εστιατόριον το τελευταίον γεύμα της ζωής του (τας Κεμπάπ). Μεταξύ του 1959 και 1961 οι συγγενείς του εις την προσπάθειαν να βγάλουν κάποιαν παροχήν βάσει των πολεμικών επανορθώσεων και με ενόρκους καταθέσεις συμπατριωτών, εξακρίβωσαν ότι συνελήφθη υπό των Γερμανών και εξετελέσθη εις την Σταυρούπολιν.

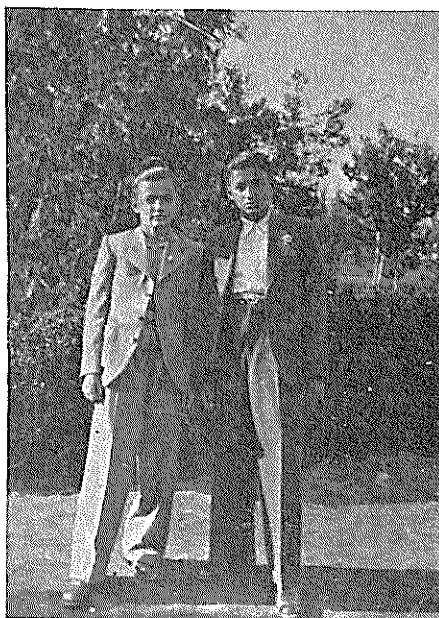
Όμως κατά την προγενεστέραν πληροφορίαν από τον πατέρα του συνεργάτου του, του Φοιτητή Κωνσταντινίδη που είναι και η επικρατεστέρα, οι δύο τους συνελήφθησαν από τα τάγματα του Δάγκουλα και μετά από φρικτά βασανιστήρια εξετελέσθησαν εις το Γραδεμπόρι (τόπος εκτελέσεων παρά τον Γαλλικόν ποταμόν).

Ας είναι αιωνία του η μνήμη καί, ας είναι φωτεινόν παράδειγμα για τους μεταγενεστέρους η ζωή και η δράσις του στις δύσκολες ημέρες του Έθνους.

Δεν έχει σημασία το αν θα του αναγνωριστή ποτέ η ιδιότης του αντιστασιακού. Οι νεκροί δεν μπορούν να μιλήσουν, δεν μπορούν να κάνουν αιτήσεις.

Χρέος των επιζώντων είναι η έρευνα και η καθολική αναγνώρισις.

Φωτογραφία



Η φωτογραφία είναι το Πάσχα του 1939 στο πάρκο της Θεσσαλονίκης και στο πίσω μέρος φέρει την υπογραφήν του.

ΣΕΛΙΔΑ ΜΝΗΜΗΣ

Τα 50χρονα της «Φωνής... μας»

Προ 12ετίας σε συνεργασία μας για την συμπλήρωση 40 χρόνων εκδοτικής προσφοράς του ανά χείρας περιοδικού «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» ἀρ. φ. 7-8, του έτους 1972 και στις σελ. 6-7 καταλήγαμε με τα εξής: «....Είθε εις τό μέλλον, εις άλλην ευκαιρίαν, εις νέαν επέτειον να παρουσιάσουν και άλλοι, όχι μόνον σταχυολογήματα από το πρώτο τεύχος της «ΦΩΝΗΣ....» μας, αλλά και από οιόλκηρη τη δημοσιογραφική προσφορά του τιμωμένου περιοδικού..... Όμως στο έργο αυτό και πάλιν ο υποφαινόμενος.

Έψαχνα για το θέμα της παρούσας σελίδας και σταμάτησα στη νέα επέτειο του περιοδικού. 40 χρόνια τότε και 10 ακόμη, που κύλισαν τόσο γρήγορα, συμπληρώθηκε και η επέτειος των 50 χρόνων. Επέτειος που κι' αυτή έφυγε.... Ο χρόνος τρέχει... Ιδού, λοιπόν τό θέμα:

Το περιοδικό η «ΦΩΝΗ.....» μας γιορτάζει. Γιόρτασε μισό ΑΙΩΝΑ ζωής!

Σταθμός αξιοζήλευτος η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑ!

Γεννήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1932. Κι' έκτοτε συνεχίζει με συνέπεια την πολύτιμη δημοσιογραφική προσφορά του. Προσφορά 50 και πλέον χρόνων.

Δεκάδες είναι τα τεύχη του. Χιλιάδες οι σελίδες του. Κι' ανάλογα τα άρθρα του, οι συνεργασίες του, τα σημειώματα του. 'Υλη πάντοτε αξιόλογη. 'Υλη, που δεν περιορίστηκε μόνο σε τοπικά στοιχεία, αλλά καταπιάστηκε και με άλλα γενικού ενδιαφέροντος θέματα.

«ΦΩΝΗ....» του χωριού μας είναι τ' όνομα του. Και Φωνή πραγματική γίνεται όταν διακινεί τις ειδήσεις και τις μεγαλοχωρίτικες πληροφορίες. Διατρέχει με χαρά σε κάθε τόπο. Στα πέρατα του κόσμου. Στη «Δεσποτεία Κυρίου». Εκεί, όπου θα συναντήσει τον χωριανόν, τον ξενιτεμένο, τον φίλο, τον καθένα μας για να μεταφέρει και να μεταδόσει το λόγο της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

'Όλοι απ' αυτό περιμένουμε τις μεγαλοχωρίτικες ειδήσεις και κάθε σχετική πληροφόρηση. Απ' αυτό μαθαίνουμε ποιός γεννήθη-

κε, ποιά παντρεύτηκε, ποιός πρόωρα και ποιός σε ώριμη ηλικία μας «άφησε χρόνους». Και τόσα άλλα από την παληά και την πρόσφατη Ιστορία του χωριού μας και του τόπου μας. Κουβέντα πραγματική. Κουβέντα στ' αλήθεια γίνεται με το περιοδικό και συζήτηση. 'Άλλοτε μαζί του χαιρόμαστε και άλλοτε λυπούμαστε. Κουβαλάει χαρές και λύπες με τα γραφόμενα του. Κουβέντα μεγαλοχωρίτικη, «.... ως εάν είμαστε εν ομηρύρει υπό τον πλάτανον της πλατείας του χωριού μας...» κατά την εύστοχη πρόβλεψη που έκαμε για την αξία του περιοδικού, στο πρώτο τεύχος του, ο αείμνηστος συγχωριανός μας συνεργάτης του Δημ. Αν. Σιταράς Στην επέτειο των 40 χρόνων του μιλήσαμε για το πρώτο τεύχος, για τους γεννήτορες του και για τους συνεργάτες του. Επίσης σταχυολογήσαμε τότε τις πολύπειρες ιδέες τους. Και σημειώσαμε ακόμα και για άλλα πρόσωπα, που κάνουν ή γίνεται γι' αυτά λόγος με τον τίτλο: «Πρόσωπα - Πράγματα - Διδάγματα». Στο κύλισμα, όμως, των 50 χρόνων από τις σελίδες του προβάλλονται και άλλα πρόσωπα. Αξιολογούνται και άλλα πράγματα. Και εξάγονται και άλλα διδάγματα. Έτσι, άλλοι προβάλλουν πρόσωπα για την άδολη και αγνή φιλοπατρία τους. 'Άλλοι επαινούν και εγκωμιάζουν. 'Άλλοι επισημαίνουν λάθη ή άδολες κατά το ανθρώπινο παραλήψεις. 'Άλλοι παραπονούνται. 'Άλλοι υποδεικνύουν ωφέλιμες ιδέες. 'Άλλοι αναδιφούν την παληά ιστορία. 'Άλλοι «αναστένουν» πρόσωπα λησμονημένα και πράγματα ξεχασμένα. Έτσι ώστε να διασώζονται οι ιστορικές και άλλες παραδόσεις του χωριού μας.

Κ' αυτοί οι ΆΛΛΟΙ είναι πολλοί. Είναι εκπρόσωποι απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα του τόπου μας. Είναι Πατριάρχες, Αρχιερείς και άλλοι διαπρεπείς Κληρικοί και Μοναχοί. Είναι Καθηγηταί Πανεπιστημίου και άλλοι λαμπροί επιστήμονες. Είναι πολιτικά πρόσωπα του τόπου μας και της πατρίδος μας γενικότερα. Είναι απλοϊκοί κ' ευγενικοί άνθρωποι με αγάπη και με πρακτικό μυαλό. Είναι διαπρεπείς εκπρόσωποι απ' όλους τους φορείς της κοινωνικής ζωής μας. Τέλος, είναι

όλοι οι Μεγαλοχωρίτες. Όλοι και όλες μιλούν για το Χωριό τους, για τον Σύνδεσμό τους, για το Περιοδικό τους. Μιλούν δικαιολογημένα και με ενθουσιασμό χωρίς να φοβούνται ν' ακούσουν τη λαϊκή παροιμία που λέει: « Όποιος δεν παινεύει το σπίτι του πέφτει και τον πλακώνει».

Κατωτέρω, λοιπόν παραθέτουμε δειγματοληπτικά μερικά τέτοια πρόσωπα, που είπαν και έγραψαν για το Χωριό, για το Σύνδεσμο, για το Περιοδικό μας.....

Και είναι τα πρόσωπα αυτά οι εξής:

Ο αιόδιμος Πατριάρχης Αθηναγόρας συγχαίρει για τον εορτασμό των 100 χρόνων του Συνδέσμου... Παρόμοια και ο διάδοχός του κ. Δημήτριος συγχαίρει για την έκδοση του «Ευρυτανικού Λειμωναρίου».

Επίσης οι διατελέσαντες Μητροπολίτες της Τοπικής Εκκλησίας μας αιόδιμοι Αρχιερείς: Γερμανός, Χριστοφόρος και Δαμασκηνός τανειλημένα επευλόγησαν και επήνεσαν επιτεύγματα και την πρόοδον του Συνδέσμου.

«Αξέπαινον – χαρακτηρίζει και ο σημερινός Ποιμενάρχης της νεοσύστατης Μητροπόλεως Καρπενησίου κ. Νικόλαος— τον Σύνδεσμον και εύχεται υπέρ ευοδώσεως των αγαθών αυτού σκοπών».

Ο δε συγχωριανός μας Μητροπολίτης της Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεος (Φ. Κοντομέρκος) σε σχετική κατά την ημέρα της εις Επισκόπον Χειροτονίας του ομιλίαν αναφέρεται με ευγνώμονα αισθήματα «για την καταγωγή του και τους κατά σάρκα και πνεύμονας γονείς και μεγαλοχωρίτες διδασκάλους του....»

Επίσης ο συγχωριανός μας αείμνηστος Καθηγητής Νικ. Τσαμπούλας μεταξύ άλλων, ως εξής χαριτολόγησε σε επιστολήν του του 1955 για τη λατρεία που είχε στο αγαπημένο του χωριό: «....Κάθε κόπος και κάθε θυσία αξίζει γι' αυτό το σκοπό». Γιατί το Μεγάλο ωριό όσο δεν είναι «Μεγάλο» σε έκταση, τόσο πολύ Μεγάλο είναι σε ομορφιά».

Τότε και ο αείμνηστος Τάκης Τουλούπας έγραψε τα εξής: «....Η συνένωσις αυτή των δυνάμεων όλου του χωριού είναι η θετικότερη εγγύησης για την μελλοντική επιτυχία και την ανάπτυξη και εκπολιτιστική πρόοδο της ζωής του Μεγάλου Χωριού....». Ο ίδιος, άλλοτε, για την έκδοση της «ΦΩΝΗΣ.....» μας, μολονότι πολιτευόμενος έγραψε: «...Για να συντελέσῃ όμως το μικρό μας περιοδικό στο ποθητό αυτό αποτέλεσμα, είναι ανάγκη να μη γίνεται καμιά

παρέκλησης από τη βασική αρχή που πρέπει να διέπη τις απλές γραμμές του, την διαφύλαξή του μακριά από κάθε ηθελημένον ή αθέλητον κομματικόν επηρεασμόν....».

Του δε αείμνηστου Προέδρου του Συνδέσμου μας Δημ. Ι. Κοντομέρκου, που διετέλεσε και πρώτος Διευθυντής του περιοδικού και έγραψε σημειώνομεν αντιπροσωπευτικά τον τίτλον: «*ΑΡΚΕΙ ΕΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΟ*» που έβαλε επικεφαλίδα σε σχετικό άρθρο του εξ αφορμής της πρώτης από το Βασιλικό Εθνικό Ίδρυμα (1961) βραβεύσεως του Συνδέσμου μας.

Για τη δεύτερη βράβευση από την Ακαδημία Αθηνών (1966) ο υποφαινόμενος μεταξύ άλλων έγραψε: «....Είναι δε καιρός να παρακαθίσωμεν όλοι στην κοινή τράπεζα της σημερινής χαράς, να παραμερίσωμεν, αν υπάρχουν, κατά το ανθρώπινον μικροαδυναμίες και να προσφέρωμεν τις ηθικές και τις πνευματικές, ως και τις εκ των περισσευμάτων μας υλικές δυνάμεις προς περαιτέρω πρόσδοτο και επιτυχίες...

Ο αγαπητός και ακούραστος στη Διοίκηση του Συνδέσμου και του περιοδικού μας κ. Στεφ. Δ. Βασιλόπουλος με τα υπέροχα Χρονογραφήματα του και με τα άλλα εξαίρετα γραπτά του κοσμεί τις σελίδες του περιοδικού. Απ' αυτά ξεχωρίζω από σχετικό για τη θεμελιώση του πρώτου Ναού στο χωριό μας του Μεγαλοχωρίτου Αγίου άρθρο του τα εξής: «...Ο Άγιος Γεράσιμος είναι από τους πρωταγωνιστές της εθνεγέρσεως και το όνομα του στέκεται δίπλα στα μεγάλα ονόματα της Ιστορίας και της Ορθοδοξίας... Ο δε Ναός του, θα γίνη τόπος Λατρείας και προσευχής προς την Αγίου Γεράσιμου και Μνημείο τιμής στον ήρωα ΓΕΩΡΓΙΟ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ». Για δε τα 100 χρόνια του Συνδέσμου, ως Γ. Γραμματέας αυτού είπε και έγραψε: «*Έκατό Χρόνια!* Είναι η αφετηρία για νέες κατακτήσεις και τέλος το μηνήδυνο σ' εκείνους, που ίδρυσαν, μάχθησαν και θυσίαστηκαν για να κλείση νικηφόρα και εποικοδομητικά η πρώτη εκατονταετία...».

Επίσης ο αείμνηστος δάσκαλος του χωριού μας Αρ. Α. Αναγνωστόπουλος ένθερμα συνιστά το 1960 (μεταξύ άλλων) στούς μονίμους κατοίκους του χωριού για τις προτεινόμενες υπό του Συνδέσμου αναδασώσεις.... και καταλήγει με τα εξής: «... Όσοι μένετε μονίμως στο χωριό, όσοι πονάτε τούτο και θέλετε την προκοπήν και την πρόοδόν του.... συντρέξατε έργων και λόγω κάθε προσπάθειαν αποβλέπουσα εις

την ευημερίαν του χωριού οποθενδήποτε προσερχομένην».

Ο Αθ. Κ. Μητσόπουλος με την σύνεση που τον διακρίνει, επίσης, έγραψε: «.....Ο Σύνδεσμος... από κάτω ξεκίνησε κ' επεβλήθηκε. Και είναι βέβαιο πώς η δράσης του έχει ταυτισθεί με ότι πιο καλό έχει να δείξῃ ως τώρα -1960- το Μεγάλο Χωριό.....»

Και ο Βασ. Κ. Μωρίκης από τη σκοπιά του για την τουριστική διαφήμιση του χωριού μεταξύ άλλων έγραψε και τα εξής: «....Αξίζει τον κόπο διότι τα πλεονεκτήματα και οι δυνατότητες που προσφέρει το Μεγάλο Χωριό θα αποδώσουν οφέλη σε όλους τους μονίμους κατοίκους....»

Ο σημερινός Πρόεδρος του Συνδέσμου ιατρός Νικ. Αθ. Καρβέλης το 1972 μεταξύ άλλων οραματίζεται τα εξής: «....Νοσταλγοί, λοιπόν, του τόπου που γεννηθήκαμε, μένουμε με τον διαρκή πόθο της αένναης εκπολιτιστικής ανόδου του χωριού μας.....». Θέση έχει. Ικανότητες έχει. Ενθουσιασμόν έχει. Του ευχόμεθα οι τότε πόθοι του, να γίνουν τώρα πραγματικότητες.

Επίσης και ο σημερινός Γ.Γραμματέας ιατρός Κων. Δ. Πριτσιόλας με τα ίδια πατριωτικά αισθήματα για το χωριό, καθώς και για όλα τα Ευρυτανικά χωριά συνιστά με τις σωστές «Σκέψεις» του (1981) Πανευρυτανική κινητοποίηση για την προκοπή του τόπου.

Αλλά και ο αγαπητός Γεώρ. Κ. Σταυράκης πολύ εύστοχα ταυτίζει τόν Σύνδεσμο με το Χωριό μας, ως εξής: «....Με τον τρόπο αυτό συμβάλλουν -όσοι ενισχύουν με δώρα τον Σύνδεσμον- θετικά στην ενίσχυση του Συνδέσμου που δεν είναι τίποτε άλλο από το χωριό μας το ίδιο!».

Με τα ίδια πατριωτικά αισθήματα αρθρογραφούν ακόμη στο περιοδικό μας με θρησκευτικά, ιστορικά, κοινωνικά, τουριστικά, εκπολιτιστικά και άλλα θέματα οι διατελέσαντες Πρόεδροι του Συνδέσμου μας αείμνηστοι Ευθ. Δ. Δασκαλόπουλος, Αθ. Δ. Μπούρλος και Κων. Δ. Σιαμανής, καθώς και πολλοί άλλοι συγχριανοί και φίλοι μας των οποίων τα τιμημένα ονόματα σημειώνομεν κατωτέρω.

Οι αείμνηστοι Ιερείς: π. Ιωάννης Παπασπύρου και π. Κων/νος Τριχόπουλος. Οι επιζῶντες Ιερείς: π. Ιωάννης Σπ. Ράμφος, π. Γεωρ. Δ. Στάθης, π. Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης και π. Μιχ. Δ. Βαστάκης.

Οι οσιολ. Μοναχοί π. Γεράσιμος Μικραγιαν-

νανίτης, Υμνογράφος της Μεγάλης Χριστού Εκκλησίας, και ο π. Θεόκλητος Διονυσιάτης.

Οι Εθνομάρτυρες Αρχίατρος Χρήστος Ι. Μέρμηγκας και ο διδάσκαλος Ιωάν. Δ. Καρυοφύλλης.

Οι συγχωριάνοι μας Στ. Α. Αναγνωστόπουλος, Αθηνά Α. Αραπογιάννη, Χαραλ. Ι. Αραπογιάννης, Δημ. Κ. Βαστάκης, Αθ. Δ. Βονόρτα, Δέσποινα Γαλανού, Δημ. Γ. Γιαννάκος, Γεωρ. Ι. Δανιήλης, Ιωαν. Δ. Καναράς, Ιωαν. Α. Κατσιγάνης, Χρησ. Ι. Κοντομέρκος, Τάσος Κ. Κοντομέρκος, Δημ. Κ. Κοντός, Κων. Λιάπης, Ταξ. Χ. Λάλος, Δημ. Χρ. Μποσινάκης, Κων. Β. Μωρίκης, Γεωρ. Θ. Οίκονόμου, Ελ. Π. Παΐδα, Μάχος Σπ. Παπαγιάννης, Βασ. Ι. Περιδης, Δημ. Ι. Πουρνάρας, Ανδρ. Δ. Σιταράς, Ιωάν. Α. Σταθόπουλος, Ο «Τσατσατσούκας», Παν. Α. Τζαβέλης, Κ. Τρανοχωρίτης, και Νικ. Ι. Φλώρος.

Οι φίλοι μας: Ιωάν. Γιαννουλόπουλος, Κ. Θεοφάνους, Ιωάν. Αθ. Καρδαράς, Γεωρ. Παπαπαδής και Χρυσ. Χατζηγιαννιού.

Μεταξύ των ανωτέρω υπάρχουν και άλλα ονόματα, αυτά δεν παραλείφθησαν ηθελημένα. Περιωρίσαμεν τον κατάλογον για να σημειώσωμεν τις γνώμες των κατωτέρω φίλων του Συνδέσμου και του χωριού μας, που έχουν ως εξής:

Ο Ακαδημαϊκός και τ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κων. Τσάτσος για το «Ευρυτ. Λειμωνάριον» έγραψε: «....Θερμά συγχαρητήρια σ' όλα τα μέλη του Συνδέσμου σας για την επιμελημένη έκδοση!». Ο κ. Κων. Παπακωνσταντίνου, όταν ήτο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων μεταξύ των άλλων για την περιοδική έκδοση της ΦΩΝΗΣ..... μας έγραψε τα εξής: «....Τα εν αυτή δημοσιεύμενα καλύπτουν εις όλην την ποικιλίαν των διαστάσεων της, την πνευματικήν, κοινωνικήν και οικονομικήν ζωήν της γραφικής κωμοπόλεως και παρέχουν πληροφορίας περί των σημαντικών προσπαθειών, αι οποίαι αποβλέπουν, με πολλή στοργήν και προσήλωσιν εις τα πάτρια, εις την πολιτιστικήν ανάπτυξιν και προβολήν της ιδιαιτέρας Πατρίδος σας.....»

Ο αείμνηστος Χρήστος Ευαγγελάτος, Πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών..., με αφορμή τον εορτασμόν των 100 χρόνων αφού πρώτα πλέκει υπέροχο ύμνο για τη Ρούμελη και για την Ευρυτανία, στέκεται κατόπιν με θερμό ενθουσιασμό για το Μεγάλο Χωριό τον Σύνδεσμόν του και το Περιοδικό του όπου κατέληξε με τα εξής: «....Και το

εύχομαι επίσης και εις το λαμπρόν περιοδικόν «Φωνή του Μεγάλου Χωριού της Ευρυτανίας» που εκφράζει τον Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτών, με τόσην επιτυχίαν και συνέπειαν».

Ο Καθηγητής κ. Κων/νος Μερεντίτης για τα 100 χρόνια του Συνδέσμου έγραψε: «...Εις το περιοδικόν σας: «Η Φωνή των Μεγαλοχωριτών» δυνατόν τις να παρακολουθήσῃ την δράσιν του συνδέσμου Σας, όμως πλείστα υπέροχα έργα αυτού παραμένουνταν αμνημόνευτα και αφανή εις την περιοχήν της μετριόφρονος και ευπρεπούς σημής....»

Ο αείμνηστος Πάνος Ι. Βασιλείου από τα πολλά του, που μας έγραψε ξεχωρίζομεν τα εξής: «....Είναι γνωστή εις όλους μας η πολύπλευρος και λίαν επιτυχής δράσις του Σωματείου -Η Αγία Παρασκευή-... Και τι δεν έφτιαξε ο Σύνδεσμος σας. Σχολεία, εκκλησίες, δρόμους, ξενοδοχεία, υδραγωγεία, γεφύρια και τόσα άλλα που μαζί με το εξαίρετο περιοδικό σας «Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού» πάντα υπήρχε ωτοπόρος και επάξια επιμήθη με τα βραβεία της Ακαδημίας και του Εθνικού Βασιλικού Ιδρύματος.....».

Επίσης ο αείμνηστος Τρύφων Παπαθανασίου για τα 100 χρόνια έγραψε: «....Εορτή μεγαλειώδης εν τη συνθέσει της και προκαλούσα σεισμόν συγκινήσεως με τας προβληθείσας εικόνας τοπικού ενδιαφέροντος, και τας λεχθείσας βαθυστοχάστους ομιλίας.... Συγχαίρω.... και προβάλλω τον Σύνδεσμόν Μεγαλοχωριτών Ευρυτανίας ως υπόδειγμα....»

Ο δε αγαπητός μας κ. Δημοσθένης Γούλας σταχαστικά επεσήμανε: «....Τα εκατό χρόνια ενός Συνδέσμου είναι ένα κατόρθωμα και μια νίκη εναντίον των χρόνου... » Και ακόμη, ότι «...οι σελίδες της -Φωνής του Μεγάλου Χωριού- θα αποβούν πηγή μελέτης για την Ευρυτανική ιστορία.....»

Ο ακούραστος Φίλος μας δάσκαλος Γιάννης Βράχας επίσης έγραψε: «....Τα επιτεύγματα του Συνδέσμου σας, η δραστηριότης των μελών μας, η συμπαράστασις των φίλων του Μεγάλου Χωριού, αποτελούν παράδειγμα προς μίμησιν.... —Και μεταξύ άλλων εύχεται— «....να γιορτασθή κάποτε και η Χιλιετηρίδα!».

Επίσης και ο αγαπητός Πρόεδρος του Συνδέσμου «ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» κ. Παναγιώτης Κ. Βλάχος για τον ίδιο λόγο έγραψε: «....Ενχόμενος δε και δεύτερον γόνιμον και δαψιλώς παρά του δωρεοδότου Θεού ευλογούμενον αιώνα ζωής εις τον υμέτερον, Σύνδεσμον....»

Ο δε Θεολόγος Καθηγητής κ. Θεόκτιστος Α.

Λαϊνάς για το «Ευρ. Λειμ.» έγραψε: «...Υπερήφανοι πρέπει να αισθάνωνται όσοι βοήθησαν ηθικά και υλικά στην έκδοση του ωραίου αυτού βιβλίου, που αποτελεί σταθμό στα Ρουμελιώτικα γράμματα....»

Επίσης για τον ίδιο λόγο και η ιατρός κ. Αγγελική Κατσουλάκη έγραψε: «..... Άξιος επαίνων ο αξιόλογος πατριωτικός σας Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών, που ανέλαβε την έκδοση αυτή... του αξιζούν θερμά συγχαρητήρια....».

Για την εθνική ιστορία του χωριού μας ο άξιος υμνητής της βουνήσιας Ευρυτανικής γοητείας με το άφθαστο λογοτεχνικό του τάλαντο κ. Φίλιππας Γελαδόπουλος έγραψε: «.....Το Μεγάλο Χωριό βρίσκεται σε τοποθεσία ευνοϊκή, με ασυνήθιστη ποικιλία.... Και ότι -τούτο- δεν είναι μόνο φυσικές ζωγραφίες. Είναι και ένας τόπος όλο ιστορία και αγώνες για την ελευθερία του 'Εθνους.....»

Επίσης για την πρόδοτο του Συνδέσμου μας ο αγαπητός Πρόεδρος των Μικροχωριτών κ. Γεωρ. Δημόπουλος μεταξύ άλλων έγραψε: «....Γνωρίζομεν και παρακολουθούμεν εκ του πλησίον την εξαίρετον πρόσδοτον των Μεγαλοχωριτών και του γεραρού Συνδέσμου των και πολλάκις παραδειγματιζόμεθα απ' αυτούς.....»

Ο δε υπεράξιος διάδοχος του κ. Κλεομ. Κουτσούκης για το «Ευρυτ. Λειμων.» έγραψε: «....Πιστεύουμε ότι το έργον σας όχι μόνο πλουτίζει, στ' αλήθεια κοσμεί, την Ευρυτανική βιβλιογραφία.... Σας συγχαίρουμε και πάλι και σας ευχαριστούμε που μας χαρίσατε ένα τέτοιο έργο..»

Ο Γ. Γραμμ. του «Πίνενι. Κεντ. Ρουμελιώτών» κ. Ιωαν. Παπακωνσταντίνου για τα 100 χρόνια του Συνδέσμου έγραψε: «...εύχομαι, όπως και η προσεχής νέα εκατονταετία του ιστορικού τούτου Συνδέσμου να είναι εξ ίσου λαμπρά και ιστορική όπως και η παρελθούσα.....»

Επίσης και ο Γ. Γραμμ. της «Ο.Ρ.Ε.» κ. Σπ. Σκαρλίγκος έγραψε: «...η «Ο.Ρ.Ε.», η στοργική μάνα των Σωματείων της Ρούμελης, σεμνύνεται δια την προκοπήν του ευγενούς μέλους της, του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών Ευρυτανίας, του οποίου την πρόσδοτον προβάλλει ως παράδειγμα προς μίμησιν και εις τα υπόλοιπα μέλη της.....»

Ο δε Γ. Γραμμ. της «Πανευρυτανικής Ενώσεως» κ. Γεωρ. Οικονόμου εκ μέρους του Προέδρου αυτής αείμνηστου Αν. Πουρνάρα είπε και έγραψε: «....Ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών αποτελεί το διαμάντι στο δακτυλίδι

της Πνευματικής Ευρυτανίας και το ζωντανό παρών σ' όλες τις εκδηλώσεις του Νομού: Εθνικές, πνευματικές, κοινωνικές.....»

Ο εκπρόσωπος του «Εθνικού Ιδρύματος» κ. Δουβάρας, μεταξύ άλλων επόνισε: «....ότι ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών αποτελεί πρότυπον Συνδέσμου συντελούντος στην Κοινωνική μας ανάπτυξη.....»

Ο κ. Σαρδαλής στην πρόσκληση που πήρε για τον ίδιο εορτασμό έγραψε: «... Το περιεχόμενό της το αισθάνομα σαν καθήκον που πηγάζει από την ιδιαίτερη αγάπη μου στο Μεγάλο Χωριό και στην Ευρυτανία γενικώτερα....»

Ο δε κ. Μιχάλης Σταφυλάς επίσης έγραψε: «...Αυτή τη στιγμή, αναμφισβήτητα, γιορτάζεται μια σπουδαία νίκη των Μεγαλοχωριτών, που κάτω από την ιερή σκέπη της Αγίας Παρασκευής, κράτησαν εκατό ολόκληρα χρόνια άσβεστη την αγάπη τους και την συμπαράσταση τους για τον δύμορφο τόπο, απ' τον οποίο ξεκίνησαν τους δύσκολους δρόμους της ζωής....»

Τέλος για επισφράγηση του παρόντος και για την αλήθεια των ανωτέρων παραθέτομεν από τον χαιρετισμό, που έκαμψε ο Πρόεδρος της Κοινότητος του Μεγάλου Χωριού ήδη αείμνηστος Ζάχος Καρύπης στον εορτασμό της 100ετίας του Συνδέσμου τα εξής: «....Έν πρότοις σας μεταφέρω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς, την αγάπην και τας ευχάς του πανέμορφου, καταπράσινου και δροσερού Μεγάλου Χωριού, του οποίου όλοι εσείς είσθε παιδιά του και φίλοι του....» Στη συνέχεια δε μεταξύ άλλων με αγάπη και ευγνωμοσύνη εκ μέρους των κατοίκων του Μεγάλου Χωριού προς τον άξιο Σύνδεσμό του τόνισε: «...Η δραστηρότης, την οποίαν ανέπτυξεν ο Σύνδεσμος, ως μέσον αναγεννήσεως του χωριού μας και των Μεγαλοχωριτών εν γένει κατά την διάρκειαν των εκατό χρόνων της ζωής του είναι ανυπολόγιστος. Οτιδήποτε, λοιπόν, εκτελείται εις το χωριό μας, Εκκλησία, Σχολείον, Αρόμος, Ξενοδοχείον, Παροχή υλικών και ηθικών αμοιβών ο Σύνδεσμος παρίσταται πάντοτε εμπνευστής, βοηθός και χορηγός εις ότι έχει σχέσιν με την εξέλιξιν και ανάπτυξιν του χωριού. Και δικαιότατα, ως εκ τούτου απέκτησε το Βραβείον της Ακαδημίας Αθηνών και κατέστη τοιουτοτρόπως το φωτεινόν παράδειγμα προς μίμησιν όλων των άλλων Ευρυτανικών Συλλόγων...».

Τα ανωτέρω βεβαιωτικά και ευγνώμονα λόγια του αείμνηστου Προέδρου του χωριού μας και όσα ακόμα δειγματοληπτικά άλλα ειπώθηκαν ή γράφηκαν στο Περιοδικό από φί-

λους και δικούς μας κατά την διαρρεύσασα 50ετία, για το Χωριό και το Σύνδεσμό μας, τα λέγουν όλα. Δεν χρειάζεται άλλος σχολιασμός.

Ο Σύνδεσμος και το Περιοδικό του, που γιόρτασε τον πρώτο μισό ΑΙΩΝΑ του, έκαμπαν το καθήκον τους. Καθήκον iερόν χωρίς υπολογισμούς, χωρίς κόπους και χωρίς υστεροβούλιες. Καθήκον με αγάπη και με άφθαστη φιλοπατρία και Χριστιανική φιλαληθλία.

Οι ιστορικοί του μέλλοντος θα ευγνωμονούν τους Ιδρυτές, τους Πρωτεργάτες και όλους τους άλλους Εργάτες, που με φιλοτιμία κατέγραψαν τόσες πληροφορίες στο Περιοδικό για την Ιστορία —παληά και πρόσφατη— του Χωριού, του Συνδέσμου και του Ευρυτανικού χώρου γενικότερα.

Ευχόμαστε η ΜΝΗΜΗ των αείμνηστων Ιδρυτών και Εργατών του Περιοδικού μας να μείνη ΑΙΩΝΙΑ. Και το παράδειγμα τους, να εμπνέει το καθήκον τόσον, σε όσους συνεχίζουν το πολύτιμο έργο τους, όσον και στους επιγενομένους.

Τέλος είναι συνήθεια να γίνεται στο τέλος κάθε έργου κάποια κριτική. Να βαθμολογείται το έργον, να επαινείται ή να κατακρίνεται.

Και το έργον της πρώτης 50ετίας του Περιοδικού δικαιούται αυτής της κριτικής. Δικαιούται αναλόγου τιμής. Ήμεις, για την μέχρι τώρα προσφορά του θα αναφωνούσαμε ταπεινά ένα ΕΥΓΕ! Επιφυλασσόμεθα, όμως, για πολλούς λόγους και αφήνουμε την πρωτοβουλία και την τιμή αυτή να την εκφράσουν άλλοι.....

‘Αλλοι, ας βαθμολογήσουν για να ειπούν το ΕΥΓΕ!

‘Άλλοι, με όλη τους την αντικειμενικότητα και την διακρίνουσα δικαιοσύνη.

+ Πρωτοπρεσβύτερος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ



ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ · ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΓΑΙΩΝΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Κατερτισθέντα σερφώνως τῷ Νόμῳ ΔΝΖ'

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

- 1899 Βασιλόπουλος Γεώργιος του Βασιλείου (απεβίωσε νέος στην Κωνσταντινούπολη όπου μετέβη ως μετανάστης). Γιαταγάνας Δημήτριος του Γεωργίου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη). Ανάπτηρος πολέμου του 1922. Μέλος του Συνδέσμου μας και εκπρόσωπος αυτού στη Θεσσαλονίκη όπου ήτο οικογενειακά και επαγγελματικά εγκατεστημένος και όπου απεβίωσε). Λιάπης Γρηγόριος του Κωνσταντίνου (Εθνομάρτυς). 'Ητο εγκατεστημένος στον Πειραιά οικογενειακώς και επαγγελματικά, όπου διέπρεψε. 'Ητο επίλεκτο μέλος του Συνδέσμου μας και της Διοικήσεως αυτού με το αξίωμα του ταμία. Στην πικρή κατοχή (1942-43) για πατριωτικούς λόγους τον συνέλαβε ο γερμανικός στρατός κατοχής. Εφυλακίσθη, εβασανίσθη και μετεφέρθη σε στρατόπεδο αιχμαλώτων στην Γερμανία. Ως αιχμάλωτος εκεί υπέστη κακουχίας, βασανισμούς και τελικά τον μαρτυρικό θάνατο).
- Μεσίρης Μιχαήλ του Βασιλείου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη, απ' όπου εστρατεύθη για τόν Μικρασιατικό πόλεμο. 'Επεσε γενναία στην μάχη του Καλεγγρότο (1921).

Πρωτογεράκης Ιωάννης του Νικολάου. 'Επεσε γενναία στον Μικρασιατικό πόλεμο (1921) στην ίδια με τον προηγούμενο μάχη του Καλεγγρότο. Διακρίθηκε για την Φιλοπατρία και ανδριούνη του και παρασημοφορήθηκε. Επίσης για τόν γενναίο Γιάννη της παρασημοφορήθηκε και η αείμνηστη χήρα μητέρα του, με εθνική υπερηφάνεια έφερε το παράσημο μαζί της στις μεγάλες Γιορτές.

Πριγκηπίλης Κωνσταντίνος του Αθανασίου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη όπου με φιλοτιμία και εργατικότητα επρόκοψε. Απ' εκεί στρατεύ-

θηκε και έπεσε με ανδειοσύνη (1921) στο πεδίο της τιμῆς).

Σιώκος Νικόλαος του Ιωάννου (Εθνομάρτυς. Μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη, απ' όπου επιστρατεύθηκε και έλαβε μέρος στον Μικρασιατικό πόλεμο. Μετά τόν πόλεμο εγκαταστάθηκε επαγγελματικά στην Αθήνα. Στην πικρή κατοχή (1942-43) κι αυτός συνελήφθηκε στην Λάρισα για πατριωτικούς λόγους από τον στρατό κατοχής. Φυλακίσθηκε, βασανίσθηκε και τέλος εξετελέσθηκε με μαρτυρικό τρόπο).

Σταθόπουλος Διονύσιος του Ανδρέα (μετανάστης στο Χαρτούμ του Σουδάν, όπου επαγγελματικά ευδοκίμησε. Στην συνέχεια εγκαταστάθηκε οικογενειακά και επαγγελματικά ως δερματέμπορος στον Πειραιά, όπου και απέθανε, ήτο μέλος του Συνδέσμου μας με φιλοπατρίδα αισθήματα.)

Σιταράς Δημήτριος του Κωνσταντίνου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη, όπου εσπούδασε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή, καθώς και στην εκμάθηση ξένων γλωσσών. Από την Πόλη επιστρατεύθηκε για τόν Μικρασιατικό πόλεμο, όπου με ανδρειοσύνη τραυματίσθηκε και έκτοτε ήταν ανάπτηρος πολέμου. Επανελθών στο χωριό δημιούργησε ευσεβή οικογένεια. Κατόπιν μετανάστευσε στην Αμερική. Επανελθών εγκαταστάθηκε επαγγελματικά στη Λαμία και στο χωριό, όπου προώρως απέθανε. 'Ητο μέλος του Συνδέσμου μας).

Σκαρπής Ανδρέας του Σπυρίδωνος (φιλότιμος και εργατικός μεγαλοχωρίτης, που έπεσε κι αυτός με ανδρειοσύνη και φιλοπατρία στον Μικρασιατικό πόλεμο (1921)).

Φλώρος Νικόλαος του Ιωάννου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη και

1899 στην Αμερική. Ήταν μέλος του Συνδέσμου και μέλος της Διοικήσεως αυτού που προσέφερε με το αξίωμα του Αντιπροέδρου επί σειράν ετών πολύτιμες υπηρεσίες. Επανελθών από την Αμερική εγκατεστάθηκε οικογενειακά εις Αθήνας. Ήταν ευσεβής χριστιανός, φιλόθεος, φιλόπατρης, στοργικός οικογενειάρχης, πιστός φίλος με μειλίχιους τρόπους.

Χάσκος Αθανάσιος του Δημητρίου (γνωστός με το προσωνύμιο «Τσάμης» μετανάστης στην Κωνσταντινούπολη και γεωργοκτηματίας στο χωριό. Μέλος

του Συνδέσμου μας και βιβλιοθηκάριος της «Λαϊκής Βιβλιοθήκης» του χωριού. Υπήρξε φίλος της πατρίδας, της εργασίας και της προόδου).

Χασκόπουλος Ιωάννης του Ευθυμίου (γνωστός και τούτος με το προσωνύμιο «Κατζιάς», γεωργοκτηματίας και Ιεροψάλτης. Εγκαταστάθηκε οικογενειακά στο Μικρό Χωριό, όπου έδειξε τόν καλλίτερο εαυτό του και χαίρει κάθε τιμής και αγάπης).

(Συνεχίζεται)

+ πρ. Κ. Δ. Βαστάκης

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ



«ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΔΑΛΟΙ»: Τακτικότατη και πλήρης, όπως πάντα, η έκδοση του Συλλόγου «Καλλιακούδα». Το 28ο τεύχος του α' τριμήνου 1985 κυκλοφόρησε με όλη την τρέχουσα ειδησεογραφία και με πολλές αξιόλογες συνεργασίες που καλύπτουν πολλά Ευρυτανικά ζητήματα και ενδιαφέροντα.

«ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»: Πλούσιο σε ύπηρη και με ιδιαίτερα προσεγμένη εμφάνιση κυκλοφόρησε το χριστουγεννιάτικο τεύχος. Μέσα από τις σελίδες του εύκολα διαφαίνεται η επιτυχημένη πορεία της Αδελφότητας των Μικροχωριτών μέχρι σήμερα και διαβεβαιώνεται ότι ανάλογη θα είναι και η συνέχεια.

«ΣΤΕΝΩΜΑ»: Πανηγυρική η τελευταία έκδοση της εφημερίδας του Συλλόγου Στενωματιών με αφορμή τη συμπλήρωση χρόνου από το ξεκίνημα. Πολλές οι ευχές από τη Φ.Τ.Μ.Χ. για μακρόχρονη επιτυχημένη πορεία.

«ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»: Εντυπωσιακό και άψογο σε εμφάνιση το τελευταίο τεύχος του δελτίου της Πατριωτικής Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής «Το Βελούχι». Όπως πάντα με εξαιρετή ύλη και με επαρκή πληροφόρηση όχι μόνο για τα τελευταία Ευρυτανικά συμβάντα στις Η.Π.Α. αλλά και σ' αυτή την ίδια την ιδιαίτερη πατρίδα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

**Αρχές Ιουνίου 1985 θα κυκλοφορήσει το βιβλίο
του Γιάννη Βράχα με τον τίτλο:**

ΕΔΩ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ

Ιστορίες και θρύλοι

**ΕΚΔΟΣΗ: «Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών»
και Συλλόγου
««Καλλιακούδα»»**

Χαρούμενες έκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας



Πρωτοχρονιάτικη πίττα - Παιδική γιορτή 1985

Με τη μεγαλύτερη μέχρι τώρα συγκέντρωση Μεγαλοχωριών πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 1985 στις αίθουσες του Ξενοδοχείου «ΜΑΡΜΑΡΑ» το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίττας και η παιδική γιορτή που έγινε πλέον παράδοση.

Μετά από σύντομη ομιλία του Προέδρου κ. Ν. Καρβέλη ο παριστάμενος Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής Σεβασμιότατος Τιμόθεος (Κοντομέρκος) απήγυνε προς τους παριστάμενους συμπατριώτες του εμπνευσμένο μήνυμα με ιδιαίτερη επικέντρωση του ενδιαφροντος στα ελπιδοφόρα νιάτα του χωριού μας.

Τις πίττες έκοψαν πλην του Σεβασμιούταν, ο Πρωτοπρεσβύτερος Κων/νος Δ. Βαστάκης και ο ακούραστος πρωτεργάτης των έργων και εκδηλώσεων στην Καλλιακούδα και θερμός συμπατριώτης του έργου του Συνδέσμου δάσκαλος Γιάννης Βράχας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο πρόσφερε σε όλους αναψυκτικά, ποτά, ξηρούς καρπούς και άφθονα γλυκά, και στα παιδιά μοιράστηκαν χρήσιμα δώρα (κυρίως βιβλία συμπατριωτών μας συγγραφέων).

Η εκδήλωση κύλισε μέσα σε μια ιδιαίτερα χαρούμενη ατμόσφαιρα, και αυτοσχέδια χρωδία από το σύνολο σχεδόν των μικρών Μεγαλοχωριών έψαλε (με τη συνοδεία αρμονίου τα κάλαντα και άλλα επίκαιρα τραγούδια).

Θερμά ευχαριστήρια και ευχαριστίες σε όσους βοήθησαν στην επιτυχία που χρόνο με το χρόνο τείνει να γίνει στην κυριολεξία η «πρώτη» εκδήλωση του Συνδέσμου.



Λαϊκό πανηγύρι Καλλιακούδας

Το Σάββατο 18 Αυγούστου 1984 έγιναν οι καθιερωμένες εκδηλώσεις στην Καλλιακούδα.

Θεία Λειτουργία που ετέλεσαν οι ιερείς Μεγάλου και Μικρού Χωριού κ. κ. Λαμπαδάρης και κ. Ν. Αζανάς, χοροστατούντος του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Νικολάου.

Η συνέχεια η επιμνημόσυνη δέηση στο Ήρω ή των πεσόντων, η ομιλία, οι προσφωνήσεις και οι καταθέσεις στεφάνων.

Σύσσωμες παραυρέθησαν οι Αρχές του Νομού με επικεφαλής το δραστήριο και ιδιαίτερα αγαπητό Νομάρχη Ευρυτανίας κ. Νώντα Μπλατσή.

Μεγάλη και η συμμετοχή του κόσμου παρά τις κάπως αμφίβολες καιρικές συνθήκες.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου παρόν στο σύνολό του καθώς και το Κοινοτικό Συμβούλιο του Μεγάλου Χωριού. Επίσης

το Συμβούλιο του Συλλόγου «Καλλιακούδα» που φέρνει και το κύριο βάρος και την ευθύνη της οργάνωσης των εκδηλώσεων. Τέλος σημαντική σε αριθμό ήταν η εκπροσώπηση και των άλλων Συλλόγων και Κοινοτήτων των Χωριών της Καλλιακούδας.

Ακολούθησε γεύμα κάτω από τα βαθύσκια έλατα της αθάνατης Καλλιακούδας, ενώ το κρασί προσφέροταν άφθονο και δωρεάν από την οργανωτική επιτροπή.

Το κέφι γρήγορα φούντωσε και το κλαρίνο αντιλάλησε στις γύρω λαγκαδιές σκορπίζοντας ρίγη αξεπέραστης συγκίνησης.

Ιδιαίτερη ομορφιά προσέδωσε η παρουσία του χορευτικού συγκροτήματος Λομνίστα με τις λαμπρές παραδοσιακές στολές τους και τις χορευτικές τους ικανότητες.

Χορός και τραγούδι κράτησαν μέχρι αργά το απόγευμα και δύο έφυγαν κάνοντας μια και μόνη ευχή. Και του χρόνου.....

Η Ετήσια Χοροεσπερίδα

Μέσα σε μια εξαιρετικά κεφάτη ατμόσφαιρα έγινε στις 3 Φεβρουαρίου 1985 ο αποκριάτικος χορός του Συνδέσμου.

Το κοσμικό κέντρο «Βράχος» των συμπατριωτών μας Θανάση και Δημήτρη Κατσιγιάννη άνετο, φιλόξενο, με προσεγμένο, πλούσιο και ανανεωμένο πρόγραμμα, με καλό φαγητό και χαμηλές τιμές, έδωσε τη δυνατότητα να οργανωθεί μια βραδιά που άφησε όλους όσους παρευρέθηκαν απόλυτα ικανοποιημένους.

Επεκράτησε αμείωτο κέφι απ' την αρχή μέχρι το τέλος και ανέδειξε πολλά χορευτικά ταλέντα όλων των ηλικιών και των δύο φύλων.

Τη βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους ο συμπατριώτης μας Βουλευτής Αθήνας κ. Κ. Γ. Σαφάλης με τη σύζυγό του και ο ακούραστος δάσκαλος Γιάννης Βράχας εκ μέρους του Συλλόγου «Καλλιακούδα».

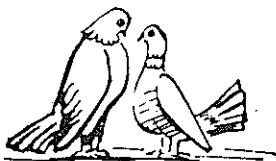
Η νεολαία μας έκανε και πάλι έντονη την παρουσία της και ανανέωσε έμπρακτα την υπόσχεση ότι θα συνεχίσει να στηρίζει τις εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας, αλλά και θα πρωτοστατήσει στην ανανέωση και βελτίωσή τους.

Την σύντομη προσφώνηση του Προέδρου κ. Ν. Καρβέλη ακολούθησε το άνοιγμα του χορού από τον Αντιπρόεδρο κ. Ηλία Καρύπη, το Σύμβουλο κ. Γιάννη Θ. Βονόρτα και τα άλλα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Σύντομα η πίστα γέμισε από ενθουσιώδεις συμπατριώτες μας και το γλέντι άναψε για καλά.....

Η Λαχειοφόρος αγορά με πολλά και ιδιαίτερα πλούσια δώρα, χάρις στη γρήγορη και αθόρυβη διαδικασία της, σημείωσε απόλυτη επιτυχία και ευχαρίστησε όλους τους παριστάμενους χωρίς να τους κουράσει.

Οι δυνατότητες αυτής της εκδήλωσης είναι απεριόριστες. Ελπίζουμε η επιτροπή Κοινωνικών Εκδηλώσεων που συγκροτήθηκε κατά τη Γενική Συνέλευση της 10.3.85 να βοηθήσει το Δ.Σ. στην καλύτερη οργάνωσή της. Παράλληλα πιστεύουμε να κινητοποιηθούν και οι υπόλοιπες Μεγαλοχωρίτικες οικονομίες, ώστε να ενισχύσουν με την παρουσία τους την κύρια εκδήλωση του Συνδέσμου. Ο χρόνος θα δείξει.....





ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

Ο Αδάμ Κοντής και η Ευγενία Νικοζήση (κόρη της Γεωργίας Νικοζήση - Πασπαλάρη) ΗΠΑ.

Η Φ.Τ.Μ.Χ. τους εύχεται γρήγορη στέψη.



Κοντοθανάστης Νικόλαος (εγγονός Σεραφείμ Προβόλου) Παιδίατρος, αρραβωνιάστηκε μετά της Δέσποινας Ξενικάκη Μαθηματικού. Δίγκα Χρυσούλα (εγγονή Ευαγγέλου Κακαράτζα) αρραβωνιάστηκε μετά του Αντωνίου Νικηφόρου.

Ο Δημήτριος Ν. Βλαχάκος και η Ελίζα Γ. Στασινοπούλου αρραβωνιάστηκαν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

π. Ρήγας και η πρεσβυτέρα Αμαλία Αλεξούδη (στις ΗΠΑ) απέκτησαν κορίτσι.

‘Οσοι δεν παίρνουν το περιοδικό παρακαλούνται να μας ενημερώσουν για να συμπληρώσουμε τον κατάλογο με τις διευθύνσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΑΜΟΙ:

Ο Αθανάσιος Στ. Καρίπης και η Πόπη Χρ. Μιχαλοπούλου.

Ο Δημήτριος Θεοδ. Αναγνωστόπουλος και η Βαΐνα Ανδρ. Τάτση.

Ο Θωμάς Δημ. Γυφτομήτρος και η Χρυσούλα Π. Δίσου.

Ο Δημήτριος Σιμιτζής και η Ελισάβετ Ν. Δανιηλόγλου (το γέν. Ανδρ. Μεσίρη).

Ο Παναγιώτης Ε. Κακλαμάνης και η Μαρία Ν. Κεράνη.

Ο Δημήτριος Κ. Βαστάκης και η Ανδριανή Στ. Λοράνδου.

Ο Βασίλειος Γ. Γεωργακόπουλος και η Αγγελική Κ. Καίσαρη.

Η. Φ.Τ.Μ.Χ. εύχεται στους νεόνυμφους κάθε ευτυχία.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Το αγόρι του Δημητρίου και της Ελένης Χαβελέ (το γέν. Ηλ. Καρίπη) που ονομάστηκε ΚΩΝ/ΝΟΣ.

Η. Φ.Τ.Μ.Χ. εύχεται στους γονείς και τον ανάδοχο να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ (στο Μ. Χωριό):

1. Βαπτίστηκε το αγόρι του Ελευθερίου Κων/νου και Βασιλικής και ονομάσθηκε Ιωάννης. Ανάδοχος ο. Φώτιος Μπανιάς.

2. Το αγόρι του Γαβρίλη Νικολάου και Κλεονίκης και ονομάστηκε Θεόδωρος. Ανάδοχος ο Λάμπρος Ζωγράφος.

3. Το κορίτσι του Ιωάννη και Αικατερίνης Γαβρίλη που ονομάστηκε Ανδρομάχη. Ανάδοχος Νικόλαος Λύρας.

4. Το αγόρι του Ζαχαρόπουλου Βασίλη και Χρυσής που ονομάστηκε Παναγιώτης. Ανάδοχος Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος.

5. Το αγόρι του Καρβέλη Αλέξανδρου και Ιωάννας, που ονομάστηκε Αθανάσιος. Ανάδοχος Ελένη Τσώνη.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ



ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 2.9.84

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου των απανταχού Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» μόλις πλήρωφορήθηκε τον αδόκητο θάνατο του Σεβαστού μας συμπατριώτη και δραστηρίου μέλους του Συνδέσμου ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΦΛΩΡΟΥ Συνήλθε σήμερα Κυριακή 2 Σεπτεμβρίου 1984 σε έκτακτη συνεδρίαση.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου αναφέρθηκε στην προσωπικότητα, το ήθος την εργατικότητα και τα αισθήματα φιλαλληλίας, Φιλοπατρίας και ιδιαίτερης αγάπης που χαρακτήριζαν τον εκλιπόντα για το Μεγάλο Χωριό και το Σύνδεσμό.

Τονίστηκε από όλα τα μέλη του Δ.Σ. η δημιουργική παρουσία του στο Σύνδεσμο του οποίου για πάρα πολλά χρόνια διατέλεσε ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Επίσης αναφέρθηκε η δραστηριότητά του ως αντιπροσώπου του Συνδέσμου στην Αμερική, όπου και πρωτοστάτησε για τη συγκέντρωση μεγάλου χρηματικού ποσού που αποτέλεσε τον κύριο πυρήνα τόσο για τήν εκ νέου ανέγερση και επέκταση του Ξενοδοχείου του Μ. Χωριού το 1954, όσο και για την αγιογράφηση του καθεδρικού Ι.Ν. της Αγίας Παρασκευής.

Η παρουσία του σε όλες τις εκδηλώσεις και δραστηριότητες του Συνδέσμου συνδέθηκαν με την ίδια τη λειτουργία του και οι σοφές συμβουλές και παραινέσεις του αποτελούσαν και θα αποτελούν παντοτενή έκφραση αγάπης και ενότητας για το Σύνδεσμο και το Μεγάλο χωριό που κοντά του, όπως τόθελε, για πάντα θα αναπαύεται.

Τα μέλη του Δ.Σ ο μόφωνα αποφάσισαν

1. Να εκπροσωπήσει το Σύνδεσμο και το Δ.Σ. κατά τήν Εξόδειο ακολουθία και να διαβάσει το παρόν ψήφισμα ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΙΠΗΣ.
2. Να κατατεθεί αντί στεφάνου ποσόν 7.000 υπέρ του όστεοφυλακείου Εθνομαρτύρων.
3. Να εκφραστούν τα βαθύτατα συλλυπητήρια του Δ.Σ προς τους οικείους του μεταστάντος.
4. Να δημοσιευτεί το παρόν ψήφισμα στην επομένη έκδοση της «Φωνής του ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ».



Κοινοτικά έργα (ανταπόκριση από το Μεγ. Χωριό)

Τα έργα που πρότεινε η Κοινότητα στη Νομαρχία μετά από Λαϊκή Συνέλευση είναι τα παρακάτω και με την εξής σειρά:

1. Αποπεράτωση Κοιν. Ξενώνα.
2. Αποχέτευση (επέκταση αποχετ. και αντικατάσταση του παλαιού δικτύου από οικία Γ. Πριόβιολου μέχρι Άγιο Δημήτριο).
3. Αποπεράτωση περιφερειακού δρόμου.
4. Αποπεράτωση δρόμου Γάβρου - Μεγ. Χωριού.

5. Αποπεράτωση δρόμου πάνω από οικία Τσελεπή μέχρι ρολόϊ.

6. Αποπεράτωση δρόμου από οικία Λαϊσού Θεοφάνη και προς τα πάνω (σταυρό).
7. Αποπεράτωση δρόμου από οικία Γ. Πριόβιολου μέχρι Κεφαλλόβρυσο.
8. Κατασκευή σφαγείων.
9. Αγροτικοί δρόμοι.

Από αυτά χρηματοδοτήθηκε το 4ο: Αποπεράτωση δρόμου Γάβρου-Μεγάλου Χωριού με 3.000.000 δρχ. και το 1ο: με 1.000.000 δρχ. (Ξενώνας) μέχρι τώρα.

Επίσης χρηματοδοτήθηκε η σύνδεση Κοιν. Μεγ. Χωριού και Δερματίου για το υδρευτικό έργο με 10.000.000 δρχ.



Νεκροταφείο

Χάρις σε αξιέπαινη πρωτοβουλία μιας αξιόλογης Μεγαλοχωρίτικης οικογένειας κατασκευάστηκε, στο προαύλιο του κοιμητηρίου που διαμορφώθηκε ανάλογα ένα αξιοπρεπές και χρησιμότατο κυλικείο.

Ακόμη καθαρίστηκε ο κυρίως χώρος του Νεκροταφείου και η όλη εικόνα φροντίδας και νοικοκυροσύνης δείχνει το μέτρο και το μέγεθος του οφειλόμενου σεβασμού στη μνήμη των προσφιλών προσώπων που αναπαύονται εκεί.



Πνευματική Στέγη - Παιδική Χαρά

Από το περασμένο καλοκαίρι στήθηκε με δαπάνες του Συνδέσμου και λειτουργεί Παιδική Χαρά στην αυλή της Πνευματικής Στέγης.

Ο χώρος περιφράζεται κατάλληλα και απευθύνεται κυρίως στα μικρά παιδιά. Παράλληλα οι συνοδοί τους θα μπορούν να παρακολουθούν από τα αναπαυτικά καθίσματα που τοποθετήθηκαν στον ίδιο χώρο, να επισκέ-

Ξενοδοχείο «Αντιγόνη»

Το..... σήριαλ της αποπεράτωσης των εργασιών στο Ξενοδοχείο συνεχίζεται.

Είχαμε την πληροφορία και την ελπίδα ότι ο πρώτος όροφος θα ήταν ετοιμοπαράδοτος τα περασμένα Χριστούγεννα, δεν ετοιμάστηκε ομώς ούτε για το Πάσχα.

Μένει τώρα η ελπίδα να λειτουργήσει το καλοκαίρι.

Έτσι για την ώρα είναι σε χρήση μόνο η αίθουσα (καφεζαχαροπλαστείο - εστιατόριο) του ισογείου.

Πάλι καλά.....



3: Πάσχα 1985

Αη Θανάσης

Στην ωραιότερη τοποθεσία του χωριού μας διαρκώς και βελτιώνονται οι συνθήκες παραμονής και απόλαυσης.

Ανακαινίστηκε και λειτουργεί θαυμάσια το Τουριστικό Περίπτερο, καθαρίστηκε η περιοχή και κατασκευάστηκαν καινούργιες πέτρινες βρύσες εξαιρετικά καλαισθητές.

Υπάρχουν πολλά ακόμα να γίνουν αλλά γενικά είναι οφθαλμοφανής η ιδιαιτερη φροντίδα για την αναβάθμιση του μοναδικού σε ομορφιά τοπίου.



ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

1: Δρόμος Γαύρος - Προυσσός

Συνεχίζεται η ασφαλτόστρωση του δρόμου Γαύρου - Προυσσού. Έχουν γίνει τα απαραίτητα έργα υποδομής προς συγκράτηση των χωμάτων από τις κατολισθήσεις και η όσο το δυνατόν απομάκρυνση των νερών, ώστε ο δρόμος να μη υφίσταται βλάβες. Η ασφαλτόστρωση έχει φτάσει περίπου μέχρι το «Δερματόρρεμα», εκτός από ελάχιστα τμήματα πολύ μικρά. Έχει προγραμματισθεί από τη Νομαρχία Ευρυτανίας να έχει τελειώσει ο δρόμος ως το τέλος του 1985 μέχρι τα «Διπόταμα» με πλήρη ασφαλτο.

Έτσι ελπίζουμε το 1986 να ολοκληρωθεί ο δρόμος μέχρι τον Προυσσό για να διευκολυνθούν οι χιλιάδες προσκυνητές που κάθε χρόνο κατακλύζουν το μοναστήρι της Παναγίας του «Προυσσού» και επί πλέον να ικανοποιηθούν από τη θαυμάσια διαδρομή που τους επιφυλάσσει η φύση, που τόσο σπάταλα στα βράχια αυτά έχει απλώσει τις ομορφιές της.

2: Πεστροφογεννητικός Σταθμός Γαύρου

Όπως είναι γνωστό στο Γαύρο στη θέση «Λογγές» δημηουργήθηκε ένας σύγχροντς πεστροφογεννητικός σταθμός. Σκοπός του είναι να δημιουργεί γόνο πέστροφας και μάλιστα «ντόπιας» ώστε μετά να αφήνεται ελεύθερος και να εμπλουτίζεται το ποτάμι μας με άφθονο ψάρι. Η λειτουργία του άνω σταθμού άρχισε και όπως μας πληροφόρησαν άρχισε να αποδίδει, μολονότι οι πέστροφες οι ντόπιες του ποταμού μας που τις έβαλαν στο σταθμό για πολλαπλασιασμό δυσκολεύτηκαν να προσαρμοσθούν σε περιορισμένο χώρο. Παρ' όλα αυτά επέζησαν αρκετές και είναι βέβαιο ότι με τη βιολογική τους επιλογή θα φθάσει η παραγωγή γόνου σε υψηλό επίπεδο.

4: Ρολόϊ

Έχει περίπου ένα χρόνο να λειτουργήσει το ρολόϊ του χωριού μας. Ο γνώριμος ήχος της καμπάνας του έπαιψε να μας συντροφεύει, που με τους κτύπους του ενεργοποιούσε όλο το χωριό σε όλη την έκτασή του. Ελπίζουμε η Κοινότητά μας να το φροντίσει, ώστε να ξαναλειτουργήσει και μάλιστα χωρίς διακοπή.



ΝΕΟΙ ΕΥΡΥΤΑΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Στη νέα Βουλή η Ευρυτανία θα εκπροσωπείται από δύο και πάλι βουλευτές. Από τον κ. Κώστα Τσιγαρίδη Βουλευτή Ευρυτανίας τον οποίο και συγχαίρουμε για την επανεκλογή του και τον κ. Μιχάλη Κ. Λιάπη (Β' Αθήνας) το συγχωριανό μας που του ευχόμαστε καλορίζικος στο νέο του αξίωμα.

Προσβλέπουμε σε μια πλατιά συνεργασία μαζί τους για το καλό του τόπου και ιδιαιτέρα του Μεγάλου Χωριού και ελπίζουμε να την έχουμε.



ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Με αφορμή τις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές βρεθήκαμε για λίγο στο Μεγάλο Χωριό και βέβαια «ένα κερί» στην Αγία Παρασκευή ήταν μια «εκ βαθέων» υποχρέωση και ανάγκη.

Για άλλη μια φορά δόθηκε η ευκαιρία να θαυμάσουμε την τάξη, την καθαριότητα, τη ομορφιά και τη νοικοκυροσύνη που επικρατεί τόσο μέσα στον Ιερό Ναό, όσο και στο μεγάλο προαύλιο. Αξίζουν ιδιαιτέρα συγχαρητήρια τόσο στο εκκλησ. συμβούλιο, όσο και στον εφημέριο του χωριού μας π. κ. Λαμπαδάρη, την άξια πρεσβυτέρα και τα παιδιά τους. Η εικόνα που παρουσιάζει η Αγία Παρασκευή χάρις στη δική τους φροντίδα είναι κόσμημα και παράδειγμα για όλους.

Ένας αγαπητός φίλος αναφώνησε μέσα στον ενθουσιασμό του ότι έτσι όμορφη έχει να δει την Αγία Παρασκευή από την εποχή του Παπα - Δημήτρη Βαστάκη. Εσείς οι παλαιότεροι συμφωνείτε;

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

1. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ του Δημητρίου, (εγγυός Δημ. Γιαταγάνα). Ολοκλήρωσε τις σπουδές του και πήρε το DOCTORAT από το Πανεπιστήμιο M.I.T. της Μασαχουσέτης,
2. ΜΩΡΙΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Βασιλείου. Συνεχίζων από εικοσαμήνου τας μεταπτυχιακάς του σπουδάς, πήρε α) το MASTER β) το QUALIFYED από το ΠανεπιστήμιοΝΟΡΤΗΕΑΣΤΕΡΝ της Μασαχουσέτης και συνεχίζει δια DOCTORAT με έρευνα εις την ΒΙΟΦΥΣΙΚΗΝ.
3. ΔΑΛΕΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Χρίστου, (εγγονός Χαραλάμπους Καρυοφύλλη) αριστεύσας πήρε το πτυχίον του από την Φαρμακευτικήν σχολήν του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
4. ΜΩΡΙΚΗ ΧΡΥΣΑΝΙΤΑ του Επαμεινώνδα. Πήρε το πτυχίον της ως Μαθηματικός ίσι το Αριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.
5. ΜΩΡΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του Ιωάννου. Πήρε το πτυχίον της ως Χημικός από το Πανεπιστήμιο ANN ARBOR του Μίτσιγκαν.
6. ΜΩΡΙΚΗ ΚΑΙΤΗ του Δημητρίου. Πήρε το πτυχίον της, Οικονομικών επιστημών από το Πανεπιστήμιο LOYOLA του Σικάγου.



Σ.Β.

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον πληροφορούμε τους αναγνώστες του περιοδικού μας ότι το Μεγαλοχωρίτικο ζεύγος των γιατρών Νίκος Κων/νου Αραπογιάννης και η σύζυγός του Αγγελική επέστρεψαν από τη Σοβιετική Ένωση και εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην πατρίδα μας.

Η κ. Νίκος Αραπογιάννης σπουδάσει αιτρική και έλαβε το πτυχίο του με άριστα από το Πανεπιστήμιο του Τασμί της Τασκένδης. Ακολούθως προσελήφθη στο Εθνικό Επιστημονικό Κέντρο Χειρουργικής της Ακαδημίας Ιατρικών Επιστημών της Σοβιετικής Ένωσης (Μόσχα) όπου με επιτυχία ειδικεύτηκε ως Χειρουργός Ουρολόγος και έλαβε διδακτορικό δίπλωμα.

Στο παραπάνω Κέντρο εργάστηκε 14 χρόνια. Ο Dr. Νίκος Αραπογιάννης, ειδικός Χειρουργός Ουρολόγος θα δέχεται τους πάσχοντες συμπολίτες μας στο ιατρείο του, τηλ. 25.27.958 και 25.11.196.

Η σύζυγός του Αγγελική Ν. Αραπογιάννη είναι ιατρός Καρδιολόγος.

Αποφοίτησε αριστούχος και αυτή από το Πανεπιστήμιο Τασμί της Τασκένδης και εργάστηκε επί πολλά χρόνια στην Καρδιολογική Κλινική του Πανεπιστημίου της Μόσχας. Διαθέτει άριστη κατάρτιση και πολυετή επιστημονική πείρα, στα νοσήματα της καρδιάς, το κύκλοφοριακό και το αγγειακό σύστημα. Δύο λαμπροί επιστήμονες που τίθενται στην υπηρεσία των ασθενών και θα δέχονται με ιδιαίτερη φροντίδα τους συμπατριώτες μας.

Το περιοδικό μας τους καλωσορίζει στην παροικία των Μεγαλοχωριτών της Αθήνας και τους εύχεται καλή σταδιοδρομία και προκοπή στην πατρίδα μας.

Από τη θέση αυτή θέλουμε να συγχαρούμε τη νέα επιστήμονα συγχωριανή μας ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ Κ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ (κόρη του Κώστα Αραπογιάννη και της Μαρίκας Δασκαλάκη - Αραπογιάννη) που αποφοίτησε από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο της Αθήνας ως Ηλεκτρολόγος - Μηχανολόγος - Μηχανικός.

Στη νέα επιστήμονα ευχόμαστε εγκάρδια καλή σταδιοδρομία, επιστημονική καταξίωση και κοινωνική προκοπή.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

1. ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ ΘΕΟΔΩΡΑ του Γεωργίου. Πέτυχε στην Πολυτεχνική Σχολή, τμήμα πολιτικών Μηχανικών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
2. ΔΑΛΕΣΗ ΑΝΝΑ — MARIA του Χρίστου (εγγονή Χαραλάμπους Καρυοφύλλη) Πέτυχεν εις την Γυμναστικήν Ακαδημίαν Θεσσαλονίκης.



ΝΕΑ ΜΕΛΗ

- Γεώργιος Μαλέγκος
Μαρίκα Αργ. Τσιάκου (το γ. Δ. Λαδόπουλου)
Γεωργία Νικοζήση (το γ. Ν. Πασπαλάρη U.S.A.)
Χρίστος Πασπαλάρης

Ο κουμπάρος μου ο Γιάννης

Δέκα πρόβατα έχει ο Γιάννης
τσέλιγκας μέσ' το χωρίο
«Μαλαμούλη» τον φωνάζουν
κι' δεν έχει τελεμό.

Το καθένα με κουδούνι,
με ξεχωριστή φωνή
εχαρίζανε στο Γιάννη
κέφι και χαρά τρανή.

Παραπέρα σταυροπόδι
ή στη γκλίτσα ακουμπιστός
κάθετ' από το πρώι ως το βράδυ
καμαρώνει το κοπάδι.

Κι' όταν κείνα θα κοιμούνται
και θα πάψ' η μουσική
θα το λέει με τη φλογέρα
εις τον ίσκιο τον παχύ.

Τώρα στρίθει το τοιγάρο
και μιλάει με τον κουμπάρο
πόχει έρθει στο τσαρδί¹
για να στήσουν λακερδί.

«Δω θε να γινή η στρούγκα
κει θα πήξω το τυρί²
τα κουτάβια κει θα τρώνε
θα τα χάνει όποιος θωρεί».

Και κουδούνια και καρδάρια
και τσαντήλες με τυρί³
θέλει κι' απέραντα λειβάδια
να βοσκάνε τα κοπάδια.

Άνοιξη θε ν' ανεβαίνω
απ' τους κάμπους στα βουνά
με τη γκλίτσα μου στο χέρι
με τη σκούφια μου στραβά.

Τα πενήντα δεν τα θέλει
ούτε εκατό ζητάει,
θέλει βιός, τρανό κοπάδι
να σκαριζ⁴, πρωί και βράδυ.

Ούτε άλλον στο χωρίο
θέλει νάχη τόσο βιό.
Ένας θάναι, λέει, ο Γιάννης
βασιλιάς βουνού και στάνης.

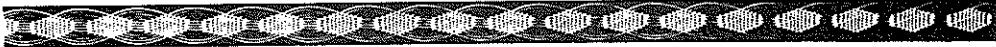
Κι' όλο λέει κι' όλο τα βλέπει
μπρος του τώρα ζωντανά.
Μιά αμέτρητη πραμάτια
που να σου θαμπών⁵ τα μάτια.

Τόσο ρόδινα τα φέρνει
τόσο πειστικά τα λέει
που ρωτάς τον εαυτό σου
να σου πη για το μυαλό του.

Όνειρο και παραμύθι
κάνει ο Γιάννης τη ζωή
και τα δέκα, χίλια βλέπει
να κοιμούνται στο μαντρί.

Ευτυχής όποιος μπορεί
όπου ζη, όπου βρεθή
παραμύθι να την κάνη
τη σκληρή του τη ζωή.

Γιάννης Βράχας.



Για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Συνδέσμου το Δ.Σ. προχώρησε στη συγκρότηση διαφόρων Επιτροπών.

Πιστεύουμε ότι έτσι και περισσότερα μόδη κινητοποιούνται και οι προϋποθέσεις επιτυχίας των διαφόρων εκδηλώσεων αυξάνονται.

Γι αυτό πρέπει όλα τα μέλη να συμπαρίστανται στις παρακάτω επιτροπές και να ενισχύουν το έργο τους για το καλό του Συνδέσμου και την προκοπή του Χωριού μας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΔΡ. ΒΟΝΟΡΤΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΗΜ. ΒΟΝΟΡΤΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΛΕΞ. ΚΑΛΟΖΟΥΜΗ
ΕΥΔΟΚΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ
ΜΑΙΡΗ ΑΡΙΣΤ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ
ΛΙΤΣΑ Κ. ΜΠΟΥΡΑ
ΑΘΗΝΑ Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ Δ. ΚΑΡΑΜΕΤΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΣΙΤΑΡΑΣ

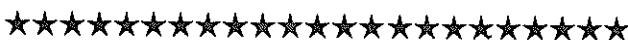
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ
ΕΛΕΝΗ Γ. ΣΤΑΥΡΑΚΗ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Δ. ΚΑΡΑΜΕΤΑΣ
ΞΕΝΗ Ν. ΚΑΡΒΕΛΗ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΠ. ΤΣΕΛΕΠΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΧΡ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΥΝΕΛΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ Δ. ΚΑΡΑΜΕΤΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ
ΠΑΝΟΣ Ι. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Ε Υ Ρ Υ Τ Α Ν Ι Κ Α



Παράδειγμα προς μίμηση η Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής

«ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»

του Γιώργου Σταυράκη

Τη σπουδαιότητα που έχει ένας Σύνδεσμος Πατριώτων μέσα στις πολυεθνικές κοινωνίες όπως είναι η Αμερική, την αντελήφθηκαν πολύ σωστά οι Ευρυτάνες της Αμερικής και ίδρυσαν την Ένωση Ευρυτάνων το «Βελούχι». Πάνε 40 και πλέον χρόνια από τότε που μια χούφτα πατριώτων σχημάτισαν τον πυρήνα που έμελε να είναι σήμερα μια σωστά συγκροτημένη πατριωτική οργάνωση με δραστηριότητες κοινωνικού περιεχομένου. Το γιο του «Βελουχιού» μέσα στη διαδρομή της Σαραντάχρονης Ιστορίας του είναι μεγάλο. Για τη γεννέτειρα Ευρυτανία το Βελούχι στάθηκε αρωγός στην ίδρυση και εξωραϊσμό εναγών ιδρυμάτων μερικά από τα οποία είναι Νοσοκομείο, Γυμνάσιο, Γηροκομείο, οικοτροφεία και άλλα. Παράλληλα οι υποτροφίες που προσφέρει από χρόνια το Βελούχι σε Ευρυτάνες σπουδαστές έγιναν γόνιμος σπόρος για να αναδειχτούν δεκάδες νέοι επιστήμονες που κοσμούν σήμερα την Ευρυτανική παροικία της Αθήνας και αλλού. Άλλα οι δραστηριότητες των Ευρυτάνων μέσα στις Η.Π.Α. είναι το ίδιο αξιόλογες σε κοινωνικές, πολιτιστικές και ανθρωπιστικές εκδηλώσεις με κορύφωμα το 40ο ετήσιο Συνέδριο που έγινε στο Williamsburg της VA το 1984. Το Συνέδριο αυτό όπως είναι γνωστό πήρε ιστορική σπουδαιότητα γιατί γιορτάστηκε πανηγυρικά η Επέτειος των 40 χρόνων από την ίδρυσή του. Για να παρευρεθούν στις ασίες του συνέδριου πήγαν στην Αμερική σχεδόν σύσσωμος ο πνευματικός κόσμος της Ευρυτανίας, εκπρόσωποι της εκκλησίας με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟ ο Δήμαρχος Καρπενησίου και άλλες προσωπικότητες του Ευρυτανικού χώρου. Ο Πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης κ. Παν. Κωστοπαναγιώτης μπορούμε να πούμε χωρίς επιφύλαξη ότι όπως πάντα, έπαιξε και στην εκδήλωση αυτή πρωταρχικό ρόλο στην άρτια εκπροσώπηση από πλευράς Πανευρυτανικής Ένωσης Αθηνών.

Οι άοκνες και μεθοδευμένες προσπάθειες επιβραβεύονταν με έπιτυχία. Σε επίσημο δείπνο που δόθηκε από το «Βελούχι» στην διάρκεια του Συνεδρίου ο κ. Κωστοπαναγιώτης παρέδωσε έγγραφο ευαρέσκειας της Υπουργού Πολιτισμού και Επιστημών κας Μελίνας Μερκούρη που χαιρετίζει και αναγνωρίζει τη σαραντάχρονη δημιουργική πορεία του «Βελουχιού».

Ο κ. Κωστοπαναγιώτης σαν μόνιμος εκπρόσωπος του «Βελουχιού» στην Ελλάδα για πολλά χρόνια στον απολογισμό που έκανε σύντομα αλλά γλαφυρά είπε ότι περί τα δύο εκατομμύρια δολλάρια διέθεσε τα τελευταία χρόνια το Βελούχι για κοινωφελή έργα στο Καρπενήσι. Οι προσωπικές δωρεές και Διαθήκες περνάνε τα πενήντα εκατομμύρια δολλάρια στα 40 χρόνια του Βελουχίου στην Αμερική. Στη συνέχεια αποφασίστηκε να σταλούν 45.000 δολλάρια για τη συνέχιση των εργασιών του Γηροκομείου που χτίζεται τώρα στο Καρπενήσι, και 9.000 δολλάρια για τις υποτροφίες Ευρυτάνων Φοιτητών.

Το έργο αυτό του Βελουχίου ξεπερνάει τα όρια των μικρών Συλλόγων από απόψεως ανθρώπινου δυναμικού αλλά και από πλευράς ουσιαστικού έργου που είναι αυταπόδεικτο. Η πρόσφατη πρωτοβουλία της Πανευρυτανικής Ένωσης Αθήνας για να αναγνωριστεί το «Βελούχι» από την Ακαδημία Αθηνών είτανε κάτι που από πολλά χρόνια έπρεπε να είχε γίνει.

Έστω και τώρα πιστεύουμε ότι το Ανώτατο Ίδρυμα της Πατρίδας η Ακαδημία Αθηνών θα τιμήσει με την αναγνώριση και την επιβράβευση μιας κοινωνικής ομάδας Ελλήνων της ξενειτιάς που με το μόχθο της εργασίας τους, το άκαμπτο σθένος έκαναν τόσα πολλά για την πατρίδα σε τόσο λίγο χρόνο. Η εθνική αυτή προσφορά τους είναι καιρός να αναγνωρισθεί και από τους επίσημους φορείς της Μητροπολιτικής Ελλάδας.

Το 42ο Συνέδριο της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής «Το Βελούχι» θα γίνει το Καλοκαίρι 1986 στο Καρπενήσι

Το Συνέδριο του «Βελούχιού» που προγραμματίστηκε να γίνει το τέλος Ιουνίου - αρχές Ιουλίου 1986 στην πρωτεύουσα της Ευρυτανίας το Καρπενήσι είναι μια ακόμη απόδειξη της αγάπης των Ευρυτάνων για την ιδιαίτερη πατρίδα. Με τον τρόπο αυτό δίνεται η ευκαιρία μιας Πανευρυτανικής συνάντησης - προσκύνημα στην καρδιά της όμορφης Ευρυτανίας το Καρπενήσι. Οι εργασίες για την οργάνωση του Συνεδρίου —αν και είναι επίπονες για διαφόρους λόγους— προχωρούν με σταθερό ρυθμό ώστε το συνέδριο αυτό να έχει πλήρη επιτυχία από πλευράς εργασιών αλλά και από πλευράς πολιτιστικών εκδηλώσεων που θα γίνουν παράλληλα με το Συνέδριο.

Η Πανευρυτανική Ένωση Αθηνών με πρωτεργάτες τον κ. Παν. Κωστοπαναγιώτη και ολόκληρο το Διοικητικό Συμβούλιο κάνουν ότι είναι δυνατόν για την άρτια διεξαγωγή του Συνεδρίου, αλλά και για την θερμή υποδοχή που πρέπει και αξίζει να τύχουν όλοι οι ξενητεμένοι μας που θα συμμετέχουν με τις οικογένειές τους, και ασφαλώς όλοι οι μετανάστες μας που θα τιμήσουν το Συνέδριο με την παρουσία τους.

Επειδή πρόκειται για ένα ΣΥΝΕΔΡΙΟ του οποίου η σημασία θα είναι μεγάλη για την

Συμμετοχή στο «Συνέδριο 86» δήλωσε και η Πανευρυτανική Αδελφότητα Αυστραλίας από τη Μελβούρνη

Συμμετοχή στο Συνέδριο με εκποσώπους της δήλωσε και η Πανευρυτανική Αδελφότητα Αυστραλίας.

Παρά τη μεγάλη απόσταση που χωρίζει τον τόπο μας από τη μακρυνή Αυστραλία οι Ευρυτάνες της Μελβούρνης με πρόεδρο τον δραστήριο και άξιο κ. Γιάννη Παπαδόπουλο υποσχέθηκαν ότι κλιμάκιο της Αδελφότητας θα βρεθεί στο Καρπενήσι για το Συνέδριο. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι και οι Ευρυτάνες της Αυστραλίας θα τιμήσουν με την παρουσία τους τις εργασίες του Συνεδρίου. Στην πολυεθνική Μελβούρνη των 4 και

Ευρυτανία αλλά το ίδιο σημαντική και για τους απανταχού Ευρυτάνες η συμμετοχή όλων θα πρέπει να είναι καθολική.

Ιδέες, προτάσεις, αλλά και ενεργό ενδιαφέρον για τα ζητήματα που απασχολούνε τον τόπο μας θα είναι η καλύτερη προσφορά για το Συνέδριο.

Με τον τρόπο αυτό θα συζητηθούν διεξοδικά όλα τα προβλήματα για να βρούνε —αν όχι όλα— τα περισσότερα τη λύση τους.

Παράλληλα θα δοθεί η ευκαιρία να σφυρηλατηθούν οι δεσμοί και η συνεργασία των Ευρυτάνων που βρίσκονται στον Ελλαδικό χώρο αλλά και εκείνων που ζούνε στο εξωτερικό, Αμερική, Αυστραλία, Καναδάς και άλλου. Όσες Ευρυτανικές Οργανώσεις, Σύλλογοι κ.λ.π. του εξωτερικού επιθυμούν να δηλώσουν συμμετοχή παρακαλούνται να στείλουν τις Επιστολές τους στην παρακάτω Διεύθυνση:

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ.
ΣΥΝΕΔΡΙΟ 86
ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17,
ΑΘΗΝΑ GREECE



Αυστραλίας για την γενέτειρα είναι αναλογικά αξιόλογη.

Τα τελευταία χρόνια προσέφεραν ένα εξοπλισμένο ασθενοφόρο αυτοκίνητο στο Νοσοκομείο Καρπενησίου για να καλύπτει τα έκτακτα περιστατικά ολοκλήρου του Νομού Ευρυτανίας.

Πριν δύο χρόνια έστειλαν διάφορα ιατρικά και Νοσοκομειακά όργανα στο Νοσοκομείο Καρπενησίου των οποίων η αξία είναι αρκετά σημαντική. Στέκονται αρωγοί σε λίγους — ευτυχώς — αναξιοπαθούντες συμπατριώτες, και πολλά άλλα.

Παράλληλα οι Κοινωνικο-πολιτιστικές δραστηριότητες της αδελφότητας στη Μελβούρνη δεν είναι καθόλου λίγες.

Οργανώνονται Εκδρομές, Χοροεσπερίδες, και άλλες κοινωνικές Εκδηλώσεις για την Ψυχαγωγία και την κοινωνική επαφή των Ευρυτανών.

Η Πανευρυτανική Ένωση Αθηνών και ο πρόεδρός της κ. Κωστοπαναγιώτης χαιρετίζουν τις συλλογικές προσπάθειες και το έργο των Ευρυτάνων της Αυστραλίας και διαβιβάζουν ευχές για υγεία και πρόοδο.

Πιστεύουμε στην αδελφοποίηση όλων των Ευρυτανικών Οργανώσεων της Αμερικής με τις αντίστοιχες της Αυστραλίας, Καναδά και άλλου σε ένα ομόσπονδο φορέα.

Με τον τρόπο αυτό θα μπορεί να υπάρχει συντονισμός, συνεργασία και ανταλλαγή απόψεων για την επίλυση προβλημάτων κοινού ενδιαφέροντος. Το «Συνέδριο 86» στο Καρπενήσι θα είναι μια ευκαιρία να συζητηθεί και το θέμα της στενής συνεργασίας και να τεθούν οι βάσεις για παραπέρα πρόοδο.

Ραντεβού λοιπόν στο Καρπενήσι τον Ιούνιο 1986.

Γ.Κ.Σ.

Η Ευρυτανία και οι αρχαιολογικοί της θησαυροί

Με μεγάλη ικανοποίηση πληροφορηθήκαμε πως στις αρχές του Φεβρουαρίου ε.ε. πραγματοποιήθηκε στην Νομαρχία μας σύσκεψη με θέμα «Οι αρχαιολογικοί χώροι της Ευρυτανίας και η αξιοποίηση των».

Τη σύσκεψη αυτή την συγκρότησαν οι εξής τοπικοί και άλλοι παράγοντες: Ο Νομάρχης μας κ. Ν. Μπλατσής, η αρχαιολόγος κ. Β. Ροζάκη, ο Πρόεδρος της «Πανευρυτανικής Ένωσης» κ. Π. Κωστοπαναγιώτης, ο από το Κλαψί ασχολούμενος με τα θέματα αυτά αγαπητός φίλος κ. Δ. Φαλής, και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

γεγονός θα πρέπει να χαιρετισθεί με ιδιαίτερη προσοχή. Επί τέλους, ο παραμελημένος αυτός τομέας με τους αξιόλογους Ευρυτανικούς αρχαιολογικούς θησαυρούς απασχόλησε την Ευρυτανική Νομαρχία. Οι στόχοι που μελετήθηκαν στη σύσκεψη και πάρθηκαν σχετικές αποφάσεις είναι οι εξής: α) Να γίνουν αρχαιολογικές ανασκαφές, β) να δημιουργηθεί αρχαιολογικό Μουσείο και γ) να προστατευθούν με διορισμό Αρχαιοφυλάκων τα υπάρχοντα ευρήματα. Όλα αυτά είναι ενθαρρυντικά και φανερώνουν πως στο παρα-

μελημένο αυτό θέμα κάτι πάει να γίνει. Το ευχόμαστε με όλη μας την αγάπη.

Στην αξιόλογη αυτή σύσκεψη πιστεύουμε πως αόρατα επλανάτο και η αγαθή ψυχή του αειμνήστου ιστορικού μας Πάνου Βασιλείου. Κι αυτός ο μακαρίτης μόχθησε σ' όλη του την ζωή γι' αυτά τα θέματα..... Και που δεν έγραψε γι' αυτά. Και που δεν μίλησε με πάθος, με την «βραχνή φωνή» του....., διτί μόνο η αρχαιολογική σκαπάνη θα φέρει στην επιφάνεια τον ιστορικό και εθνικο-θρησκευτικό πλούτο της «ξεχασμένης» περιοχής μας και τον θαμένο πολιτισμό της....

Θερμά συγχαρητήρια γι' αυτούς που είχαν αυτή την πρωτοβουλία, και που πήραν τις παραπάνω αποφάσεις. Μακάρι τα συζητηθέντα και αποφασισθέντα να γίνουν πραγματικότητες.

Κ. Τρανοχωρίτης



Στο Δημήτρη Ελεφάντη

Στα 78 του χρόνια έσβησε κάτω από τους ξένους ουρανούς του Νοτιά στη Μελβούρνη της Αυστραλίας ένα εκλεκτό τέκνο της Ευρυτανίας, ο Δημήτρης Ελεφάντης από το χωριό Καλεσμένο.

Έφθασε εκεί τα δύσκολα χρόνια του μεσοπολέμου μαζί με λιγοστούς πατριώτες σε μια αχανή χώρα που οι μετανάστες, πέρα από τις ανυπέρβλητες δυσκολίες για επαγγελματική αποκατάσταση αντιμετώπιζαν έντονη την Αγγλοσαξωνική προκατάληψη για τους Μεσογειακούς Ευρυτάνες.

Όμως ο Δημήτρης Ελεφάντης εφοδιασμένος με τα ιδανικά της Ελληνικής Φυλής, και με το σπάνιο ήθος που είτανε προικισμένος δεν πτοήθηκε. Από νωρίς ανέπτυξε πρωτοποριακή δραστηριότητα μέσα στη μικρή τότε Ελληνική παροικία της Μελβούρνης, όπου με το μειλίχιο και μεθοδικό χαρακτήρα του γρήγορα έδωσε νέο παλμό στη μικρή τότε Ελληνική Κοινότητα της Μελβούρνης της οποίας διατέλεσε Πρόεδρος κατά μεγάλα διαστήματα από το 1956 μέχρι το 1972. Είτανε άλλωστε τότε η περίοδος που η Ελληνική Κοινότητα παρουσίασε μεγάλη άνθηση και στάθηκε μακρύ από το πολιτικό στοιχείο που αργότερα δυστυχώς αποτέλεσε τροχοπέδη για αντικειμενική πρόοδο.

Το έργο όμως του Δημήτρη Ελεφάντη δεν περιορίστηκε σε αυτά. Έπαιξε επίσης σημαντικό Εθνικό ρόλο για την προβολή των Εθνικών μας δικαιών, όπως είναι η δράση του για αυτοδιάθεση της Κύπρου όπου ήταν ιδρυτικό μέλος της Επιτροπής και αργότερα έλαβε τιμητικό Δίπλωμα από τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπίσκοπο Μακάριο. Εργάστηκε επίπονα προς την κατεύθυνση της Ίδρυσης Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Αυστραλίας όπου διατέλεσε και εκεί Πρόεδρος για πολλά χρόνια. Η προσπάθεια αυτή δεν ευδόθηκε στο ακέραιο, αλλά έγιναν πολλά σημαντικά βήματα. Γαλόυχημένος με τα Ελληνοχριστιανικά Ιδεώδη δεν έπαιψε ούτε στιγμή να ενδιαφέρεται για τα εκκλησιαστικά ζητήματα της παροικίας και πρωτοστάτησε στην Αγορά και την Ίδρυση της Βικτώριας.

Γιά το θεάρεστο έργο του αυτό το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως του απένειμε τιμητικό τίτλο.

Για τους Ευρυτάνες μετανάστες που έφταναν

στη Μελβούρνη σε μεγάλους αριθμούς στις δεκαετίες του 50 και 60, ο Δημήτρης Ελεφάντης στάθηκε μαζί με τον αείμνηστο Σωτήρη Πιτσιόλη από τα Φειδάκια Ευρυτανίας «Φάρος» και βοήθησαν πολλούς νέους μας να προσανατολισθούν στα πρώτα δύσκολα χρόνια της ξενειτιάς.

Περί το 1973 και ήδη σε προχωρημένη ηλικία έδειξε για μια φορά ακόμη τον ένθερμο πατριωτισμό του παίρνοντας την πρωτοβουλία να συγκροτήσει τον σχεδόν διαλυμένο Σύλλογο των Ευρυτάνων της Μελβούρνης το «Βελούχι». Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο αυτομάτως και παμψηφεί τον ανακύρηξε ισόβιο Επίτιμο Πρόεδρο.

Η φθορά του χρόνου όμως είναι αδυσώπητη. Ανάμεσα στην αγαπημένη του οικογένεια έφυγε σχεδόν ξαφνικά για το αιώνιο ταξείδι, ένας σωστός πατριώτης, ένας σωστός Ευρυτάνας, ένα φωτεινό παράδειγμα για τις επεχόμενες γενεές.

Ας είναι ελαφρό τό χώμα της όμορφης Αυστραλίας που τόσο πολύ αγάπησε, η δε μνήμη του θα μείνει αιωνία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
Αθήνα 5-12-84



Χαρισμένο στη μάνα μου

Μάνα που μας μεγάλωσες
με μια λειψή μπομπότα
κάτω από τα βάσανα
της κατοχής τη μπότα
σου εύχομαι ολόψυχα
όλα να τα δεχάσεις
και με υγεία και χαρά
στα εκατό να φτάσεις.

Μ' εγγόνια και τρισέγγονα
όλα να σε ζηλεύουν
και να σε καμαρώνουνε
πάντα να σε γυρεύουν.

Ανδρέας Δ. Σιταράς
Μάρτης 1985

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Επειδή πιστεύουμε ότι ο παλιός της ζωής του Συνδέσμου μας δεν είναι ξεκομένος από τον υπόλοιπο Ευρυτανικό χώρο σας δίνουμε με συντομία λίγες ειδήσεις σχετικές μ' αυτόν:

Πανευρυτανική Ένωση

Σε αρχαιερεσίες που πραγματοποίησε η Ένωση εκλέχτηκαν στο Δ.Σ. οι συμπατριώτες μας: Πρόεδρος: Π. Κωστοπαναγιώτης, Αντιπρόεδρος: Σ. Μπαλωμένος, Γραμματέας: Π. Μερμήγκης, Ταμίας: Δ. Φαλής, και Μέλη: Ηλίας Λιάσκος, Τάσος Κοντομέρκος, Σ. Βασιλόπουλος, Κ. Φούκας και Κ. Παπαδόπουλος.

Καρπενήσι

Λε γοργό ρυθμό συνεχίζεται στην πόλη η κατασκευή δίκτυου υπονόμων που θ' απαλλάζουν την πόλη από ένα βραχνά που πιεστικά την ταλαιπωρούσε. Οι πιστώσεις χορηγούνται από τα κονδύλια Δημοσίων Επενδύσεων.

Στο μεταξύ το Καρπενήσι ετοιμάζεται με πυρετώδη προσπάθεια να δεχτεί και να φιλοξενήσει το Μεγάλο Συνέδριο των αποδήμων Ευρυτάνων της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής «Το Βελούχι».

Ταχύρυθμα συνεχίζονται οι εργασίες αποπέρατώσης της Στέγης Γερόντων που θα στεγάσει τους απόδημους Ευρυτάνες γέροντες. Το έργο γίνεται με ενίσχυση των αποδήμων Ευρυτάνων και επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Φιλολογικό Μνημόσυνο

Μεγάλη επιτυχία εσημείωσε το Φιλολογικό Μνημόσυνο για τον ιστορικό συγγραφέα Πάνο Βασιλείου που οργάνωσε η Πανευρυτανική Ένωση και η Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών στις 20 Φλεβάρη 1985 στην αίθουσα Μιχαήλας Αβέρωφ της Ετ. Ελλ. Λογοτεχνών.

Για τον τιμώμενο μίλησαν ο εκπρόσωπος της Εταιρείας Μιχάλης Σταφυλάς, ο Καθηγητής Δημήτρης Σακκάς, πρόδρος του Συλλόγου Αγιατριάδι της Ευρυτανίας, ο Θάνος Παρούτσας, δικηγόρος. Κείμενα από το έργο του, τιμώμενου διάβασε ο Στέφανος Βασιλόπουλος.

Κλάψι

Στο Κλάψι και στα Κοκκάλια, η αρχαιολογική αποστολή με πρωτοβουλία του προέδρου του Συλλόγου Κλαψιωτών Δημήτρη Φαλλή, επισκέφτηκε αυτούς τους χώρους για τη διαπίστωση και την καταγραφή ευρυμάτων. Η αποστολή θα συνεχίσει το έρευνητικό της πρόγραμμα μόλις χορηγηθούν οι πιστώσεις για την ανακάλυψη αρχαιολογικών τόπων και μνημείων. Από αυτή τη θέση συγχαίρουμε τον κ. Φαλλή για τις πρωτοβουλίες του και συμμεριζόμαστε τις ανήσυχίες του για μια τόσο μεγάλης σημασίας προσπάθεια.

Άγαπητοί μας συμπατριώτες,

Παρακαλουθείστε τίς Γενικές Συνελεύσεις τοῦ ιστορικοῦ μας Συνδέσμου. Μέσα από αύτές πηγάζει θέση ο προϊστορικός διάλογος πού όδηγει σε δράση συμπεράσματα.

Μέσα από αύτές γίνεται ή καλόπιστη κριτική πού όδηγει σε σωστές αποφάσεις. Ή ψήφος σας φέρνει στή Διοίκηση τούς αξιούς Μεγαλοχωρίτες απ' τούς οποίους έχει άναγκη ο Σύνδεσμος.



ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

ΓΙΑ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΣΤΕΟΦΥΛΑΚΙΟ

Ελευθέριος Ι. Καρυοφύλλης	300.000
Δημήτριος Ι. Καρυοφύλλης	100.000
Γεώργιος Ι. Δασκαλάκης	60.000
Οικ. Γεωργ. Κ. Ματζούτα	35.000
Φωτεινή Β. Παλιούρα (Στη μνήμη του συζύγου και του γιου της Γιάννη)	20.000
Μαρίκα Ι. Παλιούρα (Στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη)	10.000
Ελένη Κ. Βλαχάκη (το γένος Δασκαλάκη)	10.000
Γεώργιος Δ. Δασκαλάκης	10.000
Αθανασία Κ. Πουρνάρα	10.000
Στέφανος Δ. Βασιλόπουλος π. Κων/νος Δ. Βαστάκης	5.000
Νικόλαος Γ. Βαστάκης	5.000
Παναγιώτης Γιαννακόπουλος	5.000
Ανθούλα Σαπουνάκη (το γέν. Κατσίμπα)	5.500
Στέφανος Κ. Σταυράκης (Στη μνήμη των γονέων του)	3.000
Βασίλειος Κ. Μωρίκης	2.590
Ιωάννης Γ. Δανιήλης	2.000

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Νικόλαος Γ. Σκλαβούνος (Για την κατασκευή κυλικείου)	150.000
Χαράλαμπος Γ. Σκλαβούνος (Για την κατασκ. κυλικείου)	140.000
Αθηνά Ν. Παπανδρέου (Για τη συντήρηση του νεκροταφείου στη μνήμη Αθαν. Μπούρου)	5.000

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Παύλος Κ. Σταθόπουλος (Στη μνήμη του πατέρα του και της αδερφής του Ειρήνης)	40.000
Παναγιώτης Ι. Καραγιάννης	10.000
Χρίστος Ι. Καραγιάννης	10.000
Μαρίκα και Δημήτρης Αργ. Τσιάκου (Στη μνήμη του αδελφού και θείου Παντελή Δ. Λαδόπουλου)	5.000
Κων/νος Βασ. Μανθόπουλος (Στη μνήμη του πατέρα του)	5.000

Αθανάσιος Δ. Παΐδας (Στη μνήμη της μητέρας του Ευθυμίας)

3.000

Νικόλαος Ι. Φλώρος (Στη μνήμη της συζύγου του Αθηνάς)

2.500

Αθανάσιος Δ. Παΐδας (Στη μνήμη του αδελφού του Χαράλαμπου)

2.000

Χαράλαμπος Παπαχαραλάμπους Πάσος Κ. Κοντομέρκος

1.400

1.000

Επίσης από την Αυστραλία με πρωτοβουλία του κ. Στ. Κ. Σταυράκη στάλθηκαν τα παρακάτω ποσά:

Κος και Κα Στ. Κ. Σταυράκη \$50

Κος και Κα Ιωάν. Λιλικάκη \$50

κ. Ιωάννης Β. Περίδας \$25

κ. Ανδρέας Μακρής \$15

κ. Γεώργιος Κρέτος \$10

κ. Ιωάννης Δ. Παλιούρας \$10

κ. Νικόλαος Κρατογιάννης \$10

κ. Αναστάσιος Τσίγκος \$5

κ. Σεραφείμ Καρτσακάλης \$5

κ. Γεώργιος Δ. Μακρής \$5

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

Χρίστος Ι. Καραγιάννης (Στη μνήμη της μητέρας του Καλλιόπης)

10.000

BEM. HP. ΠΛΑΤΥΜΕΣΗΣ

A.E.

5.000

Στέφανος Δ. Βασιλόπουλος (Στη μνήμη της μητέρας του Φωτεινής)

3.000

Δημήτριος Β. Βασιλόπουλος (Στη μνήμη της συζύγου του Φωτεινής)

1.000

Κων/νος Δ. Βασιλόπουλος (Στη μνήμη της μητέρας του Φωτεινής)

1.000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Δημήτριος Ι. Ζαβός (Στη μνήμη του πατέρα του ιερέως Ιωάννου Ζαβού)

10.000

Γεώργιος Ι. Ψημάδης (Στη μνήμη Φωτεινής Αναγνωστοπούλου)

1.000

Ιωάννης Αθ. Ψημάδης (Στη μνήμη Φωτεινής Αναγνωστοπούλου)

1.000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Μηνάς Κ. Δασκαλάκης (Στη μνήμη των γονέων και αδελφού του) 13.000

Ιωάννης Ν. Φλώρος (Στη μνήμη των γονέων του) 10.000

π. Κων/νος Δ. Βαστάκης 5.000

Μαρία Γερ. Πεντογάλου (το γέν. Σιαμανή) (Στη μνήμη του πατέρα της Κ. Σιαμανή) 2.000

Κων/να Αγγ. Στασινοπούλου (το γέν. Σιαμανή) (Στη μνήμη του πατέρα της Κ. Σιαμανή) 2.000

Αθαν. Στ. Καρίπης 2.000

Οικ. Σεραφείμ Πέλτρου (Στη μνήμη Ελένης Μαργαριτοπούλου) 2.000

Ανώνυμος 10.000

ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΑΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

Ιωάννης Ν. Φλώρος (Επιθυμία πατρός του Νικολάου) 10.000

Φλού Ν. Τσαμπούλα (Στη μνήμη συζύγου της καθηγητού Ν. Τσαμπούλα) 5.000

π. Κων/νος Δ. Βαστάκης 3.000

Τηλέμαχος Σπ. Παπαγιάννης 2.000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

Ελευθέριος Ι. Καρυοφύλλης (Στη μνήμη του θείου του Π. Παπαδή) 27.000

Ελένη Ν. Λαδοπούλου (Στη μνήμη του θείου της Π. Παπαδή) 1.000

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ανώνυμος 33.500

π. Μιχαήλ Δ. Βαστάκης 2

Νικόλαος Α. Καρβέλης (Στη μνήμη του πατέρα του) 3.000

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ανώνυμος 33.500

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΓΑΥΡΟΥ

κος και κα Δημ. Δράκου 10.000





+Πρεσβύτερος Γεώργιος Στάθης

«Χωρίς Ιερωσύνην, ούτε λουτρόν (βάπτισμα) έχεις, ούτε μυστηρίων μετέχεις, ούτε ευλογιών απολαμβάνεις, ουκ ἄρα χριστιανός ει». (Ιωάννης Χρυσόστομος).

Και ο Παπα-Γιώργης Στάθης με το γάμο που έκαμε στην Αμερική εμβολιάστηκε στη μεγάλη μεγαλοχωρίτικη οικογένειά μας. Νυμφεύτηκε την συγχωριανή μας Ελένη Γεωργίου και Διονυσίας (Μ. Βονόρτα) Γαβριήλη.

Ο αγαπητός Γιώργος γεννήθηκε στο Σικάγο της Αμερικής. Σπούδασε εκεί, και για ανώτερες σπουδές ήλθε στη Βοστώνη. Εδώ σπούδασε ειδικά την Ελληνική γλώσσα καθώς και την ιερά Επιστήμη στη Θεολογική Σχολή του «Τιμίου Σταυρού».

Με τα πολύτιμα πτυχία του άρχισε να πραγματοποιεί τα σχέδια του. Κατά πρώτον έκαμε γάμο με την αγαπητή μας Λένα (Ιούνιος 1981) και θεμελίωσαν μαζί ζηλευτή οικογένεια. Κατόπιν Χειροτονήθηκε (Νοέμβριος 1983) Διάκονος, και τον επόμενο χρόνο (Μάϊος 1984) Πρεσβύτερος. Μετά ταύτα, τον ευσεβή και φιλόθεο νέο Ιερέα η Ελληνική Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής τον τοποθέτησε Εφημέριο στον μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ατλάντας της Γεωργίας. Ας σημειώθη, ότι στην Ατλάντα ευδοκιμεί πολυάνθρωπη Ελληνική Κοινότητα με πλούσια Ελληνορθόδοξη ευσέβεια και παράδοση. Εκεί ο π. Γεώργιος κοντά στον έμπειρο και ευλαβή συλλειτουργό του π. 'Ομηρο συνδιακονεί με ζήλο τον «λαόν του Θεού».

Στο νέο Ιερατικό ζευγάρι ευχόμαστε υγεία και δύναμη για να φέρει σε αίσιο πέρας το ωραίο κι' ευλογημένο έργο του. Άλλωστε, δεν έχουν μόνον και οι δύο τους ζήλο για τούτο το Θεάρεστο έργο, αλλά και «ρίζες» πολλές και βαθειές.

Πραγματικά, οι παππούδες του παπά-Γιώργη ήσαν Πελοποννήσιοι, από την περιοχή της Μεσσηνίας. Οι γονείς του γεννήθηκαν στην Αμερική και γαλουχήθηκαν με τις Ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας. Έτσι ανάθρεψαν και τον παπά-Γιώργη μαζί με τ' άλλα τρία μικρότερα αδέλφια του. Τα μεγάλωσαν με τα καθαρά και ορθόδοξα νάματα της αληθινής πίστεως και ευσεβείας.

Αλλά και οι γονείς και οι παππούδες της νεαρής πρεσβυτέρας παρόμοια ανάθρεψαν και αυτήν, και τις άλλες δύο αδελφές της στο Σιάρλοτ της Β. Καρολίνας που γεννήθηκε. Ακόμα, η Πρεσβυτέρα Ελένη είναι κι' ένας ωραίος καρπός από την ευλογημένη ένωση των δύο Ιεροπαίδων προπαππούδων της, των αείμνηστων Ιωάννου και Ευδοξίας Παπαχαραλάμπους. Παπαδοπούλα οι ρίζες της.....

Παπαδοπούλα, των σεβάσμιων Ιερέων του χωριού μας Παπα- Χαράλαμπου και Παπα-Γιάννη. Αναμφίβολα συγχαίρουν μαζί μας οι όσιες ψυχές τους για την νεαρή Πρεσβυτέρα και τον νέον εγγονό Ιερέα.

Έχει, λοιπόν το νέο Ιερατικό ζευγάρι ευλογημένες «ρίζες». Έχει ζωντανά παραδείγματα από καλούς οδηγούς. Έχει Πατέρες και Προπάτορες που προσεύχονται γι' αυτό. Κι' έχει και ζήλο. Ζήλο με αγάπη και ενθουσιασμό που τον δείχνει σ' όλες τις διαστάσεις του. Πέρυσι, και προς τιμήν του Παπά-Γιώργη, ήταν ήλθε στην Ελλάδα, με ειδική Εκκλησιαστική αποστολή, επωφελήθηκε της ευκαιρίας κι' έφθασε μέχρι το χωριό μας. Συγκινητική ήταν η επίσκεψή του στον «Τόρνο» μας. Εκεί με το «Τρισάγιον», που τέλεσε στους τάφους των Προπατόρων της πρεσβυτέρας του έδειξε περισσότερο το ζήλο του από την αγάπη και το χρέος του..... Όλα αυτά, και άλλα ακόμα από τα φυσικά και επίκτητα προσόντα, καθώς και την πρωτεύουσα βαθειά στο Χριστό και στην Εκκλησία, πίστη και αγάπη που έχει το ευλαβικό ζευγάρι, αποτελούν εγγύηση για την επιτυχή διακονία του έργου του. Αυτό ευχόμαστε και εμείς με όλην μας την καρδιά.

Τέλος, επίκαιρα τους ευχόμαστε ακόμα: Και τον Πανάγαθο Θεό να ευαρεστήσουν, και τους Χριστιανούς ακούραστα να διακονήσουν.

Πολλά τα έτη του!

Θερμά τα συγχαρητήρια μας.

+Πρ. Κων. Δ. Βαστάκης.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘ

«Μακάριοι οι νεκροί οι ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες...» (Ἀποκ. ιδ' 13)

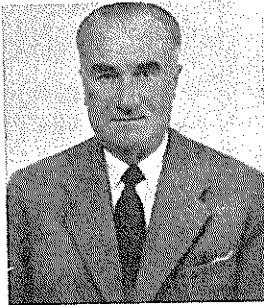
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΦΛΩΡΟΣ

Ήσυχα και αθόρυβα –όπως ή- συχη και αθόρυβη ήταν η ζωή και ο χαρακτήρας του– έφυγε από κοντά μας για το αιώνιο ταξίδι ο αγαπητός μας μηάρμπα- Νίκος.

Γεννημένος και μεγαλωμένος στο Μεγάλο Χωριό έζησε αρκετά χρόνια στην πόλη και στις Η.Π.Α. που είχε μεταβεί πριν τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο ως μετανάστης και για αρκετά χρόνια στην Αθήνα. Φαίνεται πως κάποια βαθειά του παρόρμηση ή και επιθυμία του εκπληρώθηκε να αφήσει την ψυχή του και να ταφεί στο αγαπημένο του Μεγάλο Χωριό. Ο ήρεμος, εργατικός, φιλοπρόσδοος και καλός οικογενειάρχης Νίκος Φλώρος έφυγε από τούτο τον κόσμο σε βαθύ γήρας, έτσι απρόσμενα και χωρίς τίποτε να προμηνύει την αναχώρησή του. Έφυγε όμορφα, χριστιανικά, ανώδυνα, ειρηνικά. Ένας βίος παραδομένος στη γόνιμη εργατικότητα, την πρόοδο και τη θέληση, την ενάσκηση της αρετής και της πραότητας.

Ένας βίος αφιερωμένος στην αγάπη της οικογένειας, μιας αγάπης η οποία ως το ειρηνικό του τέλος δεν τον διέψευσε αλλά τον καταξίωσε με σύζυγο ενάρετη και κοσμία, με παιδιά που εδικαίωσαν τις προσδοκίες του, με νύφες που συνεχίζουν τη ζωή με σύμβιο λόγο την αγαπημένη του σύζυγο, με εγγόνια «νεόφυτα ελαιώνων» γαλουχημένα με το παράδειγμα του καλού καγαθού παππού.

Η ψυχή του οδεύει σε χώρους φωτεινούς όπως τους οραματιζόταν η βαθειά του πίστη στην αιωνιότητα και ο καλοκάγαθος χαρακτήρας του. Οδεύει να ενωθεί με την αδελφή ψυχή της αγαπημένης του Αθηνάς που πρόωρα εγκατέλειψε τον κόσμο της οδύνης μεταβαίνοντας στον



κόσμο της αταραξίας και της αιώνιας γαλήνης.

Σ' εμάς μένει χαραγμένος στη μνήμη μας ο ακέραιος χαρακτήρας του και όλες οι αρετές που τον κασμούσαν και τον έκαναν άνθρωπο με την ευρύτερη σημασία που έχει η δυσεύρετη αυτή έννοια, η δυσεύρετη στον καιρό μας αυτή ουσία, η κοινή αυτή λέξη.

Ο Νίκος Φλώρος υπήρξε εκλεκτό μέλος του Συνδέσμου μας, Σύμβουλος στο Δ.Σ. και επί ένα διάστημα Αντιπρόεδρός του. Και από αυτή τη θέση συλλυπούμεθα τα παιδιά του και ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει ΑΙΩΝΙΑ.

ΦΩΤΕΙΝΗ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα ακόμα οχυρό αρετής, υπομονής, καρτερικότητας και θάρρους, κατέρευσε με την αναχώρηση της συγχωριανής μας Φωτεινής συζ. Δήμη. Βασιλόπουλου, ύστερα από πολύχρονη, πολυόδυνη ασθένεια που την κράτούσε χρόνια στο κρεβάτι του πόνου.



Γεννημένη στο γειτονικό μας χωριό Μουζήλο, ήρθε νύφη στο χωριό μας και έλαβε σύζυγο τον Δημήτρη Β. Βασιλόπουλο.

Με αυταπάρνηση, πίστη και εργατικότητα ακαταπόνητη, δημιούργησε πολυμελή οικογένεια που για το μεγάλωμα, τη μόρφωση και την αποκατάστασή τους, μόχθησε και πάλαιψε με συμπαραστάτη τον σύζυγό της, κάτω από φωβερά αντίστοιχα συνθήκες. Πάλαιψε και νίκησε, αφού αξιώθηκε να ίδει τα παιδιά της μορφωμένα, αποκαταστήμενα επαγγελματικά και καταξιωμένους πολίτες στον κοινωνικό στίβο. Αυτό ήταν και το στεφάνι της νίκης της. Ένα στεγανό με την πίστη στα ιδανικά τους και τις άσκεις προσπάθειές της να ίδει τα παιδιά της προκομένα.

Οι αρχές της, η πολύπλευρη εγκυλοπαιδική της μόρφωση, ο σπάνιος χαρακτήρας της, η πίστη της στις παραδόσεις μας, η αυταπάρνηση στην οικογένειά της, η μεθοδικότητα και η αξιούντη της, την επέβαλαν ανάμεσα στις γυναίκες του χωριού μας, την κατέστησαν σεβαστή από όλους και την πρόβαλαν παράδειγμα φωτεινό.

Συσπειρωμένα τα παιδιά της στάθηκαν ως τις τελευταίες στιγμές κοντά σ' αυτόν τον γίγαντα της υπομονής και του πάθους για την πρόοδο και τη μόρφωση και της έκλεισαν τα μάτια.

Τώρα που η καθαρότητα της ψυχής της έμεινε κατασταλαγμένη στις καρδιές μας και ο ακέραιος χαρακτήρας της τρόπος ζωής και έμπρακτο Βίωμα, τα παιδιά της κι όσοι τη γνώρισαν ζουν με τη γλυκειά της ανάμνησης και διατηρούν τη μνήμη της ΑΙΩΝΙΑ.

Σ. Β.

ΕΛΕΝΗ ΧΡ. ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Στον μακρύ πένθιμο κατάλογο της παρούσης έκδοσης προσετέθη και η σε δύος σεβαστή δέσποινα συγχωριανή μας Ελένη σύζυγος του αειμνήστου Εθνομάρτυρα Αρχιάτρου Χρήστου Μέρμηγκα.

Κοιμήθηκε πλήρης ημερών. Και κοιμήθηκε όχι μόνο με την ελπίδα, αλλά με βαθειά πίστη για την αιωνιότητα. Εξεπλήρωσε κι' αυτή το κοινό χρέος. Τόσο ήταν, και αναπαύθηκε «εν Κυρίῳ», ό-



πως με επίγνωση τον τελευταίο καιρό επιθυμούσε.

Έτσι πέρασε στην απέναντι όχθη της ζωής. Πέρασε για εκεί όπου αναντίρρητα θ' ανταμώσει τους προαπελθόντας δικούς της, και προπαντός τον πολύκλαιστο Εθνομάρτυρα σύζυγόν της, τον οποίον η μανία του πολέμου τόσο βίαια απάνθρωπα και μαρτυρικά της τον απέσπασε τότε..... από την αγκαλιά της. Τώρα... και πάλι μαζί στη Βασιλεία του Θεού, «ως άγγελος τού» (Ματθ. κβ', 30).

Όσοι γνώριζαν από κοντά την αειμνηστή Ελενίτσα Χρ. Μέρμηγκα θα θυμούνται με θαυμασμό την έμφυτη ευγένειά της και τον καλό χαρακτήρα της. Θα θυμούνται τα πολλά φυσικά και επίκτητα προσόντα της από την πλουσία παιδεία της. Η πατρική της Μικροχωρίτικη αρχοντική οικογένεια του αειμνήστου Άνδρεα Σιδέρη είναι το πρώτο βεβαιωτικό για την αλήθεια των ανωτέρω. Και δεύτερο βεβαιωτι-

κό είναι όλη η κατοπινή ζωή της και το υπέροχο παράδειγμά της στην εξ ίσου λαμπρή οικογένεια του συγχωριανού μας Αρχιάτρου Χρήστου Μέρμηγκα. Πραγματικά στάθηκε η αειμνηστή στοργική και καλή σύζυγος, μητέρα και γιαγιά. Στάθηκε ζωντανό παράδειγμα Χριστιανής γυναίκας με αισθήματα καλωσύνης και ήθους, αρετής και φιλανθρωπίας, πίστεως και ψυχικού κάλλους Κι' ακόμα, όπως στάθηκε ακούραστη συμπαραστάτρια στο ειδικό έργο της φιλανθρωπίας ως «αδελφή Ελέους» του αειμνήστου συζύγου της με τον γελαστό και καταδεκτικό χαρακτήρα της, έτσι στάθηκε και βράχος υπομονής και αφοσιώσεως στην Ιερή και μαρτυρική μνήμη του. Κι' έτσι έφυγε. Έφυγε από τον πρόσκαιρο κόδρο του πόνου και της λύπης για τον υπέροχο κόδρο της χαράς της αιωνίας ζωής. Ας είναι η μνήμη της αιωνία.

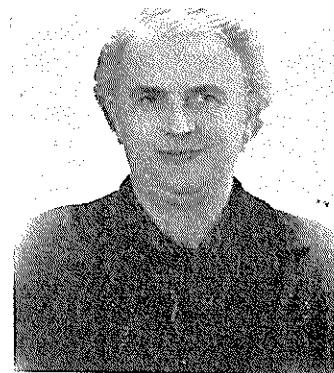
Στα καλά της παιδιά και εγγόνια που επάξια δίκαιωνυν τη ζωή της και με σεβασμό τιμούν την μνήμη της εκφράζουμε και από τη θέση τούτη θερμά τα συλλυπητήριά μας.

+ π. K.

ΟΛΓΑ ΑΘ. ΓΑΒΡΙΔΗ

Απέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο, όπου διέμενε και η σεβαστή συγχωριανή μας Όλγα Αθανασίου Γαβριήλη. Ευλογημένη κι ευγενική γυναίκα με πολλά προτερήματα καλωσύνης και ψυχικού κάλλους.

Καλή σύζυγος η αειμνηστή. Καλή μητέρα και γιαγιά. Καλή χριστιανή με φιλανθρωπα αισθήματα και φιλακόλουθη. Ήταν στολισμένη με τις αρετές των ελληνορθοδόξων παραδόσεων μας. Πέρα, όμως, απ' αυτά δοκιμασμένη και πονεμένη σύζυγος και μητέρα. Κήδευσε πρόωρα τον στοργικό σύζυγό της. Κατόπιν τον αγαπημένο Βαγγέλη της, από άδικο και ξαφνικό θάνατο στην αρχή της λαμπρής



σταδιοδρομίας του. Και πριν συνέλθη από τον πόνο αυτό γεύτηκε και το πικρό ποτήρι, από τον πρόωρο θάνατο και του άλλου αγαπημένου της παιδιού, του Χρήστοι. Ο πόνος την λύγισε, την αρρώστησε κι έφυγε πικραμένη.... Πέρασε να ξεκουραστεί στη Βασιλεία του Θεού, που προσδοκούσε. Αιώνια η μνήμη της.

Θερμά συλλυπούμεθα τ' άλλα της στοργικά παιδιά κι εγγόνια, που επάξια και με σεβασμό τιμούν την μνήμη της.

+π. K.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

«Οι Χωριάτικοι Αντίλαλοι» αμέσως μετά τον ξαφνικό και πρόωρο θάνατο του καλού Χρήστου Σταμάτη έγραψαν χαρακτηριστικά: «.....Το τσεκούρι του χάρου χτύπησε κατακέφαλα, το λιοντάρι του χωριού μας..... Παλληκάρι από τα λίγα δεν τον έφτανε κανένας στην περπατησιά, στην δύναμη, στην αντοχή. Με το χέρι του μπορούσε να στρίψει το σίδερο..... Εκεί που όλοι δείλιαζαν να προχωρήσουν αυτός έμπαινε πρώτος. Κρεμασμένος –στους βράχους– με την τριχά άνοιγε δρόμους..... Ακούραστος..... Κανένας μας δεν πίστευε πως αυτός ο άνθρωπος θα νικηθεί, θα φύγει τόσο γρήγορα..... Κι' ακόμα δεν είχε μόνο τη λεβεντιά είχε κι' άλλα ανεκτίμητα χαρίσματα. Ήταν λαμπρός πατριώτης, φίλος ειλικρινής από τους λίγους, στοργικός οικογενιάρχης.....» Και κα-

ταλήγει με αγάπη, ότι «.....χάσαμε ένα υπεραγαπητό πατριώτη, ένα ανεκτίμητο φίλο, ένα υπεράξιο εργάτη, έναν αληθινό άνθρωπο.....»

Προσυπογράφουμε κι' εμείς τα ανωτέρω. Συλλυπούμαστε θερμά την οικογένειά του και ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

+ π. K.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

Διέμεινε οικογενειακά στη Λαμία. Αγαπούσε, όμως και το πατρικό της σπίτι στο «Γαύρο» του χωριού μας.

Μεγάλωσε, έμαθε γράμματα και με «χίλια» όνειρα αρραβωνιάστηκε. Αρραβωνιασμένη ξεκίνησε για την Αθήνα. Μάζευε τα προικιά της... Δεν γύρισε, όμως, για γάμο, γιατί έπεσε θύμα αυτοκινητιστικού δυστυχήματος...

Το καλό παιδί... Πήγε άδικα και βύθισε τους δικούς της και όλους μας σε βαρύτατο πένθος. Θερμά τους συλλυπούμεθα.

+ π. K.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΩΤ. ΖΥΓΙΑΡΗΣ

Πέθανε στη Δράμα τον Απρίλιο 1984 ο Λάζαρος Σωτ. Ζυγιάρης σε ηλικία μόλις 48 ετών ύστερα από προβλήματα με την καρδιά του. Σεμνός άνθρωπος, μετριόφρων, κοινωνικός αγωνιστής υπήρξε στη ζωή ο Λάζαρος Ζυγιάρης.



Διατέλεσε επί δεκαετία Γενικός Γραμματεύς του Σωματείου Χειριστών εκσκαπτικών μηχανημά-

των Ν. Δράμας. Εκτιμήθηκε όσο ολίγοι για τη δραστηριότητά του και τις αντικειμενικές του θέσεις στα προβλήματα του κλάδου των Χειριστών και των εργαζομένων γενικότερα. Ο πρώτος θάνατός του λύπησε όσους τον εγγώρισαν και μαζί με τη γυναίκα του και τα πολύ νέα παιδιά του που θα τον θυμούνται σαν υπόδειγμα αγωνιστή και ανθρώπου. Αιωνία του η μνήμη.

Γ. K. Σ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΛΕΒΑΣ

Στην ακμή της ηλικίας του έφυγε για την αιωνιότητα και ο αγαπητός συμπατριώτης μας Κωνσταντίνος Χολέβας.

Μας άφησε μνήμην αγαθήν ο αείμνηστος καλού, εντίμου και εργατικού ανθρώπου. Ο θάνατός του στέρησε την οικογένειά του από τις στοργικές του φροντίδες, και όλους μας από την ανιδιοτελή φιλίαν του.

Θερμά συλλυπούμαστε τους δικούς του και η μνήμη του ευχόμαστε να μείνει αιωνία.

+ π. K.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΘ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Σε ώριμη ηλικία γεμάτη καλωσύνη και υπομονή έφυγε για την αιωνιότητα, που προσδοκούσε και η σεβαστή συγχωριανή μας δέσποινα Βασιλική Αθ. Παπαδοπούλου, το γένος Ανδρ. Σταθοπούλου. Απέθανε και κηδεύτηκε στον Πειραιά, όπου μεταπολεμικά μόνιμα διέμεινε με τα παιδιά της.

Έφυγε η αείμνηστη κατάφορτη με τις παληές ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας άξιες προς μίμησι για την εποχή μας και για κάθε εποχή.

Είχε από τα μικρά της χρόνια ενστερνισθή τα κάτωθι θεόπνευστα λόγια της Γραφής, που της τα δίδαξε ο Καλλικέλαδος ο Πρωτοψάλτης πατέ-

ρας της με την ευλαβεστάτη αείμνηστη μητέρα της, ότι δηλαδή: «Των γυναικών έστω ουχ ο έξωθεν εμπλοκής τριχών και περιθέσεως χρυσίων ή ενδύσεως ιματίων κόδιμος, αλλ' ο κρυπτός της καρδίας άνθρωπος εν τω αφθάρτῳ του πράεος και ησυχίου πνεύματος, ο εστίν ενώπιον του Θεού πολυτελές» (Α' Πέτρ. γ', S-4).



Ήταν ομολογουμένως μια καλή, φιλήσυχη και ευγενική ψυχούλα. Ήταν αγνή και φιλακόλουθη Χριστιανή και σεμνή κι' ευλογημένη γυναίκα, με τον ανεκτίμητο στολισμό του πράου και ειρηνικού και ήσυχου πνεύματος, καθώς τόνισαν τα πιό πάνω θεόπνευστα λόγια.

Θερμά συλλυπούμεθα τους δικούς της και ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιωνία.

+ π. K.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΦΩΤ. ΜΑΚΡΗ

Στο χωριό μας αναπαύθηκε και η σεβαστή συμπατριώτισσά μας Βασιλική Φωτίου Μακρή από Δολιανά. Έπειτα από βασανιστική αρρώστεια που πέρασε στο χωριό της, και στο Κρατικό Νοσοκομείο Αθηνών γύρισε στα εγκαταστημένα στο χωριό μας παιδιά της κι εκεί άφησε τη τελευταία της πνοή...

Για τα προτερήματά της και για τον θάνατό της έγραψε εγκωμιαστικά το λαμπρό περιοδικό «ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ». Μεταξύ άλλων σημειώνουμε τα ε-

ξῆς, που αναντίρρητα αποτελούν ευλαβικό για τη μνήμη της Μνημόσυνο: «... Τα παιδιά της όλα έφυγαν. Είναι μετανάστες στην Αθήνα, Αυστραλία κ.α. Αυτή όμως με το σύζυγό της σύτε να ακούσουν για να πάνε αλλού. Τίποτε ωραιότερο απ' το χωριό τους. Έμειναν εκεί. Καί το σπίτι της μοναστήρι, και για τους ντόπιους και για τους ξένους. Κλείδι δεν υπήρχε στην πόρτα της. 'Ολα ανοιχτά και να σταθείς και να φας και να κοιμηθείς, όλα τα είχε έτοιμα η καλή μάνα, η καλή σύζυγος, η καλή χριστιανή...». Αιώνια της η μνήμη. Θερμά συλλυπούμαστε τον σεβαστό και αγαπητό μας σύζυγό της και τα πολλά αγαπητά της παιδιά κι εγγόνια.

+π. K.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ

Η Μεγαλοχωρίτικη παροικία της Θεσσαλονίκης με μεγάλη θλιψη κήδευσε και συνόδευσε εις την τελευταία του κατοικία τον θανόντα την 9.11.1984 συγχωριανό μας Δημήτριο Καραπιπέρη, συνταξιούχο Πυραγό, ετών 70.

Ο αειμνηστός συγχωριανός μας, γαμβρός του αειμνηστού Αναπ. Πολέμου Δημητρίου Γιαταγάνα ήτο εξαίρετος άνθρωπος, στοργικός οικογενειάρχης και φιλότι-

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΕΡΒΙΣΗΣ

Γεμάτος ημέρες έφυγε για την αιωνιότητα, που πίστευε και ο σεβαστός και αγαπητός συμπολίτης μας Σπύρος Δερβίσης.

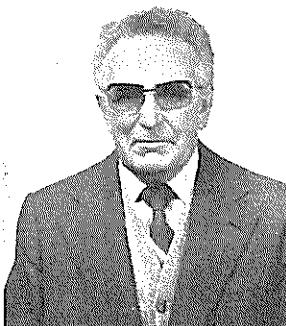
Καλός, φιλήσυχος, εργατικός, καλός τεχνίτης, στοργικός οικογενειάρχης, ακέραιος άνθρωπος και πιστός χριστιανός ήταν ο αειμνηστός..... Άφησε στα παιδιά του και στα εγγόνια του καλό παράδειγμα, και σε όλους μας καλή μνήμη. Θερμά συλλυπούμαστε τους δικούς του, και ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιώνια.

+ π. K.

μος υπάλληλος. Μας άφησε μνήμη καλή και ξεχώριζε πάντοτε δια το ήθος και την καλοσύνη του.

ευχόμαστε η μνήμη της αειμνηστής Καλλίτσας να μείνει αιώνια.

+ π. K.



Προς την σύζυγο του Βασιλική (το γ. Δ. Γιαταγάνα) και τα καλά και άξια παιδιά του Λεωνίδα και Θεόδωρο, που είναι διαπρεπείς επιστήμονες και τιμούν την Πατρίδα μας στα Πανεπιστήμια του εξωτερικού, καθώς και στους συγγενείς του εκφράζουμε τη βαθειά μας θλίψη, και τα θερμά συλλυπητήριά μας. Και ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιώνια.

Βασ. K. Μωρίκης

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΕΝ. ΚΩΤΣΗ

Άλλη μια καλή και σεμνή μεγαλοχωρίτισσα, η αγαπητή μας Καλλίτσα Μεν. Κωτσή το γένος Γεωργίου Χατζή μας άφησε πρόωρα χρόνους.

Έφυγε από την πρόσκαιρη τουτη ζωή κουρασμένη και πονεμένη.

Πικρή αρρώστια τη νίκησε κι έφυγε για την αιωνιότητα πρόωρα.....

Έφυγε όμως, στολισμένη με τη σεμνότητα και τις αρετές των ελληνορθοδόξων παραδόσεών μας. Η τόσο συμπαθέστατη Καλλίτσα με τον θάνατό της άφησε μοναδικό αγκωνάρι του Χατζέικου..... την μεγαλύτερη αδελφή της Ελένη για να κλαίει μια τους γονείς και τ' αδέλφια της, και μια τον εαυτό της.....

Η πίστη και η ελπίδα στο Θεό ας την παρηγορούν. Έμείς θερμά την συλλυπούμαστε, καθώς και τους άλλους συγγενείς της, κι

ΕΛΕΝΗ Θ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κι άλλη μεγαλοχωρίτισσα, η σεβαστή μας Ελένη Θεοδοσίου Μαργαριτοπούλου μας άφησε χρόνους... Απέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική, όπου διέμενε με τα παιδιά της. Κατέφυγε εκεί να μετριάζει τον μεγάλο πόνο, που της άφησε ο πόλεμος... Πώς μπορούσε να λησμονήσει τον άδικο θάνατο του αόματου συζύγου της και του αγαπημένου Νίκου, της;... Άλλα και κει που πήγε σε κει που πήγε σε λίγο κήδευσε και τον αξέχαστο Γιάννη της... Η ευγενική και πονεμένη γυναίκα δεν άντεξε πολύ. Έπειτα απ' αυτά έσπασαν αρρώστειες. Δοκιμάστηκε. Και τελικά κοιμήθηκε τον αιώνιο ύπνο. Άφησε τον γεμάτο πόνο και θλίψη τούτο κόσμο για να ξυπνήσει στην απέναντι όχθη της νέας και αιώνιας ζωής. Εκεί, μεταφυτεύθηκε για να συναντήσει τους αγαπημένους της και ν' αναπαυθεί από τους κόπους της. Μας άφησε μνήμη καλής και στοργικής συζύγου, μητέρας και γιαγιάς. Καλής χριστιανής, και υπομονετικής γυναίκας με αισθήματα καλωσύνης και αγάπης... Αιώνια της η μνήμη.

Στα αγαπητά μας παιδιά κι εγγόνια της, που με σεβασμό τιμούν την μνήμη της και επάξια δικαιώνουν τη γεμάτη καλωσύνη ζωή της θερμά τα συλλυπούμαστε.

+ π. K.

ΖΗΝΟΒΙΑ Ν. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

Πιστή χριστιανή, καλή σύζυγος, καλή και στοργική μητέρα και γιαγιά η σεβαστή μας Ζηνοβία Νικ. Μαργαριτοπούλου έφυγε για την άλλη ζωή κουρασμένη και άρωστη. Έφυγε από τη

Ζωή της λύπης και του πόνου για την υπέροχη ζωή της χαράς και αιωνιότητος.



Δοκίμασε κι' αυτή στα τελευταία χρόνια της δυσκολίες του βίαιου ξασηκωμού από τον τόπο και το νοικοκυρίο της με την από την θρυλική μας Πόλη απέλαση της. Εδώ ξανάφτιασε το νοικοκυρίο της με τα δραστήρια καλά παιδιά της. Έφυγε, όμως και μας άφησε τις καλύτερες αναμνήσεις μιας αρχόντισσας Πολίτισσας, που ήξευρε να μη δείχνει τις δυσκολίες της, αλλά την εργατικότητά της, την υπομονή της και τις χριστιανικές της αρετές.....

Θερμά συλλυπούμαστε τα παιδιά της και αιωνία να μείνει η μνήμη της.

+ π. K.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ

Ξαφνικά έφυγε για την αιωνιότητα και ο αγαπητός συμπατριώτης μας Ιωάννης Τσιτούρης, γαμβρός του αειμήνου Κωνσταντίνου Μαργαριτοπούλου. Σταδιοδόμησε με επιτυχία στην Κωνσταντινούπολη, απ' όπου τελικά υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει εκεί τους κόπους του... Γύρισε οικογενειακώς κι εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Εδώ, πέρασε τα τελευταία του χρόνια, ήσυχα μεν, αλλά νοσταλγικά για την αξέχαστη Πατρίδα... Ήταν αξιαγάπητος και έντιμος άνθρωπος. Καλός πατριώτης, φιλοπρόοδος, εργατικός, πιστός και φιλακόλουθος χριστιανός και ευλαβικός φίλος της Μεγάλης,

στη Πόλη, του Χριστού Εκκλησίας.

Θερμά κι από τη θέση αυτή συλλυπούμαστε τους δικούς του. Κι ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

+π. K.

να βιθίσει τους γονείς του, τ' αδέλφια του, τους παππούδες του, τους συγγενείς του και όλους μας στο πένθος και στη λύπη.....

Θερμά συλλυπούμαστε τους δικούς του.

+ π. K.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Δ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Έφυγε κι' ο καλός μας Παντελής Δ. Λαδόπουλος για την αιωνιότητα. Στοργικός αδελφός για τ' άλλα του αδέλφια και ανήψια. Ζόύσε και ενδιαφερόταν περισσότερο γι' αυτούς. Ξεριζώθηκε από την Πόλη με την βίαιη από εκεί απέλασή του και ζούσε με την αγωνία των χαμένων Πατριώτων.....



Μας άφησε μνήμην καλού πατριώτου, εργατικού ανθρώπου τιμίου αγωνιστού και πιστού με τις ελληνορθόδοξες παραδόσεις της Πόλης Χριστιανού.....

Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του. Αιωνία η μνήμη του.

+ π. K.

ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΔΡΟΣΟΣ

Έπειτα από μακροχρόνια πικρή αρρώστια απέθανε στη Μελβούρνη της Αυστραλίας, όπου διέμενε οικογενειακά ο δεκαπεντάχρονος και πολυαγαπητός μας Χρήστος Δρόσος εγγονός του συγχωριανού μας κ. Βασιλείου Πλειδά.

Μαθητής και άρρωστος ο συμπαθέστατος Χρήστος. Ένα χαριτωμένο άγουρο αγόρι μας άφησε χρόνους στις αρχές της ζωής του. Αγωνίστηκε αλλά νικήθηκε..... Και ήταν επόμενο

ΕΛΕΝΗ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Εργατική, νοικοκυρά, καλή σύζυγος, καλή μητέρα η αγαπητή μας Ελένη Δ. Νασιοπούλου πάλεψε στη ζωή με δύναμη και θέληση. Νικήθηκε όμως στην ακμή της ηλικίας της από πικρή αρρώστια, που την βασάνισε και με πολλούς πόνους έφυγε πρόωρα.

Μας άφησε μνήμην αγαθή σεμνής, εργατικής, καλής χριστινής και υπομονετικής γυναίκας. Θερμά συλλυπούμαστε τους δικούς της και ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιωνία.

+π. K.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΑΣΗΜΑΚΗΣ

Και για τον ξαφνικό θάνατο του αγαπητού μας και συμπαθέστατου Γιώργου Δ. Ασημάκη το πραναφερθέν περιοδικό «Χωριάτικοι Αντίλαλοι» έγραψε επίσης: «...Σαν όνειρο φαίνεται να είναι η είδησης του θανάτου του αγαπητού μας φίλου και συγχωριανού.....»

Και πολύ δίκαια λέγει γι' αυτόν, ότι «....ήταν ένας άνθρωπος γεμάτος καλωσύνη, αγαπητός από όλο το χωριό. Φιλήσυχος εργατικός, καλός οικογενειακής και καλός πατριώτης, πρωτοπόρος σε κάθε καλό έργο, ήθελε και υποστήριξε πάντα το δίκαιο και το σωστό. Ήταν ένας καλός χριστιανός.....»

Προσυπογράφουμε κι' εμείς τα ανωτέρω. Συλλυπούμαστε θερμά την οικογένειά του και ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

+ π. K.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Ε Σ



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Αιδεσμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον
Κωνσταντίνον Δ. Βαστάκην

Τη 28η Φεβρουαρίου, 1985

Άγαπητέ μου π. Κωνσταντίνε

Σας ευχαριστώ θερμώς δια την αποστολήν του Ευρυτανικού Λειμωναρίου. Το εδέχθην ως δείγμα αγάπης και το κρατώ ως βιβλίον προσευχής, το οποίον θα χρησιμοποιώ οσάκις επισκέπτομαι Κοινότητας, των οποίων τα μέλη προέρχονται από την Ευρυτανίαν. Και έχομεν πολλούς κυρίως εις την περιφέρειαν της Βιργινίας, οι οποίοι κοσμούν την Κοινότητά τους, λαμπρύνουν με την ζωήν των την Εκκλησίαν μας και αγωνίζονται δια την διατήρησιν και καλλιέργειαν του Ευρυτανικού πνεύματος και πολιτισμού.

Είμαι επίσης ευτυχής διότι μεταξύ των Κληρικών της επαρχίας μας συγκαταλλέγεται και ο πατήρ Ρήγας Αλεξούδης, σύζυγος της κόρης του ιερέως αδελφού σας π. Μιχαήλ. Πρόκειται περί εκλεκτού Κληρικού με Ιερατικήν συνείδησιν, θερμόν ζήλον και πολλήν αγάπην δια την Εκκλησίαν. Εις την πρόοδόν του αυτήν την πνευματικήν πολύ συμβάλλει και η καλή πρεσβυτέρα του.

Πάντοτε σας ενθυμούμαι δια την πνευματικήν συμπαράστασίν σας εις την μητέρα μου και την άριστον διακονίαν σας και διατελώ

Μετ' ευχών θερμών και πολλής αγάπης εν Κυρίῳ

Ο Μητροπολίτης

+Ο Νέας Ιερσένης Σίλας



Προς το Διοικητικό
Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών

Άγαπητοί Συμπατριώται

Σας χαιρετώ και εύχομαι υγεία.

Έλαβον την επιστολήν σας και τους χαιρετισμούς σας και σας ευχαριστώ. Στην επιστολήν σας μου γνωστοποιείται πως κατόπιν προτάσεως του κ. Γεωργίου Ζαχαρόπουλου, και γενωμένης δεκτής από το Διοικητικό Συμβούλιο μου ανατίθετε καθήκοντα εκπροσώπου του Συνδέσμου για την Αυστραλία.

Ευχαρίστως δέχομαι να εκπροσωπίσω τον Σύνδεσμον στην Αυστραλία, και σας ευχαριστώ δια την προτίμηση που μου κάνατε.

Πλησίασα όλους τους Μεγαλοχωρίτες της Μελβούρνης, που σχεδόν όλοι μένουμε στην Μελβούρνη, και ανταποκρίθηκαν (σχεδόν όλοι) να πληρώσουν τας συνδρομάς των και να συνδράμουν δια τους σκοπούς του Συνδέσμου. Σας στέλνω το τσεκ των \$ 18.500 που εισέπραξα με τας αποδείξεις, ελπίζοντας πως του χρόνου θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε καλλίτερα.

Όλοι μας θέλουμε να παίρνουμε το περιοδικό μας, στέλνοντές τα όλα σε μένα και εγώ να τους δίνω ή αν θέλετε μπορείτε να τα στέλνετε στον καθένα χωριστά στη διεύθυνσή τους, όπως σας τις έχω γραμμένες σε άλλη κόλα.

Τελειώνω με τις καλύτερες ευχές για ένα χαρούμενο χρόνο.

Με τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Στέφανος Κ. Σταυράκης

Μελβούρνη τη 20-2-1985

Αγαπητοί μου συγχωριανοί και μέλη του συνδέσμου.

Σας χαιρετώ από την Αυστραλία και σας εύχομαι υγεία, χαρά, πρόοδο και ευτυχία. Προ ημερών έλαβα το περιοδικό «η φωνή του Μεγάλου Χωριού» που είχα δύο χρόνια να ξαναλάβω και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το στέλνετε στην παλαιά διεύθυνση. Δύο φορές σας έστειλα την νέα μας διεύθυνση και σας παρακαλώ να συνεχίσετε να το στέλνετε στη νέα μας διεύθυνση, διότι έχουμε 14 χρόνια που φύγαμε από την παλιά και το κτίριο πουλήθηκε και αυτοί που το αγόρασαν δεν γνωρίζουν αν είμαστε εμείς εκεί.

Διάβασα όλα τα ευχάριστα νέα αλλά και τα δυσάρεστα, βλέποντας τις φωτογραφίες από τα αγαπημένα μου ξαδέλφια που πέρασαν για την αιώνια ζωή την Καλλιόπη Καραγιάννενα, τον Θανάση Μπούρλο, τον Ζάχο Καρίπη με λύπησαν πολύ. Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχούλα τους. Έχω 30 χρόνια στην Αυστραλία και μου φαίνεται πως ήλθα χθές, η ζωή περνάει χωρίς να το καταλαβαίνουμε κι όλα είναι μάταια. Έχω δύο γιούς 29 και 30 χρονών πολύ καλά παιδιά, αυτά μου δίνουν κουράγιο και ζωή.

Σας εσωκλείω 20 δολλάρια για την συνδρομή μου, και σας εύχομαι

Καλά Χριστούγεννα και

Ευτυχισμένο το Νέον Έτος «1985»

Μεθ' αγάπης

Όλγα Παπαδοπούλου



Ευχαριστών δια την πρόσκλησίν σας.

Λόγω ιερατικών μου καθηκόντων δεν κατόρθωσα να παρευρεθώ μαζί σας.

Συγχαίρω όλα τα μέλη του Συνδέσμου σας δια την Ιερήν αυτήν προσπάθειαν. Ιερατικώς ευχόμενος εις μεν τους θανόντας ανάπταυσιν εν σκηναίς δικαίων, εις δε τους οικείους αυτών την πάντοτε εξ ύψους θείαν παραμυθίαν.

Με αγάπη Χριστού

Ιερ. Δημ. Ρέλλιας

Εφημέριος Φουρναί



ΠΡΟΣ: ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 6

ΑΘΗΝΑ

Σύμφωνα με το αριθ. 209/20.3.1985 προηγούμενο έγγραφό μας που σας στείλαμε έχουμε να σας γνωρίσουμε με μεγαλύτερη λεπτομέρεια τα παρακάτω:

Το έτος 1952 το Δασαρχείο Ευρυτανίας στη θέση «Βεριβιώ» προέβη σε προστήμανση ελάτων για την κοπή αυτών. Το τότε Κοινοτικό Συμβούλιο και το Χωριό αντέδρασαν και δεν κοπήκανε. Το 1959-1960 έκανε την ίδια ενέργεια το Δασαρχείο και η υπόθεση έφτασε στο δικαστήριο και αυτό αποφάνθηκε υπέρ της Κοινότητας, για να μην κοπούν τα έλατα. Το 1970 έγινε πάλι η ίδια ενέργεια. Το 1976 με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου αποφασίστηκε να μην παίρνουμε ούτε τα κατακείμενα από τα τρία σημεία «Βεριβιώ», «Κούτουπα» και «Προφήτη Ηλία», η οποία εγκρίθηκε από την Νομαρχία και από το Δασαρχείο.

Τέλος το 1985 έγινε ξανά το ίδιο και με αντίδραση του Προέδρου της Κοινότητας δεν έγινε προστήμανση των ελάτων, ορισμένοι όμως κάτοικοι παίρνουν θέση κατά εμού για την στάση που κράτησα.

Παρακαλώ αν είναι δυνατόν αυτά να γραφούν και στη «Φωνή των Μεγαλοχωριτών».

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ

Κωνστ. Πριτσίόλας

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Πανεπιστημίου 58 Τηλ. 3619.861

Όμονοια, 3ος "Οροφος

Δέχεται κάθε μέρα

9 π.μ. - 1 μ.μ. & 5 - 8.30' μ.μ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ

Αναλαμβάνουμε πάσης φύσεως
ήλεκτρολογικές έργασίες: έγκατα-
στάσεις - έπισκευές - συντηρήσεις
Κανάρη 17, Δάφνη
Τηλ. 97.15.706

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Μελέτες «Κατασκευές» Επιβλέψεις

Γραφεία: Άγ. Κωνσταντίνου 3 (3ος
άρ.) Τηλ. 52 40 951

Οικία: Αρύβου 12 Τηλ. 75 10 479

ΤΑΣΟΣ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Έπιμελητής Ρευματ. Κλινικής

Γεν. Κρατ. Νοσοκομείου Αθηνών

Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή

Üstera από συννεφόση

Λυκαβηττού δρ. 21 τηλ. 3639917

ΘΑΝΑΣΗΣ Ι. ΣΚΟΤΙΔΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ε.Μ.Π.

ΥΜΗΤΤΟΥ 191, Αθήνα 503, τηλ.
7513051

Γράμμου 7, Δροσιά, τηλ. 8133931

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Γραφείο: Πανεπιστημίου 58

(2ος όροφος)

Τηλ. 36.24.374

Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝ.

ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ιατρός Χειρούργος - Ουρολόγος
Μετά 14ετή εργασία στο Εθνικό
Επιστημ. Κέντρο της Ακαδημίας
Ιατρικών Επιστημών της Σοβιετ.
Ένωσης (Μόσχα) επέστρεψε
στην Ελλάδα για μόνιμη εγκατά-
σταση.

Τηλ. 25.27.958 και 25.11.196

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΙΚΟΛ.

ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ

Ιατρός Καρδιολόγος

Εσωτερικός Ιατρός Καρδιολογί-
κής Κλινικής του Πανεπιστημίου
της Μόσχας.Εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελ-
λάδα και δέχεται.

Τηλ. 25.27.958 και 25.11.196

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

Η ΡΟΥΜΕΛΗ

Χρονοπούλου 52, Καλαμάκι

Τηλ. 98.30.378

Διεύθυνση: Κώστας Σταύρου

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΑΝΤΙΓΟΝΗ»

Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

Δ/νση: Αφοί Α. ΚΑΡΒΕΛΗ Τηλ.
0237/41395 - 41339

ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

«KONAKI»

Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας

Δ/νση: Ι. Θ. Γαβρίλης

Τηλ. 0237/41217

ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας

Τηλ. 0237/41230

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύνδεσμος ευχαριστεί ό-
λους όσους πρόσφεραν διά-
φορά δώρα για τη λαχειοφό-
ρο αγορά της Αποκριάτικης
Χοροεσπερίδας.

ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ**«ΒΡΑΧΟΣ»**

Αδριανού 101 Τηλ. 32.57.252

ΠΛΑΚΑ

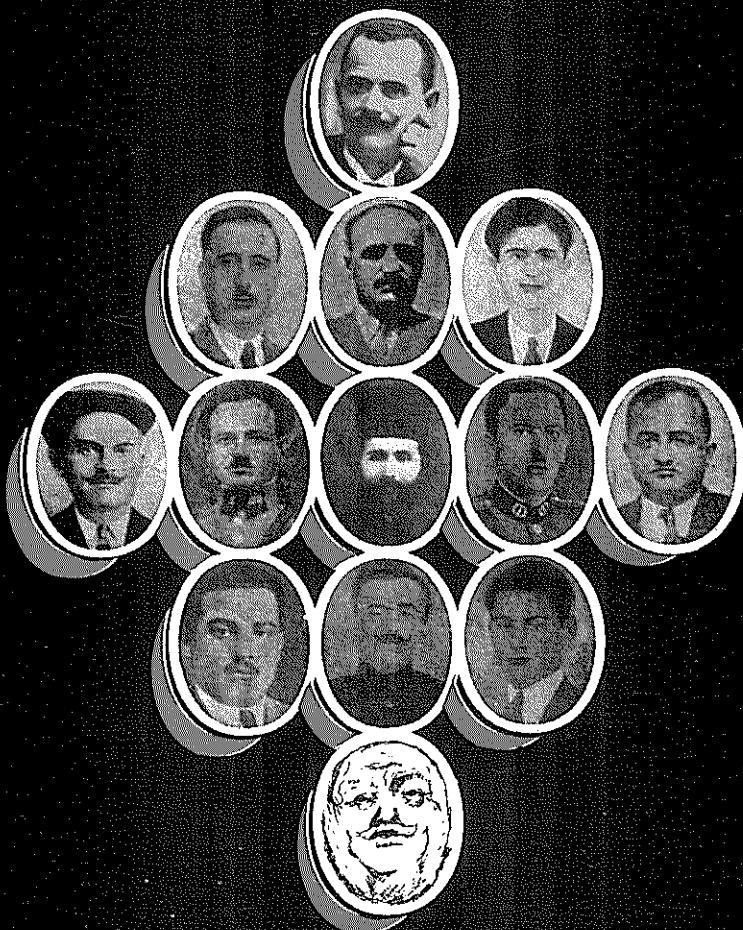
Δ/νση: ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΩΝ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΕΣ

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΤΗΣ 24ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1942



ΕΚΔΟΣΗ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ